

การพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานใน อปท. เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
วินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ร้องทุกข์การโต้แย้งคำสั่ง
และแนวทางปฏิบัติเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

โดย : นายเศรษฐพงศ์ เหล่งสท้าน

(นบ., นม.กฎหมายมหาชน, ป.วิชาว่าความ, กฎหมายปกครองที่ ก.ศป.รับรอง)

ขอบเขตการบรรยาย

๑.

- องค์กรปกครองท้องถิ่น กับ การบริหารงานบุคคล
- บทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บังคับบัญชาอื่นเกี่ยวกับวินัย

๒.

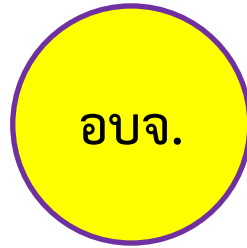
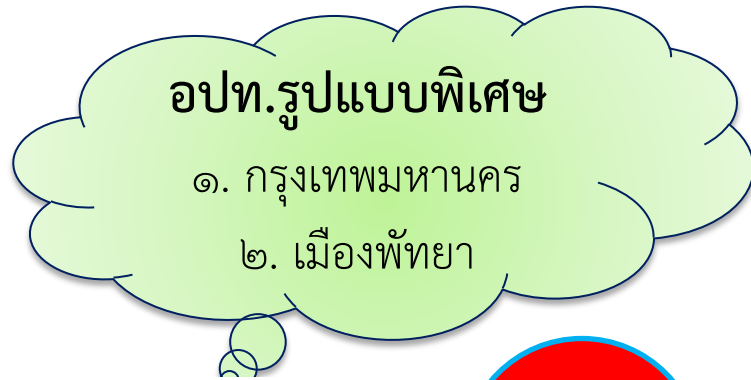
- การดำเนินการทางวินัยกรณีต่าง ๆ (กรณีปกติ สตง. ป.ป.ท. และ ป.ป.ช.ชี้มูล)
- การโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง คำสั่งลงโทษทางวินัย และคำสั่งเรื่องอื่น ๆ

๓.

- การดำเนินการเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่ง
- การดำเนินการกรณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้บริหารท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการบริหารงานบุคคล
บทบาทอำนาจหน้าที่ของนายก อบท. และผู้บังคับบัญชาอื่น
ข้อห้ามข้อพึงปฏิบัติ และการควบคุมพฤติกรรมการปฏิบัติตัว
ปฏิบัติตน และปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ๑. พ.ร.ก.สุขาภิบาล กทม. ร.ศ. ๑๑๖ (พ.ศ. ๒๔๔๑)
- ๒. ประกาศแก้ไขร้านจัดสุขาภิบาลท่าฉลอม ลงวันที่ ๑๘ มี.ค. ร.ศ. ๑๒๔ (พ.ศ. ๒๔๔๘)
- ๓. พ.ร.บ.จัดการสุขาภิบาลตามหัวเมือง ร.ศ. ๑๒๗
- ๔. พ.ร.บ.เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล...

- ๑. พ.ร.บ.จัดระเบียบเทศบาล...
- ๒. พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖
- ๓. พ.ร.บ.เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล...

- ๑. พ.ร.บ.ระเบียบบริหารส่วนราชการส่วนตำบล...
- ๒. ปว. ฉบับที่ ๓๒๖ ลว. ๑๓ ธ.ค. ๒๕๑๕
- ๓. พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

- ๑. พ.ร.บ.สภาจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๑
- ๒. พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ...
- ๓. ปว. ฉบับที่ ๒๑๘ ลว. ๒๙ ก.ย. ๒๕๑๕ (อปท.)
- ๔. พ.ร.บ.อบจ. พ.ศ. ๒๕๔๐

รัฐธรรมนูญกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐

ม. ๒๘๔ อปท. มีอิสระบริหารงานบุคคล การเงิน แะการคลัง
ม. ๒๘๘ การแต่งตั้ง/สั่งพ้นเป็นไปตามความต้องการของอปท. โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัด ตามกฎหมาย

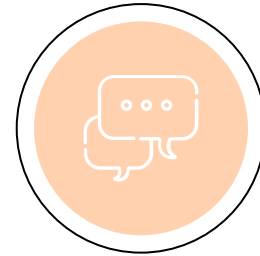
รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐

ม. ๒๕๓ (คล้าย ม.๒๘๔/๒๕๔๐) สอดคล้องการพัฒนา จว./ปท.
ม. ๒๘๘ (คล้าย ม.๒๘๘/๒๕๔๐) มาตรฐานเดียวกัน สับเปลี่ยนกันได้ และต้องมืองค์รพีทักษ์ระบบคุณธรรม

รัฐธรรมนูญ (ช) ๒๕๕๗

ม.๔๔ หน.คสช.โดยเห็นชอบ คสช. มีอำนาจสั่งการในทางนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ และให้ถือว่า คำสั่งหรือการกระทำ การปฏิบัติ ตามคำสั่งนั้นชอบด้วยกฎหมาย และรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐

ม.๒๕๑ การบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมาย ต้องใช้ระบบคุณธรรม และต้องคำนึงถึงความเหมาะสม จำเป็นของแต่ละ อปทให้มีมาตรฐานสอดคล้องกัน และสับเปลี่ยนกันได้

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐

ม. ๒๘๔ ให้ อบท. มีความเป็นอิสระเรื่องการบริหารงานบุคคล...

กม.จัดตั้ง อบท.

“การบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตาม กม. ว่าด้วยการนั้น” (อบจ.ม.๓๙ ว.๓ //อบต.ม.๗๒ ว.๑)

พระราชกฤษฎีกา

- พ.ร.ฎ.ระเบียบพนักงานเทศบาล
- พ.ร.ฎ.ระเบียบข้าราชการ อบจ.
- พ.ร.ฎ.ระเบียบพนักงานส่วนตำบล

กม.ข้าราชการพลเรือน

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (นำมาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นโดยอนุโลม)

กม.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

- ประกาศราชกิจจานุเบกษา ๒๙ พ.ย. ๒๕๕๒
- อำนาจในการออกคำสั่งเรื่องการบริหารงานบุคคลเป็นอำนาจของนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒

๑. คณะกรรมการข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ./ก.ท.จ./ก.อบต.จังหวัด)

๒. คณะกรรมการกลางข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จ./ก.ท./ก.อบต.)

๓. คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.)

กระบวนการออกกฎใช้บังคับกับพนักงานส่วนท้องถิ่น

ประกาศ ก.จ./ก.ท./ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไป
(ที่ออกตามคำสั่ง หน.คสช. ๘/๒๕๖๐)

ก.ถ.

ประกาศ ก.ถ. เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลฯ

ก.จ./ก.ท./ก.อบต.

ประกาศ ก.จ./ก.ท./ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไป

ก.จ.จ./ก.ท.จ./ก.อบต.จังหวัด

มีมติแจ้งให้ อบท. ปฏิบัติ
ตามมติ ก.จ./ก.ท./ก.อบต.

ประกาศ ก.จ.จ./ก.ท.จ./ก.อบต. จังหวัด เรื่อง หลักเกณฑ์

ข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น

กรณีศึกษา

๑.

- เกิดปัญหาการบริหารงานบุคคลให้หรือ ก.จังหวัด เมื่อมีมติประการใด ให้นายก อบท. ปฏิบัติตาม ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้ผู้กำกับดูแลดำเนินการสอบสวน (ด่วนที่สุด มท ๐๘๐๙.๘/ว ๑๐๙๒ ลว. ๓ เม.ย. ๒๕๕๑)

๒.

- กรณีไม่ปฏิบัติตามมติ ก.ท.จ. ที่ให้พนักงานเทศบาลกลับสู่ตำแหน่งเดิม (อบ.๒๔/๒๕๕๙)
- กรณีไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์กรณีไม่ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้าง (คำสั่งที่ ๗๓/๒๕๖๒)

๓

- นายก อบท. ลงโทษตัดเงินเดือน นาย ก.อุทธรณ์ ก.จว. ลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ นายก อบท. ไม่เห็นด้วย ขอให้ทบทวนและฟ้องศาลปกครอง ศาลปกครองสูงสุดพิพากษานายก อบท. ไม่ใช้ผู้เสียหาย จึงไม่มีสิทธิฟ้อง (คส.ที่ ๖๘๖/๒๕๕๘ และที่ ๖๘๓/๒๕๕๘) และเข้าข่ายละเลยต่อหน้าที่ (อ. ๔๒๗/๒๕๕๑)

ความสำคัญของวินัยกับการบริหารงานบุคคลเรื่องอื่นๆ

การให้ออกจากราชการ

- ให้ออก ปลดออก ไล่ออก
- สิทธิประโยชน์หลังออกจากราชการ

การเลื่อนระดับ

- ในรอบประเมินที่ผ่านมา จนถึงวันที่ จะได้รับการแต่งตั้ง ต้องไม่ถูกลงโทษสูงกว่าภาคทัณฑ์

การเลื่อนขั้นเงินเดือน

- ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีสามารถ อุตสาหะ จนเกิดเกิดผลดีก้าวหน้าแก่ราชการ
- ไม่ถูกลงโทษหนักกว่าภาคทัณฑ์

คุณสมบัติ

เช่น ต้องเป็นผู้เลื่อมใสการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขฯ

ลักษณะต้องห้าม

- โรคต้องห้าม (ติดยาเสพติดให้โทษ)
- เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรม
- ล้มละลาย

การประเมินผลปฏิบัติงาน

- คำนึงถึงระบบบริหารผลงาน....
- คุณธรรมจริยธรรม และการรักษาวินัย
- การปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตน

วินัยกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

ก.คุณสมบัติทั่วไป	ข.ลักษณะต้องห้าม
๑. มีสัญชาติไทย	๑. เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
๒. มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี	๒. เป็นคนไร้/เสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริต/จิตฟั่นเฟือนฯ หรือเป็นโรคตามที่ ก.กลาง กำหนด*
๓. เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ	๓. เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพัก/ให้ออก ไว้ก่อนตามกฎหมาย
	๔. เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีงามจนเป็นที่น่ารังเกียจของสังคม
	๕. เป็นกรรมการ/ดำรงตำแหน่งรับผิดชอบการบริหาร หรือ จนท. พรรคการเมือง
	๖. เป็นบุคคลล้มละลาย III ๗. เป็นผู้ต้องรับโทษจำคุกโดย คพช.ถึงที่สุด เว้นแต่ลหุโทษ/ประมาท
๑. วัณโรคระยะแพร่เชื้อ	๘. เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก/ปลดออก/ไล่ออก จากรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
๒. โรคเท้าช้างระยะปรากฏา	๙. เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก/ปลดออก เพราะกระทำผิดวินัย ตามกฎหมาย
๓. โรคติดยาเสพติดให้โทษ	๑๐. เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัย ตามกฎหมาย
๔. พิษสุราเรื้อรัง	๑๑. เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ/ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ
๕. โรคติดต่อร้ายแรงฯ	

วินัย ล้มละลาย ลักษณะต้องห้าม และให้ออกจากราชการ

ประเด็น	สรุปเนื้อหาสาระ
ไม่ชำระหนี้ผิดวินัยหรือไม่?	ก.กลาง ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ “เมื่อความปรากฏต่อนายก อบท. อาจถือว่าเป็นกรณีมีมูลตามข้อ ๒๓ ว.หนึ่ง ต้องดำเนินการสืบสวนพิจารณา หากมีมูลความจริงต้องดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒๔”
ถูกฟ้องล้มละลายเมื่อใด?	๑. บุคคลธรรมดาที่มีหนี้มากกว่า ๑ ล้านบาท หรือนิติบุคคล มีหนี้มากกว่า ๒ ล้านบาท และ ๒. มีหนี้สิ้นล้นพันตัวหรือไม่มีความสามารถชำระหนี้
เมื่อถูกฟ้องฯ ต้องทำอะไร?	ต้องปฏิบัติตามมติ ครม. วันที่ ๑ พ.ค. ๒๕๘๒ “ผู้ใดต้องหาคดีอาญาหรือคดีแพ่ง หรือคดีล้มละลาย ให้รายงานเจ้ากระทรวง ทบวง กรม ทราบโดยด่วน เพื่อทราบความเป็นไปของข้าราชการในสังกัด”
เมื่อ พนง.ส่วนท้องถิ่น ตกเป็นบุคคลล้มละลาย	๑. มีผลทำให้ผู้นั้นมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา ๒. นายก อบท. โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัด ต้องสั่งให้ออกจากราชการโดยพลัน ๓. ต้องสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ศาลมีคำพิพากษา แต่ไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการและการได้รับเงินเดือน หมายเหตุ : ต้องสั่งให้ออกในขณะที่เป็นบุคคลล้มละลาย (รฟ. ๓๒๓/๒๕๓๕)

วินัยกับการประเมินผลการปฏิบัติงานและการเลื่อนขั้นเงินเดือน

การประเมินผลการปฏิบัติงานให้คำนึงถึงระบบการบริหารผลงาน...ความสามารถและความอุตสาหะฯ
 ความมีคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนการรักษาวินัยที่เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ

องค์ประกอบที่ ๑

ผลสัมฤทธิ์ของงาน : ประเมินจากปริมาณผลงาน คุณภาพของงาน ความรวดเร็ว หรือตรง ตามเวลา ที่กำหนด หรือความประหยัด หรือความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร

องค์ประกอบที่ ๒

พฤติกรรมการปฏิบัติราชการ : ประเมินจากสมรรถนะหลักตามที่ ก.กลาง กำหนด และ สมรรถนะตามสายงานตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ ก.กลาง กำหนด

เกณฑ์ในการที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้น

๑. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยอุตสาหะฯ

๔. ไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุฯ

๗. ปฏิบัติหน้าที่เกิน ๔ ด.(ลาติดตามฯ)

๒. ไม่ถูกลงโทษสูงกว่าภาคทัณฑ์ฯ

๕. บรรจุมมาแล้วเกิน ๔ ด.

๘. ไม่ลาหรือมาสายเกินกำหนด

๓. ไม่ถูกสั่งพักเกินกว่า ๒ เดือน

๖. ปฏิบัติหน้าที่เกิน ๔ ด. (ลา)

๙. มีเวลาปฏิบัติราชการเกิน ๖ ด.

การเลื่อนชั้นเงินเดือนและการเลื่อนระดับ

การเลื่อนชั้นเงินเดือน

ข.๑๕ : จะนำเหตุถูกตั้ง กก.สอบสวน หรือถูกฟ้องคดี อาญา มาเป็นเหตุไม่พิจารณาเลื่อนชั้นฯ ไม่ได้

ข. ๑๖ : ถ้าไม่เลื่อนชั้นเหตุใดแล้ว จะสั่งไม่เลื่อนชั้นเพราะ เหตุจากการกระทำผิดเดียวกันไม่ได้

ข. ๑๗ : ถ้าผลวินัยหรืออาญาถึงที่สุดแล้วทำให้การเลื่อนชั้น เงินเดือนไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้นายก อบท. พิจารณา สั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นใหม่ให้ถูกต้อง

ข.๒๐ : ผู้ใดไม่อยู่ในเกณฑ์เลื่อนชั้น เพราะเหตุเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติราชการ การลา มาทำงานสายตามที่กำหนด หรือ เหตุจำเป็นนอกจากกรณีดังกล่าว แต่นายก อบท. พิจารณาเห็นว่า มีเหตุพิเศษที่ต้องเลื่อน ให้เสนอ ก.จังหวัด พิจารณาเฉพาะราย

การเลื่อนระดับ

การเลื่อนผู้ที่มิมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือถูกฟ้อง คดีอาญาขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ให้เลื่อนและแต่งตั้งได้ ตั้งแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาอาจเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นได้ เป็นต้นไป (อบต. ๑๙๗ เทศบาล ๒๐๒ อบจ. ๒๐๐)

การเลื่อนและแต่งตั้งฯ ระดับชำนาญการ ข้อ ๑๕.๓ ในรอบการประเมินที่ผ่านมาจนถึงวันที่จะได้รับแต่งตั้ง ต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัยที่สูงกว่าภาคทัณฑ์

สายบริหาร : กำหนดคุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิ สมัครเข้ารับการสรรหา ๒.๑.๒ ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูก สั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตาม มาตรฐานทั่วไป

กรณีศึกษาวินัยกับบริหารงานบุคคลอื่น

14

“นาย ก. ปลัด อบต. ถูกร้องเรียนเอื้อประโยชน์ให้ผู้รับจ้าง
อำเภอสืบสวนแล้วมีมูลกระทำความผิดวินัยร้ายแรง จึงแจ้ง
ให้ อบต. ดำเนินการทางวินัย อบต. ต้นสังกัดติดปัญหา
จึงขอให้นายอำเภอ (ผู้กำกับดูแล) แต่งตั้งกรรมการ
สอบสวนแทนตาม พ.ร.ฎ.ระเบียบพนักงานส่วนตำบล
นายอำเภอจึงมีคำสั่ง ที่ ๔/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม
๒๕๔๓ แต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง
นาย ก. ระหว่างสอบสวน นาย ก. โอนไปสังกัด อบต.อื่น
ต่อมาผลการสอบสวนปรากฏว่านาย ก. เป็นการกระทำ
ความผิดฐานทุจริต กรรมการสอบสวนจึงเสนอแบบ สว.๖
ต่อนายอำเภอพิจารณา และในที่สุดกลางปี พ.ศ. ๒๕๔๕
นายก อบต.ต้นสังกัด ลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงนาย ก.”

๑.

• สังกัดอย่างไร?

๒.

• สอบวินัยเรื่องเดิม?

๓.

• เงินเดือน?

๔.

• เลื่อนขั้นเงินเดือน?

๕.

• สิทธิอื่น ๆ

กรณีศึกษา

๑.

- การจ่ายเงินเดือน : มฐ.ทั่วไปเกี่ยวกับวิธีการจ่ายเงินเดือน ขรก./พนง.ท้องถิ่น ผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ผู้ร้องทุกข์คำสั่งให้ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ลว. ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ ประกอบมติ ก.จ. ครั้งที่ ๙/๒๕๖๗ และมติ ก.ท. ครั้งที่ ๗-๘/๒๕๖๗

๒.

- เงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือน : ประกาศเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนฯ และประกาศเกี่ยวกับค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของ ขรก.พนง.ท้องถิ่นฯ ประกอบมติ ก.จ. ครั้งที่ ๙/๒๕๖๗ และมติ ก.ท. ครั้งที่ ๗-๘/๒๕๖๗

๓.

- การเลื่อนขั้นเงินเดือน : มฐ.เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือน ขรก./พนง.ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒๐ (การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเฉพาะราย) ประกอบก.จ. ครั้งที่ ๙/๒๕๖๗ และมติ ก.ท. ครั้งที่ ๗-๘/๒๕๖๗

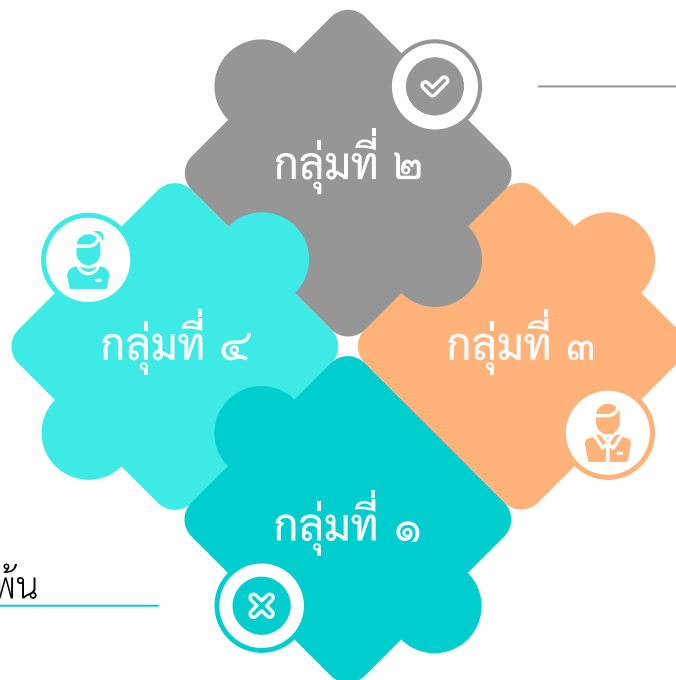
บุคลากรใน อปท. ที่เกี่ยวข้องกับวินัย

พนักงานจ้าง

หลักเกณฑ์และเงื่อนไข
เกี่ยวกับพนักงานจ้าง

ผู้บริหารท้องถิ่น

- ไม่มีความรับผิดชอบทางวินัย
- แต่มีพฤติกรรมที่นำไปสู่การสั่งพ้น

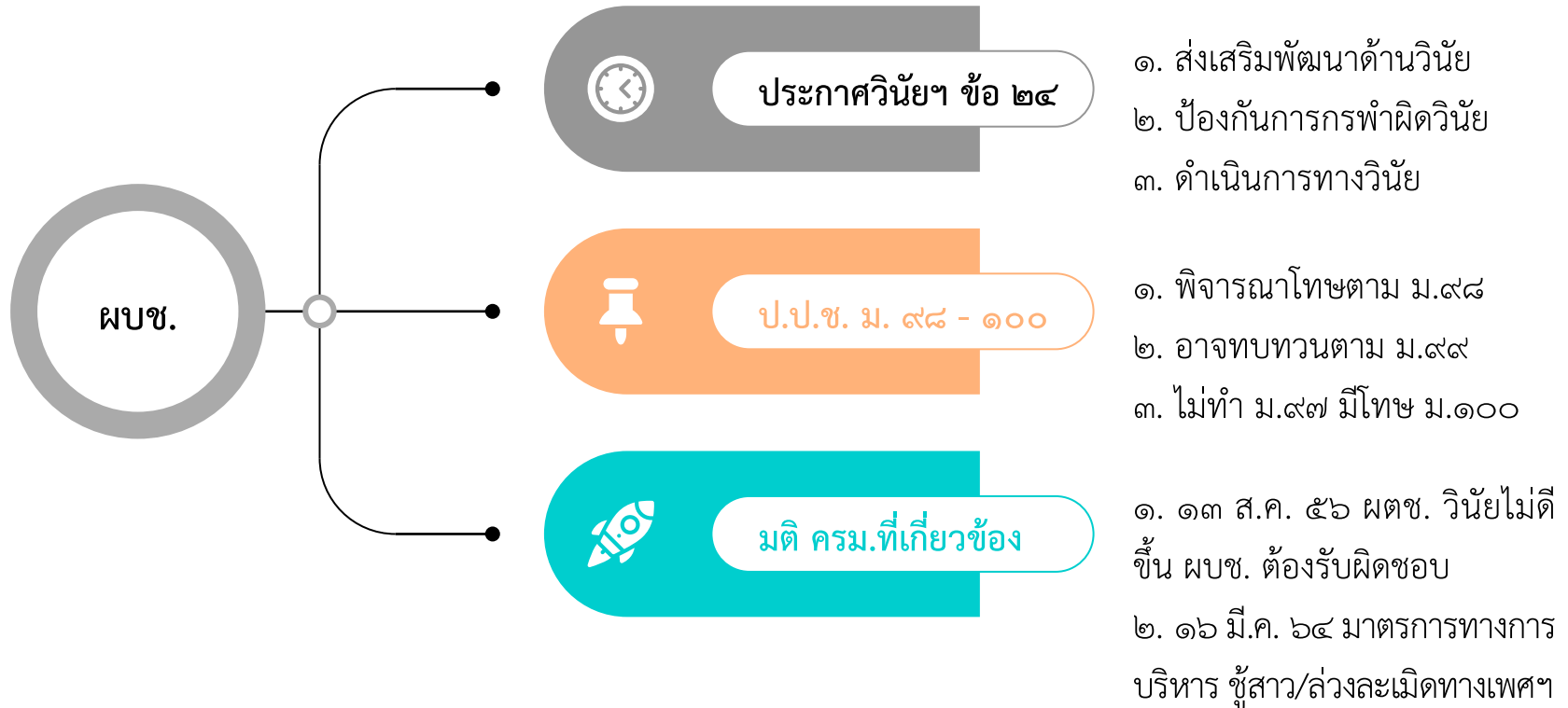
พนักงานส่วนท้องถิ่น

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ
สอบสวน การลงโทษทางวินัย

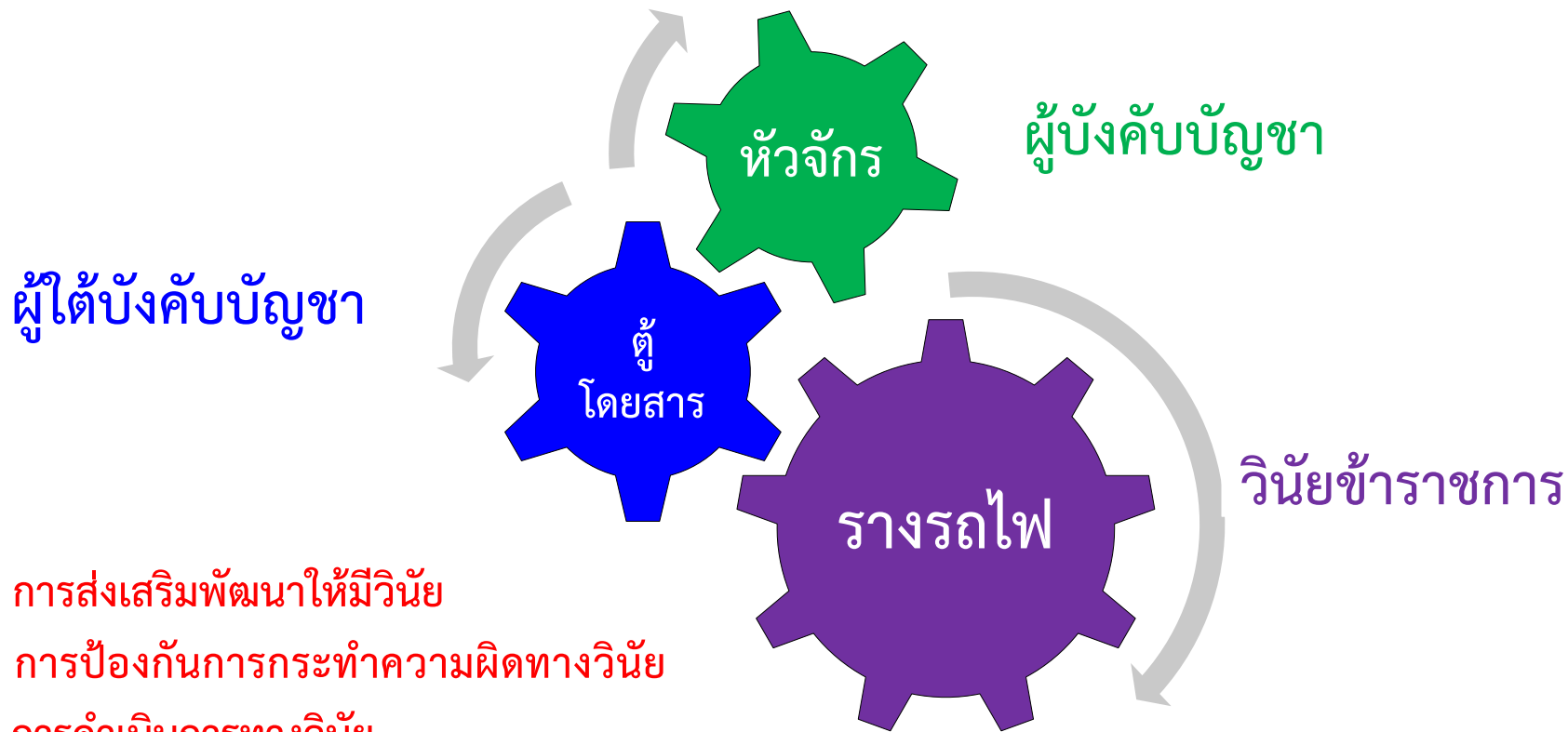
ลูกจ้าง

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยว
กับลูกจ้าง

หน้าที่และความรับผิดชอบของ ผบช.

บทบาทหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับวินัย

๑. การส่งเสริมพัฒนาให้มีวินัย
๒. การป้องกันการกระทำความผิดทางวินัย
๓. การดำเนินการทางวินัย

ปรัชญาและทฤษฎีที่อาจนำมาใช้

๑. มือหนึ่งถือเงิน อีกมือหนึ่งถือหวาย

๒. Carrot and stick

๓. ทฤษฎี X และทฤษฎี Y

ส่งเสริมพัฒนาและป้องกันแล้วไม่เป็นผลต้องทำอะไร?

ถ้ามีการกล่าวหา พนง.ส่วนท้องถิ่น
ด้วยวาจา! เป็นหน้าที่ใคร?
ต้องทำอะไร?

ลงโทษทางวินัย

สอบสวน

๑. วินัยอย่างร้ายแรง

๒. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สืบสวน

๑. กรณีที่ไม่ต้องสืบสวนหรือพิจารณาเบื้องต้น

๒. กรณีต้องสืบสวนหรือพิจารณาเบื้องต้นก่อน

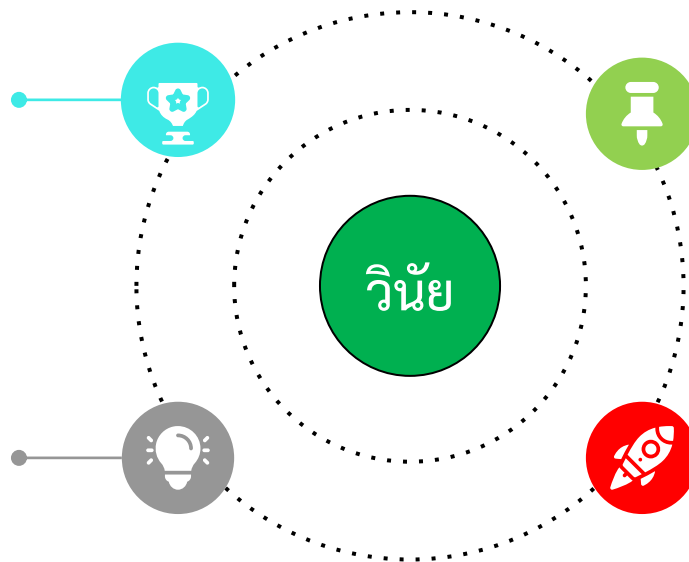
ความหมาย จุดมุ่งหมาย และสาเหตุการกระทำผิดวินัย

ความหมาย “วินัย”

๑. นามธรรม : แบบแผนความประพฤติ
๒. รูปธรรม : ลักษณะการกระทำ

สาเหตุทำผิด “วินัย”

๑. อบายมุข
๒. ตัวอย่างที่ไม่ดีที่ทำงาน
๓. ขวัญกำลังใจไม่ดี
๔. งานล้นมือ

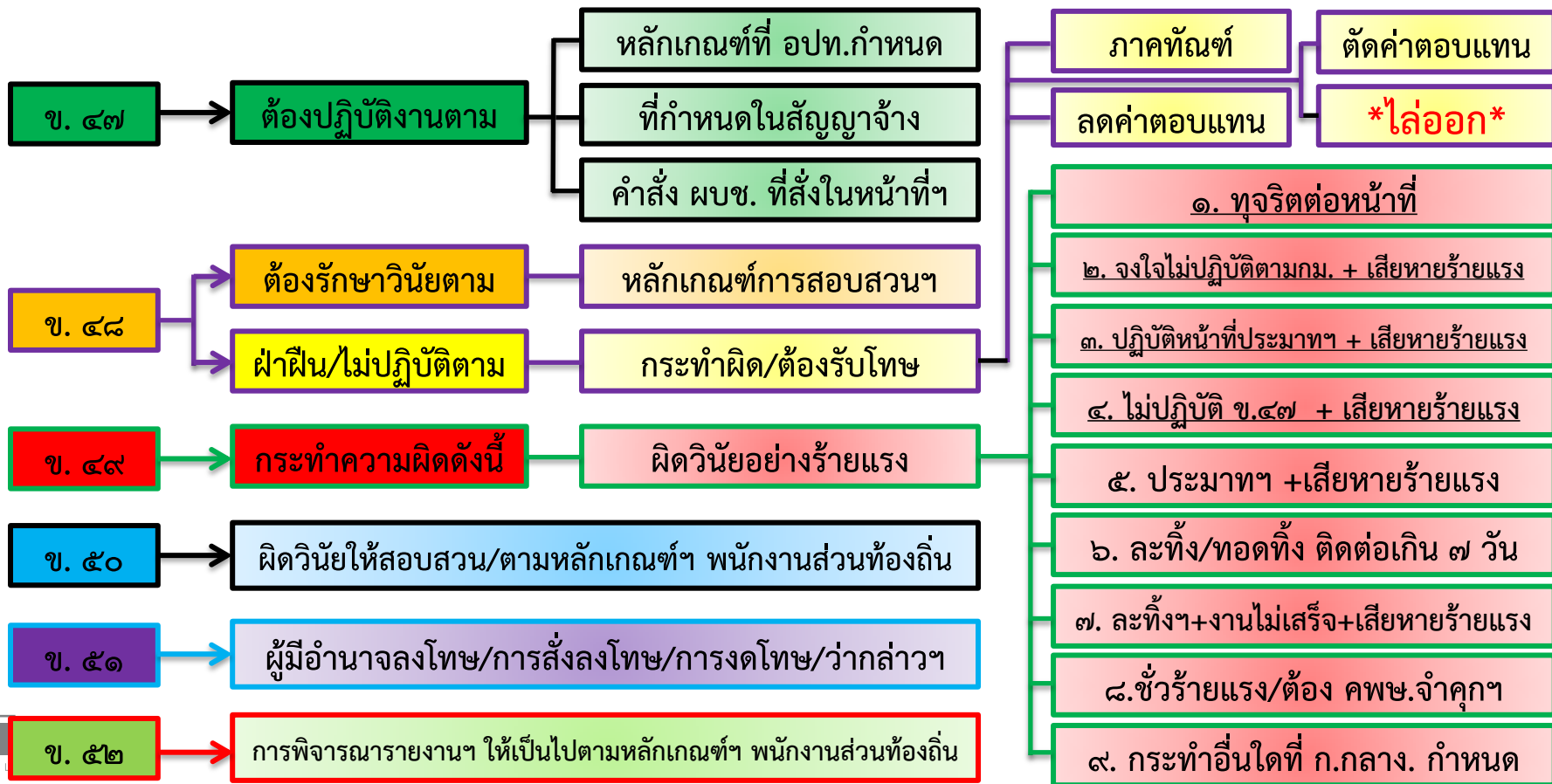
จุดมุ่งหมาย “วินัย”

๑. ทำงานมีประสิทธิภาพ
๒. เจริญก้าวหน้าและสงบสุขของบ้านเมืองและประเทศชาติ
๓. ผาสุกของประชาชน
๔. ภาพพจน์ชื่อเสียงทางราชการ

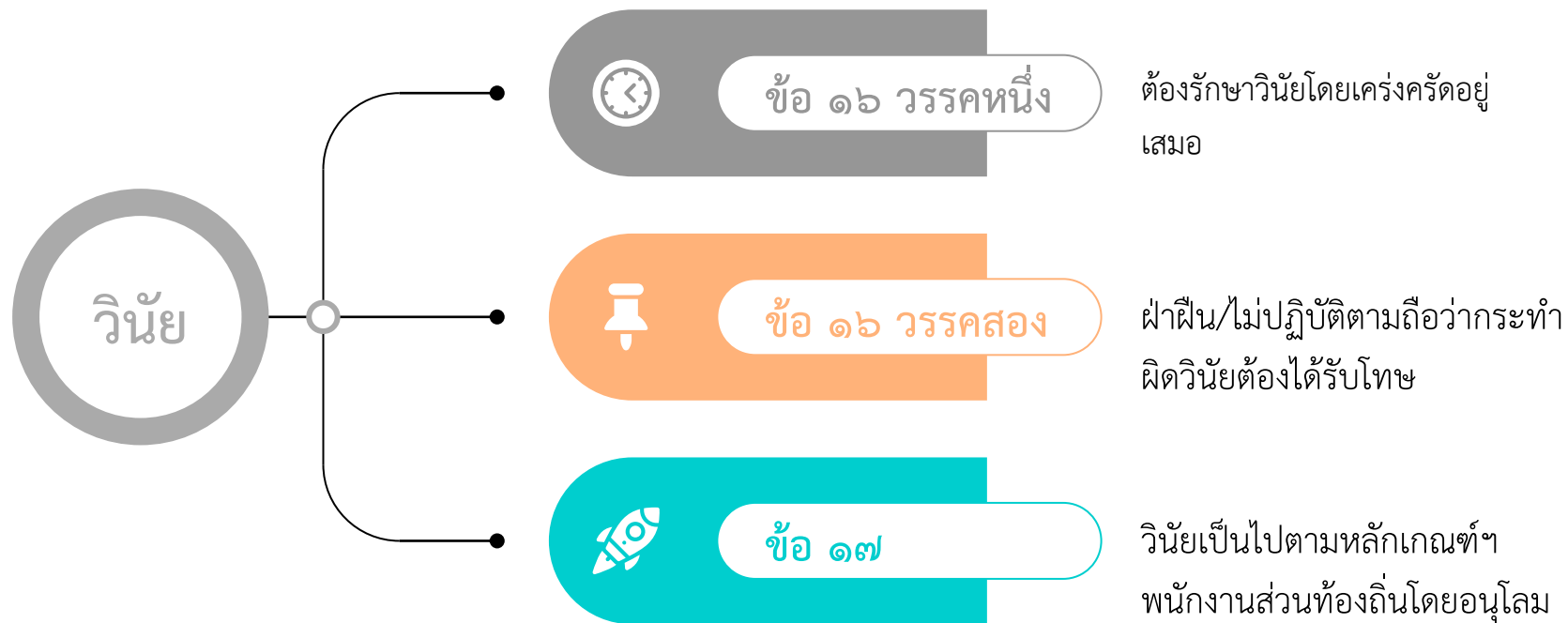
สาเหตุทำผิด “วินัย” ต่อ

๕. ความจำเป็นการครองชีพ
๖. โอกาสเป็นใจให้เป็นโจร
๗. การปล่อยปละละเลยของผู้บังคับบัญชา

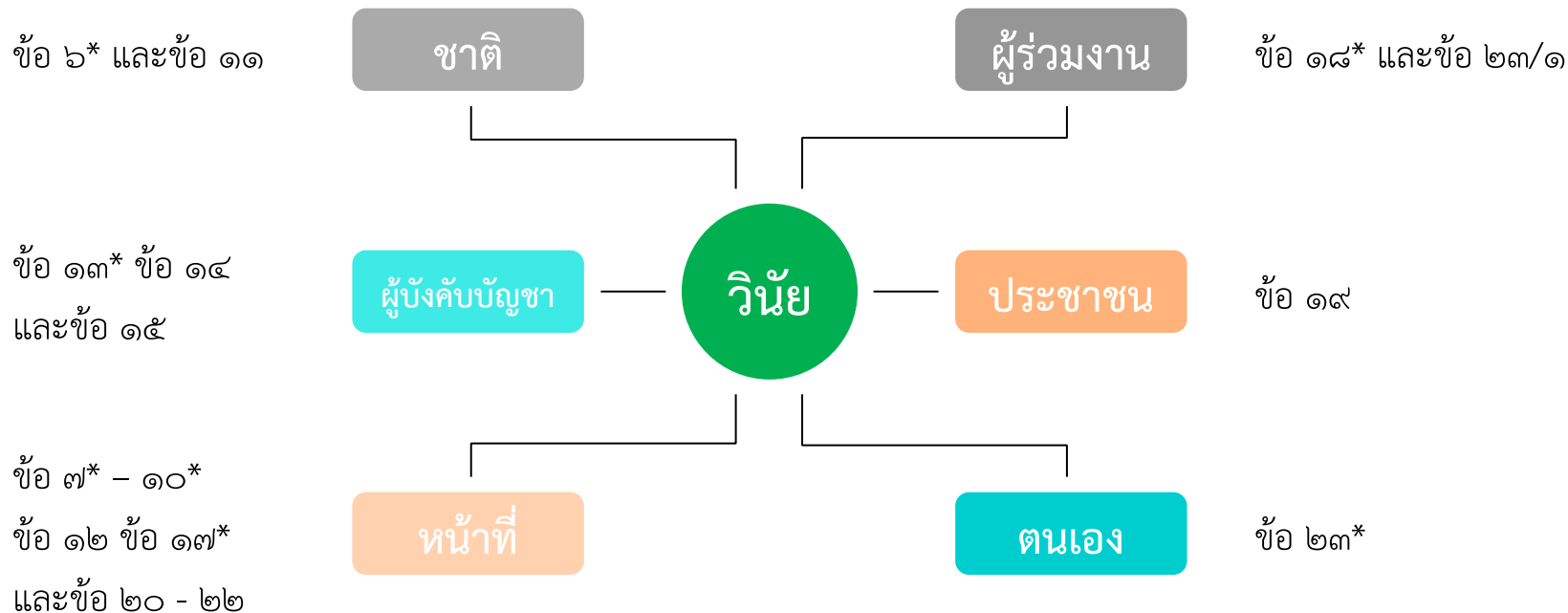
วินัยพนักงานจ้าง

วินัยลูกจ้าง

วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

ข้อห้ามข้อปฏิบัติที่กำหนดเป็นวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๕ ต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๖ ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๗ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่า จะโดยตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

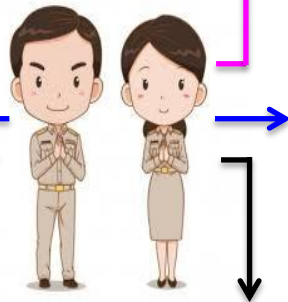
ข้อ ๘ ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๙ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อห้ามข้อปฏิบัติที่กำหนดเป็นวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๖ ต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายฯ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายินยอมให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งฯ...อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ ต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้าม ผบช. เหนือตน เว้นแต่ ผบช.เหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๕ ต้องไม่รายงานเท็จต่อ ผบช. การรายงานโดยปกปิด

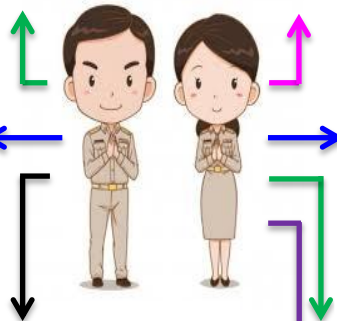
ข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จฯ...อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ ต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๗ ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ

ข้อห้ามข้อปฏิบัติที่กำหนดเป็นวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน ต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างพนักงานส่วนท้องถิ่น และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๙ ต้องต้อนรับให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามกดขี่ หรือข่มเหง ประชาชน ผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่นฯ...อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง)

ข้อ ๒๐ ต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้อ ๒๑ ต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

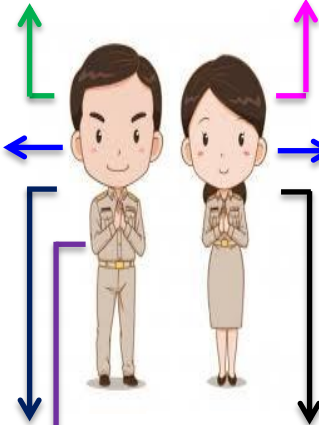
ข้อ ๒๒ ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองฯ)

ข้อ ๒๓ ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุกฯ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๓/๑ ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่อลวงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ...ต่อพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกัน หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการ โดยผู้ถูกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้นหรือทำให้ผู้ถูกระทำเดือดร้อนรำคาญ...(๑) - (๕)

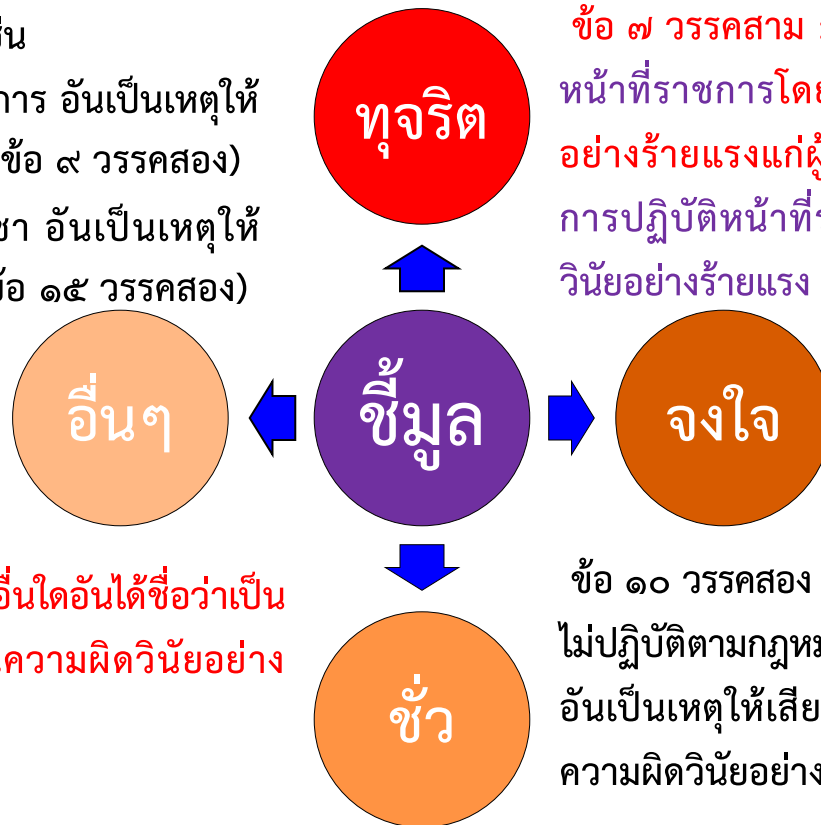
การล่อลวงละเมิดหรือคุกคามทางเพศอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อห้ามข้อพึงปฏิบัติที่สำคัญและที่อยู่ในอำนาจไต่สวนข้อมูลของ ป.ป.ช.

ความผิดอื่นทางวินัยที่เกี่ยวข้อง เช่น

๑. ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๙ วรรคสอง)
๒. รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๕ วรรคสอง)

ข้อ ๒๓ วรรคสอง : กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ วรรคสาม : การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ วรรคสอง : การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

โทษทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น/ลูกจ้าง

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตาม
ข้อปฏิบัติ ผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ภาค
ทัณฑ์

จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่
มีเหตุอันควรงดโทษ (หมวด ๘)

ไล่ออก

ตัดเงิน
เดือน

ปลด
ออก

ลดชั้น
เงินเดือน

หมายถึง ลดเงินเดือน
(สำหรับผู้ที่ไม่มีขั้นเงินเดือน)

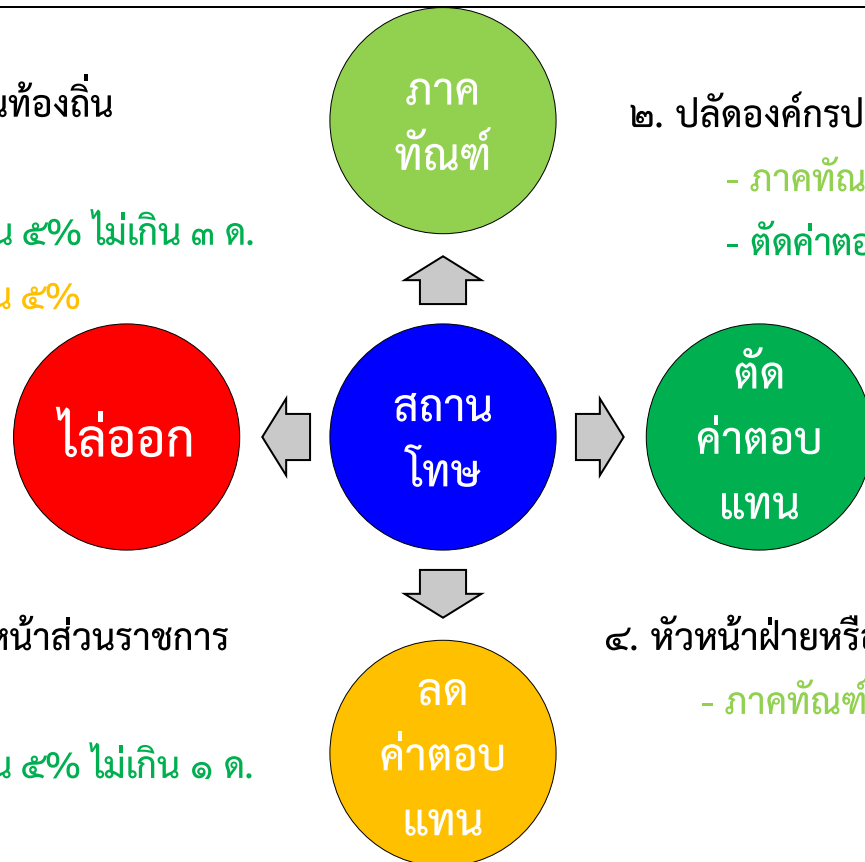
สถานโทษทางวินัยของพนักงานจ้าง

๑. นายกองคัดกรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ภาคทัณฑ์
- ตัดค่าตอบแทนไม่เกิน ๕% ไม่เกิน ๓ ด.
- ลดค่าตอบแทนไม่เกิน ๕%

๒. ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ภาคทัณฑ์
- ตัดค่าตอบแทนไม่เกิน ๕% ไม่เกิน ๒ ด.

๓. ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าส่วนราชการ

- ภาคทัณฑ์
- ตัดค่าตอบแทนไม่เกิน ๕% ไม่เกิน ๑ ด.

๔. หัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้างาน

- ภาคทัณฑ์

ปัญหาการพิจารณาเรื่องละทิ้งหน้าที่ราชการ

มาลงชื่อแต่ไม่อยู่

การละทิ้งต้องมีเจตนา กรณีลงชื่อแล้วไม่อยู่ เนื่องจากได้รับอนุญาตจาก ผบช.ไป รพ. ไม่อาจถือว่าเป็นเจตนาละทิ้ง (นร ๐๗๐๙.๒/ล ๒๖๖ ลว. ๓๐ ต.ค. ๒๕๔๑)

**วันถูกคุมขังหรือว่าละทิ้ง?*

วันที่ถูก พนง.สอบสวน ควบคุมตัว ไม่มีอิสรภาพไปไหนมาไหนได้ รวมทั้งไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ จึงไม่มีเหตุที่ถือว่าละทิ้งหน้าที่ราชการ (สร ที่ ๐๙๐๖/๖๖๐๐๐ ลว. ๑๒ ก.ค. ๒๕๑๕)

ต้นสังกัดสอบสวนร้ายแรงกรณีละทิ้งฯ และมีคำสั่งให้ออกฯ ระหว่างสอบสวน ต่อมาศาลมีคำสั่งให้ ผอท. เป็นคนسابสูญ ถือว่าตาย โดยผลของกฎหมาย ต้องยุติการดำเนินการทางวินัย แต่ต้องวินิจฉัยผลการสอบสวนต่อ (นร ๐๗๐๙.๒/๕๖๓ ลว. ๑๙ ส.ค. ๒๕๔๒)

ทูลจรีตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

โดยมิชอบ

๑. หน้าที่ราชการ
๒. มีการปฏิบัติ/ละเว้นโดยมิชอบ
๓. เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่
ผู้หนึ่งผู้ใด
๔. เจตนา

โดยทูลจรีต

๑. หน้าที่ราชการ
๒. มีการปฏิบัติ/ละเว้นโดยมิชอบ
๓. เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิ
ควรได้โดยชอบแก่ตนหรือผู้อื่น
๔. เจตนา

สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๖

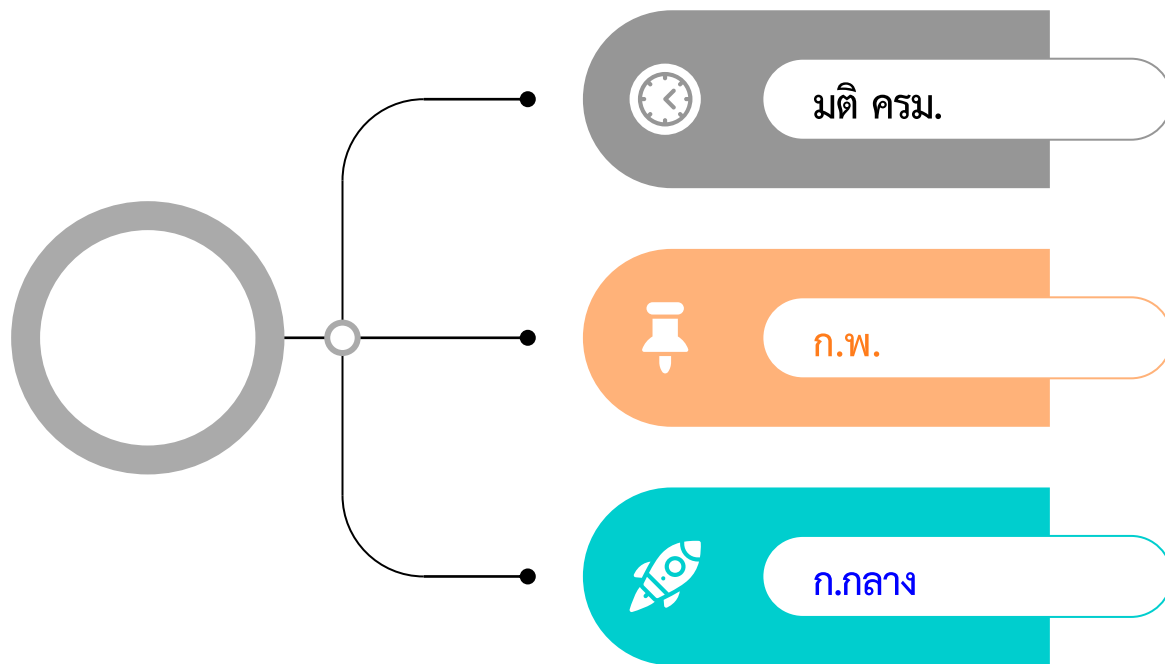
ลว. ๒๕ ส.ค. ๒๕๖๖

สปน. ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔

ลว. ๒๔ ธ.ค. ๒๕๓๖

กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้สิทธิสวัสดิการอันเป็นเท็จ และทุจริตต่อหน้าที่

นร ๐๒๐๔/ว ๖๑ ลว. ๓๐ มี.ค. ๔๑
มติ ครม. วันที่ ๒๔ ตรวจสอบพบว่า
เบิกค่าเช่าไม่ถูกต้องให้งดเบิกจ่าย ถ้ามี
เจตนา ถือว่าทุจริตผิดวินัยร้ายแรง

สร ๐๙๐๕/ว ๖ ลว. ๒๘ พ.ค. ๑๑
และ นร ๐๗๐๙.๒/ว ๘ ลว. ๒๖
ก.ค. ๓๖ ทุจริตฉ้อโกงเงินรัฐ ผิดอาญา
/ผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มท ๐๓๑๓/ว ๘๘๙ ลว. ๓๐ ส.ค.
๔๕ มติ ก.กลาง ครั้งที่ ๗/๒๕๔๕
ให้นำมติ ครม. และแนวทางของ ก.พ.
เกี่ยวกับวินัย มาใช้บังคับโดยกับ
พนักงานส่วนท้องถิ่นอนุโลม

ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้อง

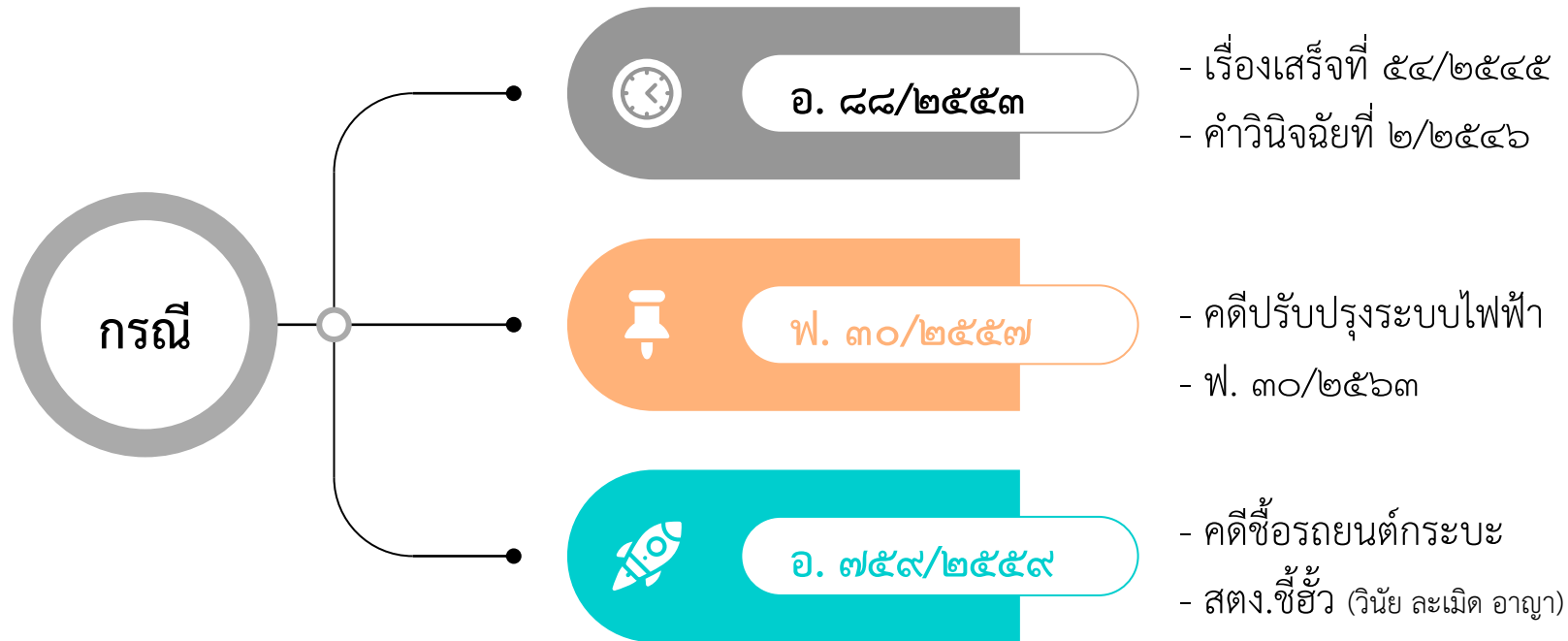
รศ.ที่
๒๗๔/๒๕๐๘

- การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงฯ ถ้าเป็นหน้าที่และได้ใช้อำนาจในหน้าที่ ย่อมมีความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ฯ และผิดอาญา ม.๑๕๗ #ถ้าไม่เป็นหน้าที่ แต่ได้ใช้อำนาจในตำแหน่งนั้นเบิกเป็นเท็จย่อมผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และผิดอาญา ม.๓๔๑ ฐานฉ้อโกง

รศ.ที่
๑๐๓/๒๕๓๑

- ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และเงินอื่นในทำนองเดียวกัน เป็นเงินที่กฎหมายให้สิทธิแก่ข้าราชการที่จะเบิกได้ การขอเบิกเงินจึงเป็นการใช้สิทธิเป็นการปฏิบัติการในตำแหน่ง ส่วนการเบิกเงินโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เบิกจ่ายเงินนั้นเป็นการปฏิบัติหน้าที่

กรณีศึกษาที่น่าสนใจ

กรณีศึกษาที่น่าสนใจ

๑. นาย ศ. มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยวินัยที่ อบต.เดิม แล้วโอนมาที่ อบต.ใหม่ ต่อมาอำเภอแจ้งให้นายกฯ ดำเนินการฯ

๒. มีการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนว่านายกฯ ละเว้นฯ

๓. อัยการยื่นฟ้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตฯ ภาค ๔ : การกระทำของนายกฯ ส่องแสง ให้เห็นถึงเจตนาละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเพื่อช่วยเหลือนาย ศ. ไม่ให้ถูกดำเนินการทางวินัย เป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการทำให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ผิดอาญา ม.๑๕๗ ให้จำคุก ๑ ปี รับสารภาพลดโทษกึ่งหนึ่ง

๔. ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษา (๑๓๒๔๖/๒๕๖๒) พิพากษาว่าพฤติการณ์ของจำเลยถือว่าเป็นเรื่องร้ายแรง จึงไม่มีเหตุสมควรรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษ ที่ศาลชั้นต้นให้จำคุก ๖ เดือนชอบแล้ว อุทธรณ์ของจำเลย ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

๑. อำเภอแต่งตั้ง กก.สืบสวน อบต.ทุจริตก่อสร้างถนน คสล. รายงาน ผวจ.เพื่อสั่งให้พ้นฯ ผวจ.พิจารณาเห็นว่า กก.ตรวจการจ้าง ทุจริต การที่นายกฯ ว่ากล่าวตักเตือนโดยไม่สอบสวนเป็นการละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย มีคำสั่งให้พ้นตำแหน่ง

๒. ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งให้พ้นฯ

๓. ศาลปกครองสูงสุด (อ.๗๒๘/๒๕๖๐) : การที่ผู้ฟ้องคดีใช้ดุลพินิจดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กก.ตรวจการจ้างเนื่องจากเห็นว่า เป็นความผิดปรากฏชัดแจ้ง ถือว่าได้มีการดำเนินการตามหน้าที่แล้ว ส่วนกรณีไม่รายงาน ก.จังหวัดเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบแต่ไม่ทำให้การสอบสวนเสียไป ไม่ถือว่าผู้ฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ เพิกถอนคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

ขั้นตอนการดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการ ลูกจ้าง
และพนักงานจ้าง กระทำผิด

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา

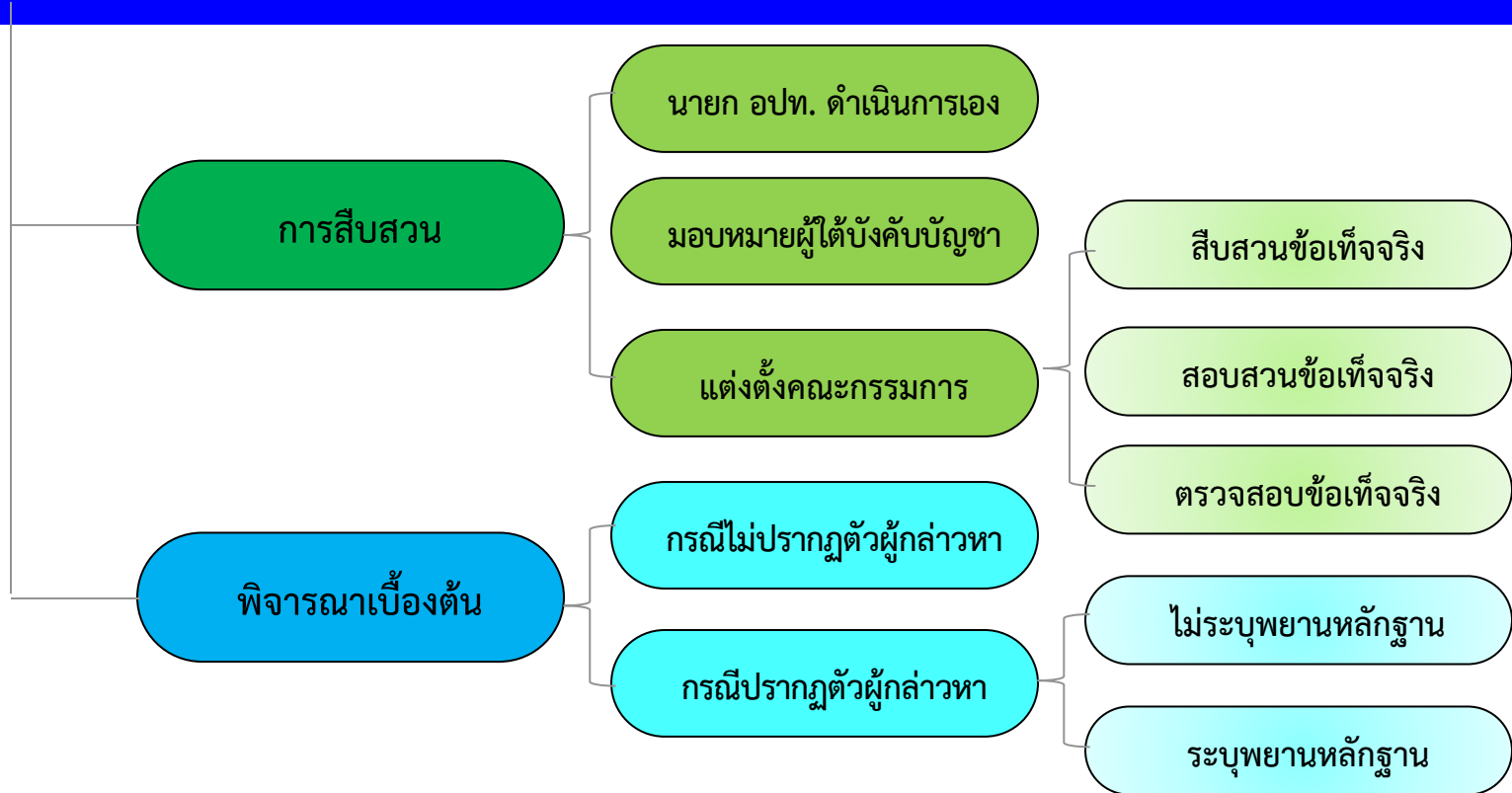
ข.๒๔ ว. ๑ มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา...

ข. ๒๔ ว.๔ เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วให้นายก อบท.ดำเนินการทางวินัยทันที

ข. ๒๔ ว.๕ เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายก อบท. รับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

ข.๒๔ ว. ๑๒ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่/ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยในกรณีเป็นนายก อบท. ให้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย...

วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัย

การพิจารณาในเบื้องต้น

ปรากฏ ผกท.

๑. ผบช. ควรพิจารณาเบื้องต้นว่า เรื่องร้องเรียนนั้นถ้าเป็นความจริงจะเป็นการกระทำผิดวินัยหรือไม่ กรณีไม่อาจปรับบทความผิด ย่อมไม่มีมูลว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้
๒. กรณีกล่าวหาไม่ระบุนาย ไม่ชี้ช่องสืบหาพยาน หรือกล่าวหาเลื่อนลอยไม่ระบุกรณีแวดล้อม ควรสอบถามข้อมูลจากผู้ถูกกล่าวหา เมื่อสอบถามแล้วไม่ได้ข้อมูลเพิ่มเติมและพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีมูลเพียงพอที่จะกล่าวหาผู้นั้นได้ ก็ให้พิจารณายุติเรื่อง
๓. กรณีกล่าวหาโดยระบุนายหลักฐานและกรณีแวดล้อม หรือ ผบช. สงสัยว่า ผตช. ทำผิดวินัย แต่ยังไม่ปรากฏพยานหลักฐาน ให้รับดำเนินการสืบสวน

ไม่ปรากฏ ผกท.

๑. ให้ถือปฏิบัติตามมติ ครม. ตามหนังสือ ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลว. ๒๕ ธ.ค. ๒๕๔๔
๒. รับพิจารณาเฉพาะรายที่ระบุนายหลักฐาน กรณีแวดล้อม และพยานบุคคล เท่านั้น แล้ว ผบช. ให้รับดำเนินการสืบสวน

กรณีไม่ต้องสืบสวน

๑. กรณีที่ (๑) มีพยานเบื้องต้นประกอบข้อกล่าวหา (๒) สงสัยว่า ผตช. ทำผิดโดยมีพยานเบื้องต้นแล้ว และ (๓) หน่วยงานอื่นสืบสวนสอบสวนแล้ว
๒. ผบช. พิจารณาว่า ผตช. กระทำผิดวินัย

มติ ครม. ตามหนังสือ ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลว. ๒๕ ธ.ค. ๒๕๔๔

การสืบสวน/สอบสวน/ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง

การสืบสวน : การสืบหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานในเบื้องต้น เพื่อพิจารณาว่า เรื่องร้องเรียนนั้น มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่

การพิจารณาผลการสืบสวน

๑. ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวน
๒. ผบช. สามารถกำหนดประเด็นให้ผู้ทำการสืบสวนทำการสืบสวนเพิ่มเติมได้

การสืบสวน : อาจดำเนินการโดย

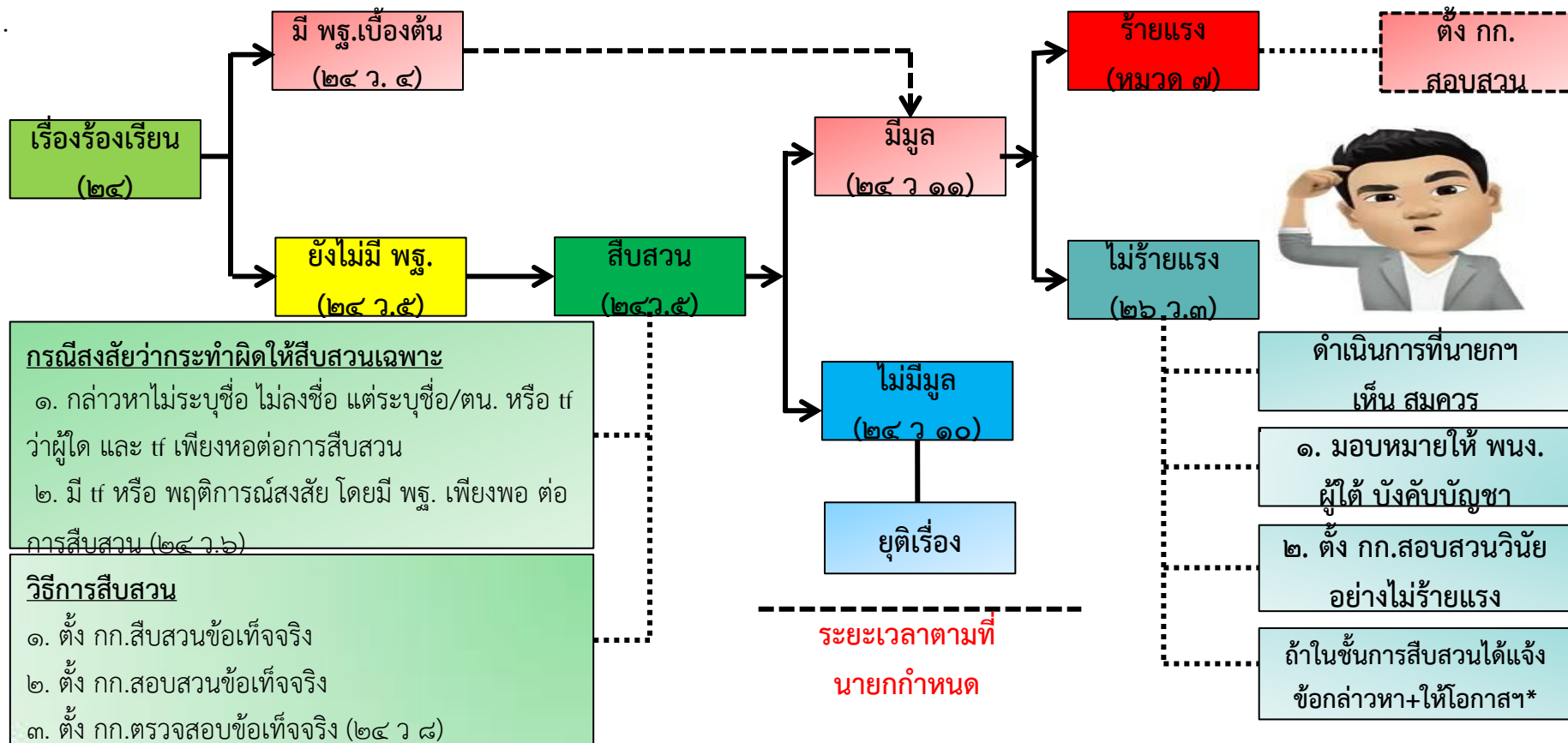
๑. ผบช. ดำเนินการสืบสวนเอง
 ๒. มอบหมาย ผตช. สืบสวน
 ๓. แต่งตั้งคณะกรรมการ
- ทั้งนี้ ควรทำเป็นสำนวนการสอบสวน

การพิจารณาผลการสืบสวน (ต่อ)

๓. การสั่งการสำนวน
 - ๓.๑ ไม่มีมูลเพียงพอก็ให้ยุติเรื่อง
 - ๓.๒ มีมูลให้ดำเนินการทางวินัยทันที

ผังวิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัย

(ตัวอย่าง)

-ครูท-

คำสั่ง.....ชื่อ อปท.

ที่.../พ.ศ....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ สืบสวน/สอบสวน/ตรวจสอบข้อเท็จจริง*

ด้วย...(มีการกล่าวหา..และข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมเพียงที่จะสืบสวน/มีกรณีเป็นที่สงสัยโดยปรากฏพยานหลักฐานที่เพียงพอต่อการสืบสวน)....**

อาศัยอำนาจตามนัยมาตรา ๑๕ แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๒๔ วรรคห้าของประกาศ ก.จังหวัด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนฯ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการฯ เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. ...(ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ)... ประธานกรรมการ***

๒. ...(ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ)... กรรมการ

๓. ...(ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ)... กรรมการ/เลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเรียกบุคคลมาให้อธิบายหรือจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการสืบสวนและรายงานข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว**** พร้อมทั้งมีความเห็นว่ามี พนง.ส่วนท้องถิ่น ผู้ใดเกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการร้องเรียน/กรณีเป็นที่สงสัยฯ และพฤติกรรมของบุคคลดังกล่าวเข้าข่ายเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้ามีมูลเป็นกรณีมีมูลว่ากระทำความผิดในเรื่องใด*****

อนึ่ง ให้คณะกรรมการฯ และเสนอความเห็นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ประธานฯ ได้รับทราบคำสั่ง*****

สั่ง ณ วันที่....เดือน..... พ.ศ.....

ลงชื่อ.....*****

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

ขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริง

๑. มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๔ ถว. ๑๔ ส.ค. ๒๕๖๓

๒. มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๙๕ ถว. ๘ ก.ย. ๒๕๔๘

๓. นร ๑๐๑๑/ว ๙ ถว. ๑๔ ก.ค. ๒๕๔๗

กรณีศึกษา (กจ. ๓/๒๕๖๓)

๑. หน.ส่วนฯ รายงานการ
ตรวจสอบและบัญชีลงเวลา
ว่านาย ก. ขาดราชการ

๒. งานวินัยฯ (กจ.) ตรวจสอบ
และรายงานนายกฯ สอดคล้อง
หน.ส่วนฯ เสนอ สว.๑

๓. นายกฯ พิจารณาเห็นชอบ
และลงนาม สว.๑
ถือว่าเข้าข้อ ๒๔ ว.๔ แล้ว

๑. พิจารณา
เรื่องร้องเรียน

๒. วางแผน
การสืบสวน

๓. รวบรวม
พยานหลักฐาน

๔. พิจารณาและ
ทำความเข้าใจ

๕. พิจารณา
สั่งการ

รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

วันที่.....

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....

เรียน นายก.....

ตามที่ อปท. ได้มีคำสั่งที่.....แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณี.....

ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งที่.....เมื่อวันที่.....และคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงขอรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังนี้

๑. มูลกรณีเกิดขึ้นสืบเนื่องจาก.....

๒. คณะกรรมการสืบสวนในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖.. เมื่อวันที่.....ได้ประชุมวางแนวทางการสืบสวน และได้ทำการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ (พยานเอกสาร พยานบุคคล พยานวัตถุ และพยานอื่นๆ)

๓. ข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานตามข้อ ๒. รับฟังได้ดังนี้....(ใครกระทำการใด เมื่อไร และอย่างไร)....

๔. ความเห็นของคณะกรรมการเกี่ยวพฤติการณ์ผู้ที่ข้อง....(เป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่?)....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลายมือชื่อ ชื่อ-นามสกุล ของคณะกรรมการสืบสวน

กรณีที่ไม่ต้องทำการสืบสวนข้อเท็จจริง (๒๔ ว.๔)

๑.

- กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ตามข้อ ๒๔ว.๔

๒.

- กรณีหน่วยงานอื่นได้ดำเนินการสืบสวนตามอำนาจหน้าที่แล้วได้ส่งเรื่องให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

๓.

- กรณี สตง.ชี้มูลความผิด (รส. ๙๔๔/๒๕๖๑)

๔.

- กรณีอื่น ๆ เช่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องตามนัยมาตรา ๖๔ โดยมีความเห็นว่าพฤติกรรมของพนักงานท้องถิ่นเป็นการกระทำความผิดวินัย

ขั้นตอนการดำเนินการเมื่อมีมูลกรณีว่าข้าราชการ ลูกจ้าง
และพนักงานจ้าง กระทำผิดวินัย

การดำเนินการ

๑.

- กรณีตามข้อ ๒๔ วรรคสี่ ให้นายก อบท. ดำเนินการทางวินัยทันที
- กรณีตามข้อ ๒๔ วรรคห้า ประกอบวรรคสิบ (กรณีมีมูล) ในดำเนินการทางวินัยทันที

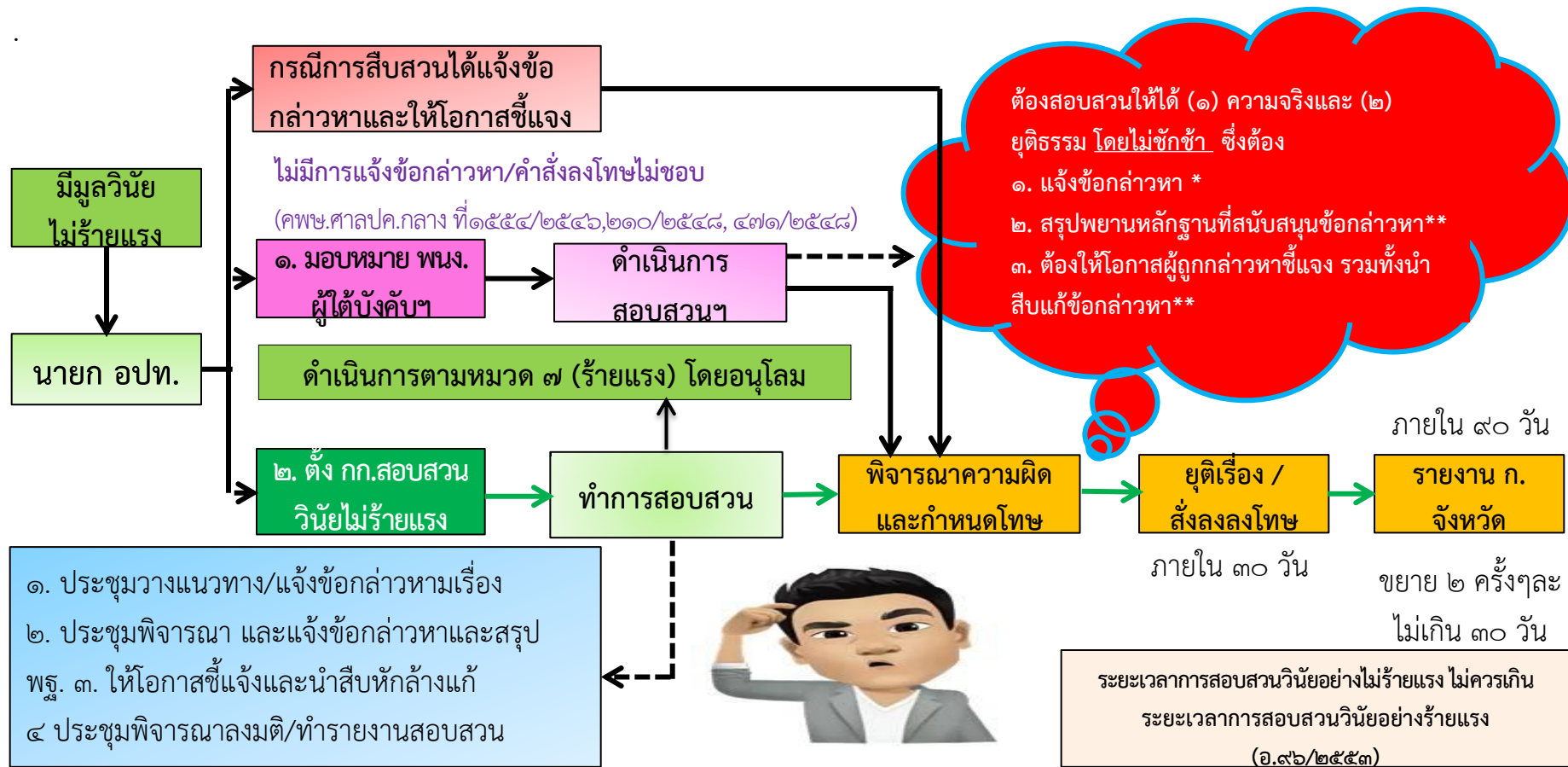
๒.

- กรณีมีมูลอย่างไม่ร้ายแรง ดำเนินการตามข้อ ๒๔ วรรคสิบเอ็ด ประกอบข้อ ๒๖ วรรคสาม และวรรคห้า
- กรณีมีมูลอย่างร้ายแรง ดำเนินการตามข้อ ๒๔ วรรคสิบเอ็ด ประกอบข้อ ๒๖ วรรคหก

๓.

- กรณีแต่งตั้ง กกก.สอบสวน ให้ดำเนินการตามหมวด ๗
- กรณีความผิดที่ปรากฏชัดเจน (ตามข้อ ๔๕ - ๔๖) จะดำเนินการโดยไม่สอบสวนหรือการดักก็ได้

ผังการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ข้อ ๒๖ ว.๓ และ ว.๕)

ผังการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

มีมูลร้ายแรง

นายก อบท.

แต่งตั้ง กก.

กก.สอบสวน

ผลท.

คัดค้าน กก.

- ประชุมลงมติ/รายงาน สว.๖
- รวบรวม พฐ. ที่ ผทท. อ้าง
- ประชุมพิจารณา/แจ้ง สว.๓
- รวบรวม พฐ. ที่เกี่ยวข้อง
- ประชุมวางแผนฯ /แจ้ง สว.๒

นายก อบท.
ผู้สั่งตั้งฯ

พิจารณา
/สั่งการ

- ยุติ/งด/ไม่
ร้ายแรง
- ร้ายแรง

ก.จังหวัด

- สอบเพิ่ม
- เปลี่ยนแปลง
- เห็นชอบ

- นายก อบท.
ผู้สั่งตั้งฯ
- กก.สอบสวน
- นายก อบท.
ผู้สั่งตั้งฯ

- ตรวจสอบความถูกต้อง
- กำหนดประเด็นสอบเพิ่ม (ถ้าจำเป็น)
- พิจารณาสั่งการภายใน ๓๐ วัน
 - ถ้าเห็น ยุติ/งด/ไม่ร้ายแรง สั่งหรือออกคำสั่งลงโทษไม่ร้ายแรงก่อนรายงาน
 - ถ้ากรรมการหรือนายกฯ เห็นว่าผิดวินัยร้ายแรงให้รายงาน ก.จังหวัด เมื่อมีมติประการใดให้นายกฯสั่งหรือปฏิบัติตาม

นายก อบท.ผู้สั่งตั้ง

นายก อบท.ผู้สั่งตั้ง

ก.จังหวัด

การดำเนินการทางวินัยกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง

กรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง

จะดำเนินการโดย

วินัยอย่างไม่ร้ายแรง (๔๕)

๑. ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอาญา + นายก อบท. เห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษานั้นประจักษ์ชัดแจ้งแล้ว
๒. รับสารภาพในเรื่องที่ถูกล่าวหาเป็นหนังสือ ต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายวินัย และมีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

วินัยอย่างร้ายแรง (๔๖)

๑. กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือหนักกว่าฯ โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ฯ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
๒. ละทิ้งติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน + นายกสืบสวนแล้วเห็นว่าละทิ้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ
๓. รับสารภาพในเรื่องที่ถูกล่าวหาเป็นหนังสือ ต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายวินัย และมีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ไม่ทำการสอบสวน

งดทำการสอบสวน

๑. อ.๓๘/๒๕๕๔ จำคุกคดีเฮโรอีน

๒. อ.๒๐๗/๒๕๕๗ ละทิ้งหน้าที่ราชการ

๓. ก.จ. ๔/๒๕๖๑ ชี้แจงกลัองหายฯ

-ครุฑ-

แบบ สว.๑

คำสั่ง.....ชื่อ อปท.

ที่..../พ.ศ....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน*

ด้วย....(ชื่อ-สกุล ผถท.).... พนักงานส่วนท้องถิ่นตำแหน่ง.... ระดับ.... สังกัด..... มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ในเรื่อง.....(ระบุเรื่องที่ถูกลำเลียงให้ครอบคลุม).....

อาศัยอำนาจตามนัยมาตรา ๑๕ แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๒๖ ของประกาศ ก.จังหวัด เรื่อง
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนฯ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวน ผถท. ในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. ...(ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ)	ประธานกรรมการ
๒. ...(ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ)	กรรมการ
๓. ...(ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ)	กรรมการ/เลขานุการ*
๔.....(ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ)	ผู้ช่วยเลขานุการ**

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน.....ต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่า ผถท. กระทำความผิดวินัยเรื่องอื่น.....โดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่....เดือน..... พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้สั่ง

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (ต้นสังกัดปัจจุบัน)

ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ประธาน กก.สอบสวน

มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลว. ๖ ส.ค. ๖๑

ปกติ

คู่กรณีฯ

ไม่มี
นายกฯ

นายก อปท. ต้นสังกัดปัจจุบัน คัดเลือกและ
แต่งตั้งเอง (ข.๔๙ ว.๑)

- ส่งให้ ก.จว. ตรวจสอบ และมีมติคัดเลือก
กรรมการ

- ให้นายก อปท. ต้นสังกัดแต่งตั้งตามมติ
(ข. ๔๙ ว.๔)

- พ.ร.บ.จัดตั้ง อปท.

- มท ๐๘๐๙.๖/ว ๔๖ ลว. ๑๑ ส.ค. ๕๙

- มท ๐๘๐๙.๕/ว ๑๘ ลว. ๑๓ ก.ค. ๖๓

- มท. ๐๘๐๙.๒/ว ๑๓๕ ลว. ๑ ต.ค ๖๔ (๑๐)

๑. แต่งตั้งไม่ชอบตาม ข.๔๙ : ข.๗๙ ให้เสียไป

๒. แต่งตั้งโดยบุคคลไม่มีอำนาจ : เสียไป

๓. คู่กรณี (คพษ.๔๗๕/๕๕) ไม่มีนายก (๕/๖๐)

การแต่งตั้ง คกก.สอบสวน กรณีนายกฯ เป็นคู่กรณี

ขณะปฏิบัติหน้าที่นายกฯ ทำเรื่องขออนุมัติ/และ
อนุมัติค่าตอบแทนนายกฯ อปท.ให้ตนเอง

นอภ.มีหนังสือแจ้งนายกฯ เรียกเงินคืนจากปลัด
อปท.

ปลัด อปท.ไม่คืนและมีหนังสือขอให้ชะลอการเรียกคืน
ให้ สต.ยกเลิกหนังสือตอบข้อหารือ และหารือทศก.ก.

นายกฯ มอบนิติกรให้สืบสวนข้อเท็จจริงกรณี
ปลัดฯ เสนอและเบิกจ่ายค่าตอบแทนนายกฯ

ปลัดฯ กับนายกฯ ถกเถียงกัน ปลัดฯแจ้งความว่า
นายกฯ ขู่ว่าจะทำร้าย และกระชากโทรศัพท์

1. นายกฯ แต่งตั้ง คกก.สอบสวนวินัยปลัดฯ
2. ผลการสอบสวนพิดฐานทุจริตต่อหน้าที่
3. ลงโทษไล่ปลัดฯ ออกจากราชการ

1. อุทธรณ์ไม่เป็นผล 1 ปีถัดไปได้รับแจ้งยกอุทธรณ์
2. ฟ้องเพิกถอนคำสั่งไล่ออก และมติยกอุทธรณ์

พิพากษานายกฯ เป็นคู่กรณี ปลัดฯไม่ผิดทุจริตเพิก
ถอนมติที่ยกอุทธรณ์และให้คืนสิทธิ์ (๔๔๕/๕๕)

ถูกสั่งกลับเป็นรองปลัดฯ ๖ / ฟ้องนายกฯ และ ก.
จังหวัด เป็นคดีอาญา และคดีปกครองคดีที่ ๒

- หารือ 1. ดำเนินการทางวินัยใหม่ได้หรือไม่
2. ใครทำหน้าที่ตามข้อ ๔๔ ว. ๔
ก.กลาง หารือ สนง.ทศก.ก.

สั่งกลับขอบ เงินเดือนไม่จ่าย ค่าตอบแทนไม่ได้ โบนัส
ไม่ได้ ให้เลื่อนชั้นเฉพาะราย (บ.๔๓/๖๒)

1. ดำเนินการทางวินัยใหม่ได้
2. กรณี ก.จังหวัด ถูกฟ้อง การดำเนินการตามข้อ ๔๔ ว.๑
ตาม วิ.ปกครอง (รต ๙๔/๒๕๖๓)

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

แต่งตั้ง

องค์
ประกอบ

ประธาน

ถ้าแต่งตั้งไม่ชอบตาม ข. ๔๙
การสอบสวนทั้งหมดเสียไป
ต้องแต่งตั้งใหม่ (ข.๗๙)

๑. แต่งตั้งจาก พนง.ส่วนท้องถิ่น ในสังกัด (อ.๒๑๐/๒๕๕๒)
 ๒. จำเป็นฯ จะแต่งตั้งจาก พนง.ส่วนท้องถิ่นอื่น หรือ ขรก.ฝ่ายพลเรือน (?)
 ๓. กรณีตาม ๒. ต้องได้รับความยินยอมจากต้นสังกัด
 - ๓.๑ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๐๕ ลว. ๒๐ ก.ย. ๒๕๕๘ อธิบายคำว่า “ต้นสังกัด”
 - ๓.๒ แต่งตั้งก่อนแล้วต้นสังกัดจึงยินยอมภายหลัง (อ.๖๕๐/๒๕๕๕)
-
๑. แต่งตั้งอย่างน้อยสามคน (อ.๗๖๔/๒๕๕๘)
 ๒. ประธาน กก. ตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่า ผอท.
 ๓. กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ (นร ๑๐๑๑/ล ๔๗ ลว. ๖ ก.พ. ๒๕๕๕)
 ๔. ต้องมีนิติกร/นบ./ผ่านอบรมหลักสูตรฯ/มีประสบการณ์ (ก.อบต. ๓/๒๕๖๓)
 ๕. กรณีจำเป็นจะแต่งตั้ง ผช.เลขานุการ ก็ได้ (ก.ท. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ และ นร ๑๐๑๑/๑๑๕ ลว. ๑ มิ.ย. ๒๕๖๐)
-
๑. มท ๐๘๐๙.๖/ว ๔๑ ลว. ๙ มิ.ย. ๒๕๕๙ (มติ ก.กลาง ๔/๕๙ ลว. ๒๗ เม.ย. ๒๕๕๙)
- สนง.กท. ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๔๕ ลงวันที่ ๙ ต.ค. ๒๕๕๗
 ๒. มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลว. ๖ ส.ค. ๒๕๕๑ (ตั้งแต่ ๓๑ ส.ค. ๒๕๖๑)

หนังสือสำนักงาน ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ ส.ค. ๒๕๖๑

ตำแหน่ง (ผู้ถูกกล่าว)	ตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวน
๑. บริหารท้องถิ่นระดับสูง	๑.๑ พนักงานส่วนท้องถิ่น ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับสูง ๑.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง
๒. บริหารท้องถิ่นระดับกลาง	๒.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ๒.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่ง และระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๓. บริหารท้องถิ่นระดับต้น	๓.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ๓.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๔. อำนวยการท้องถิ่นระดับสูง	๔.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง ๔.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ๔.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง

ฯลฯ

ประเด็นปัญหาการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

กรณี สตง.ชี้มูลเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
กับโครงการฝึกอบรมสัมมนาหลายราย
โดยชี้มูลทั้งร้ายแรงและไม่ร้ายแรง
ตามพฤติการณ์ของแต่ละคน ต้นสังกัด
จะแต่งตั้ง กก.สอบสวน ทั้งหมดใน
คำสั่งเดียวได้หรือไม่ ?

ก.พ. พิจารณาแล้วมีมติสรุปได้ว่า ผู้มี
อำนาจตาม ม. ๕๗ ประกอบ ม. ๙๔
สามารถแต่งตั้ง กก.สอบสวนคำสั่ง
เดียวได้ แต่เพื่อความชัดเจนจะแยก
แต่งตั้งก็ทำได้ โดยทั้งสองคำสั่งควร
เป็นบุคคลเดียวกัน

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ส ๔๙

ลว. ๒๖ ม.ค. ๒๕๕๙

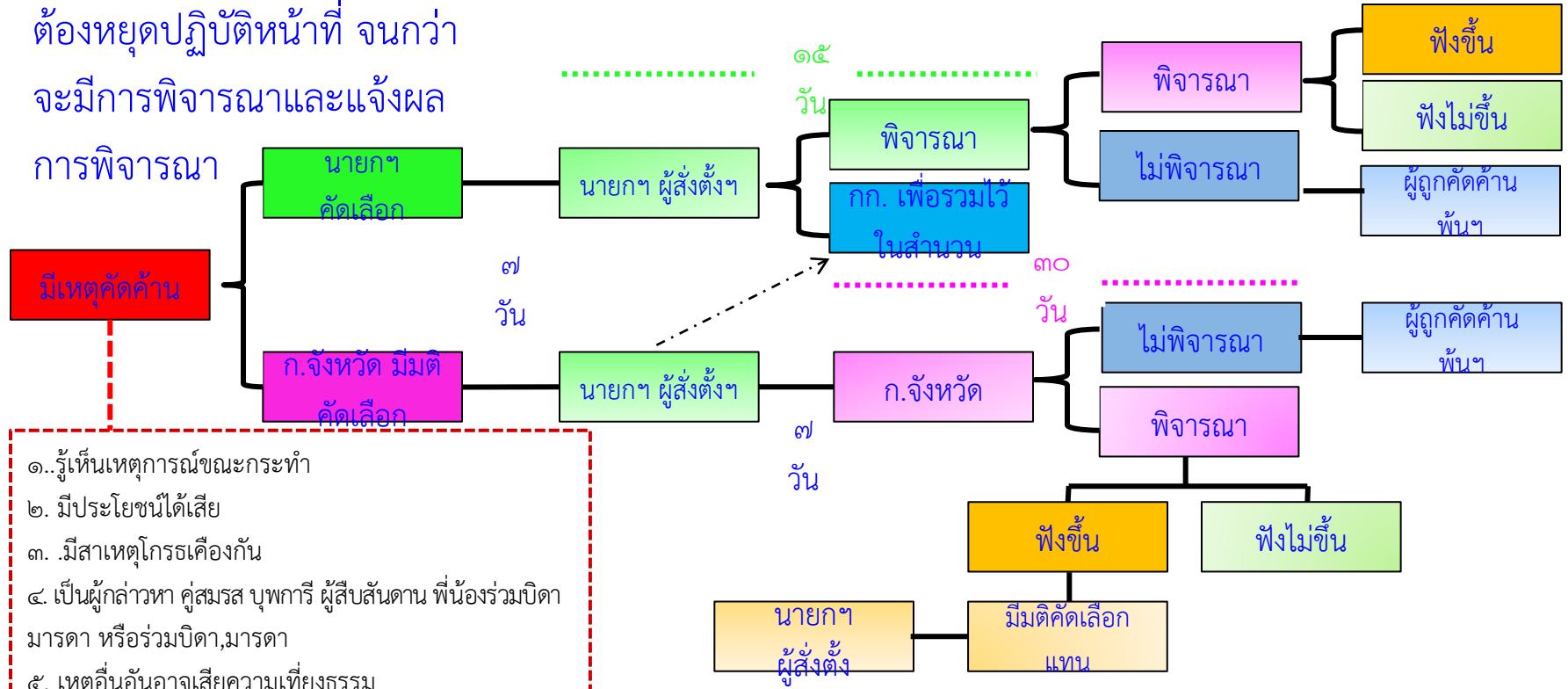

หนังสือสำนักงาน ก.กลาง ที่ มท

๐๓๑๓.๓/ว ๘๘๙ ลว. ๓๐ ส.ค. ๒๕๕๕

การคัดค้านและการพิจารณาคำคัดค้านกรมการสอบสวน

หลักการใหม่ ผู้ถูกคัดค้าน
ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ จนกว่า
จะมีการพิจารณาและแจ้งผล
การพิจารณา

ประชุม (๑) เพื่อวางแผนทางการสอบสวน

- องค์กรประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (๕๓)
- การประชุมต้องมีประธานอยู่ด้วย
- มติที่ประชุมถือเสียงข้างมาก*

เรื่อง
กล่าวหา

- พิจารณาจาก สว.๑
- เอกสารหลักฐานประกอบ ฯลฯ

วาง
แนวทาง

- สอบสวนใคร
- เรื่องใด
- ประเด็นการสอบสวน
- พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องฯ
- กำหนดกรอบระยะเวลาดำเนินการ

ทำ สว.
๒

- การรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น
- การจัดทำบันทึกการแจ้งและรับทราบ
ข้อกล่าวหา (สว.๒)

ตัวอย่างบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (ตามเรื่องที่ถูกล่าวหา)

แบบ สว.๒

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อ ผถท.) ซึ่งถูกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง..(ชื่อ อปท.)...ที่.../..... เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ลงวันที่....เดือน.....พ.ศ..... ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้...(ชื่อ ผถท.)... ผู้ถูกล่าวหา ทราบดังนี้

...(เรื่องที่ถูกล่าวหา ให้ทราบว่า ผถท. กระทำการใด เมื่อไร อย่างไร ทุกเรื่องที่ถูกล่าวหา โดยไม่ต้อง
ลงฐานหรือข้อกฎหมายที่กำหนดความผิดวินัย)....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ ผถท. ทราบแล้วว่า.....ได้ด้วย

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ

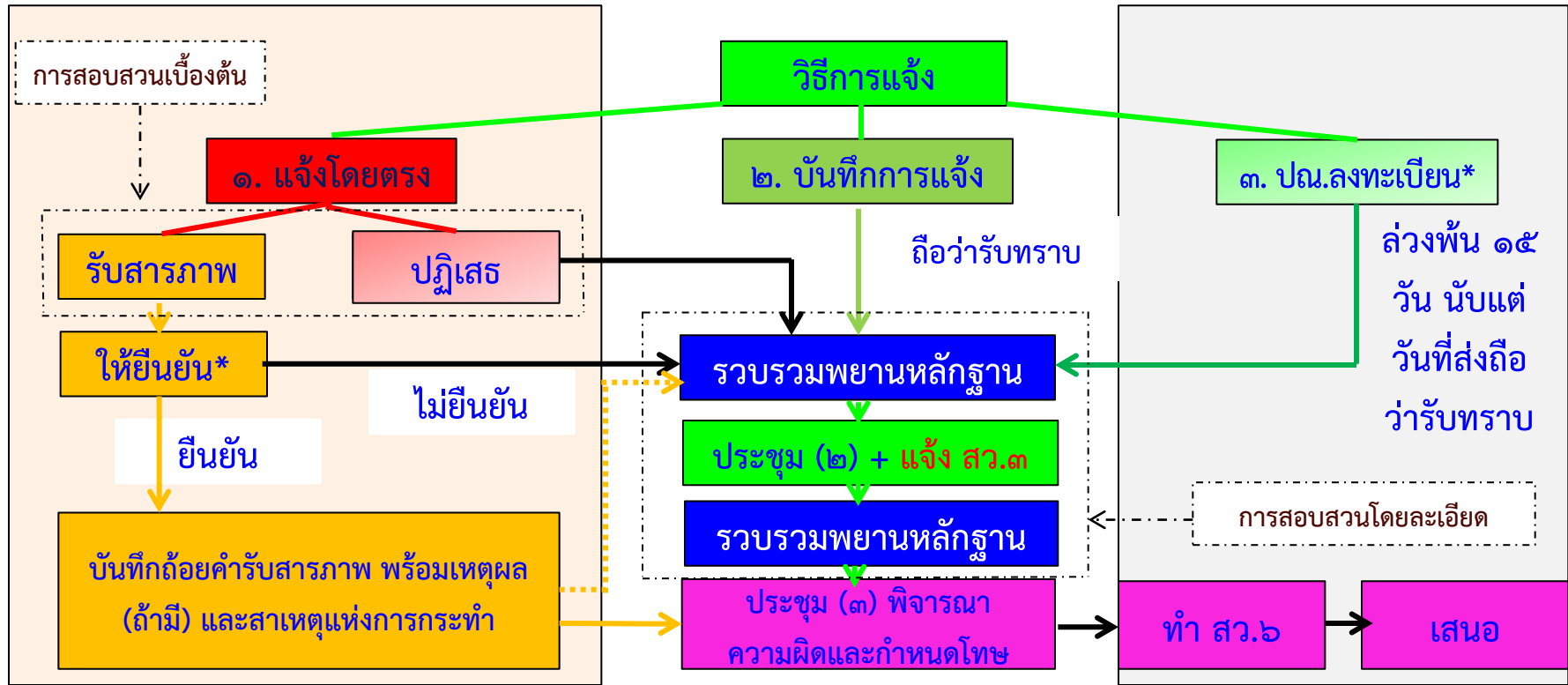
ลงชื่อ.....กรรมการ/เลขานุการ

ข้าพเจ้า...(ชื่อ ผถท.)...ได้รับทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่....เดือน.....พ.ศ....

ลงชื่อ.....ผู้ถูกล่าวหา

สรุปกระบวนการเกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหา

เป็นการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและแจ้งสิทธิในกระบวนการสอบสวนทางวินัย

ตัวอย่างบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

แบบ สว.๔

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อ ผถท.) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ...ปี สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ..... ตำแหน่ง.....สังกัด..... อยู่บ้านเลขที่.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าได้ถูกกล่าวหาในเรื่อง....ตามคำสั่ง....(ชื่อ อปท.)....ที่.. ลงวันที่... และข้าพเจ้าขอให้
ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังนี้.....ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คกก.ไม่ได้กระทำการฯ และข้าพเจ้าได้
ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า คกก.สอบสวน

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกถ้อยคำ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า...(ชื่อ ผถท.)..ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ/เลขานุการ

ตัวอย่างบันทึกถ้อยคำพยาน

แบบ สว.๕

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อ ผถท.) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ..... ตำแหน่ง.....สังกัด..... อยู่บ้านเลขที่.....

คกก. ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง...(ชื่อ ผถท.)..ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ตามคำสั่ง....(ชื่อ อปท.)....ที่.. เรื่อง.....ลงวันที่...

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้.....

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกถ้อยคำ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า...(ชื่อ ผถท.)..ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ/เลขานุการ

การประชุม (๒) พิจารณา พฐ.ที่สนับสนุนฯ และการทำ สว.๓

- องค์กรประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (๕๓)
- การประชุมต้องมีประธานอยู่ด้วย
- มติที่ประชุมถือเสียงข้างมาก*

พิจารณา
พฐ.

ทำ
สว.๓

แจ้ง
สว.๓

- มีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหา
- ทำการใด เมื่อไร ผิดกรณีใด ตามข้อใด (๖๑)

สาระสำคัญ สว.๓ ต้อง

- ระบุการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาและข้อกล่าวหาว่าผิดกรณีใด ข้อใด และ
- ต้องสรุปพยานหลักฐาน ระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่สนับสนุนฯ

เมื่อทำ สว.๓ เสร็จ ให้มีหนังสือแจ้งมารับทราบฯ

๑. แจ้งโดยตรงและให้ลงนามรับทราบ
๒. บันทึกการแจ้งและให้ผู้รู้เห็นการแจ้งรับรอง
๓. ส่งทาง ปณ. ลงทะเบียนตอบรับ

-***กรณีไม่มี พฐ.สนับสนุนข้อกล่าวหา***

(ขรก.พลเรือน กฎ ก.พ. ข้อ ๓๘ ให้ คกก.รายงานผู้สั่งแต่งตั้งฯ ถ้าเห็นว่ากระทำผิดให้แจ้ง ดว.๕)

ตัวอย่างบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน

แบบ สว.๓

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อ ผถท.) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง....

วันที่....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง...(ชื่อ อปท.)...ที่.../..... เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่....เดือน.....พ.ศ..... ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้...(ชื่อ ผถท.)... ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งฯ ตามข้อ ๖๐ ของประกาศฯ... ลงวันที่....เดือน.....พ.ศ..... นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วเสร็จ จึงขอแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา(ตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด)....

๒. พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา...(ระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่เป็นการสนับสนุนฯ)....

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ/เลขานุการ

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ ผถท.)... ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว
เมื่อวันที่....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา

การประชุม (๓) พิจารณาว่าผิดวินัยหรือไม่

- องค์ประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (๕๓)
- การประชุมต้องมีประธานอยู่ด้วย
- มติที่ประชุมถือเสียงข้างมาก*

พิจารณา
พฐ.

- ชั่งน้ำหนัก พฐ. ทั้งสองฝ่าย
- เพื่อให้ประเด็นกลายเป็นข้อเท็จจริง

พิจารณาความผิดและกำหนดโทษทางวินัย

- ผลท. ได้กระทำผิดหรือไม่
- ถ้าผิดเป็นการกระทำความผิดใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด
- ถ้าไม่ผิดวินัยฯ มีมลทินมัวหมองหรือไม่? (ข.๗๕)

พิจารณา
คผ.

ทำ
สว.๖

แบบ สว.๖ อย่างน้อยต้องมี

- สรุปข้อเท็จจริง/พยานหลักฐาน
- การวินิจฉัยเปรียบเทียบ พฐ.
- ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน (ข.๗๖)

หลักการพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษทางวินัย

จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้ข้อเท็จจริงที่เป็นอัน
ยุติจากพยานหลักฐานในสำนวนแล้ว

พิจารณา
คผ.

มีหลักประกอบการพิจารณา ๒ หลัก

๑. หลักนิติธรรม
๒. หลักมโนธรรม

หมายเหตุ: ความจริงและความยุติธรรม (ข.๒๖,๔๘,๕๗)

มีหลักประกอบการพิจารณา ๔ หลัก

๑. หลักนิติธรรม
๒. หลักมโนธรรม
๓. หลักความเห็นธรรม
๔. หลักนโยบายของรัฐบาล

หมายเหตุ: ต้องเหมาะสมกับความผิด ไม่ลงโทษผู้ไม่ได้
กระทำความผิด (ข.๘๖)

กำหนด
โทษ

การจัดทำรายงานการสอบสวน (แบบ สว.๖)

วันที่.....

เรื่อง การสอบสวนนาย ก. ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/อย่างไม่ร้ายแรง

เรียน นายก อบท. (ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน)

ตามที่ได้มีคำสั่ง อบท. ที่..... (คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่ง.....และได้สอบสวน จึงเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณี

๒. การแจ้งข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

๓. การให้ถ้อยคำเบื้องต้นของผู้ถูกกล่าวหา

๔. การรวบรวมพยานหลักฐานของคณะกรรมการ

๕. การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน

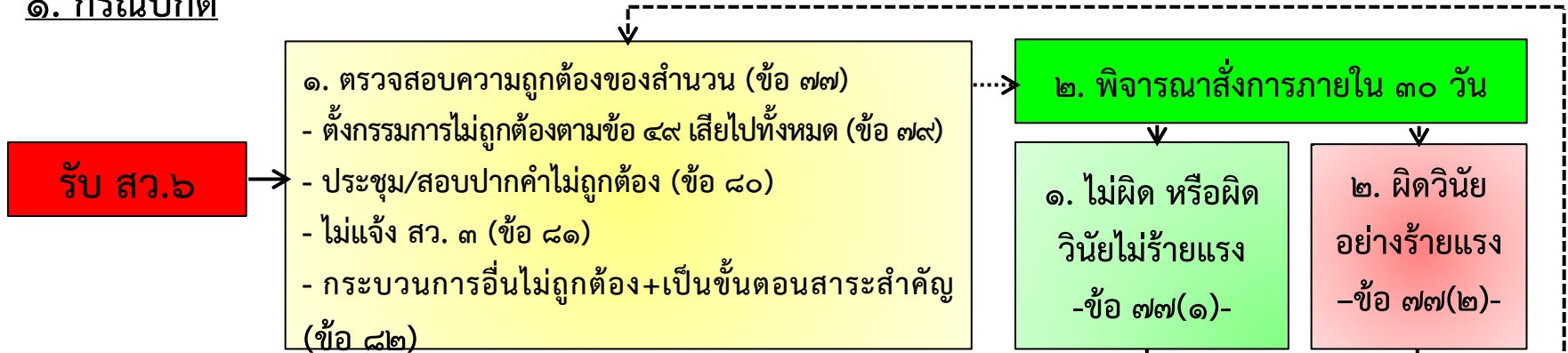
๖. การให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบหักล้างแก้ข้อกล่าวหา

๗. ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

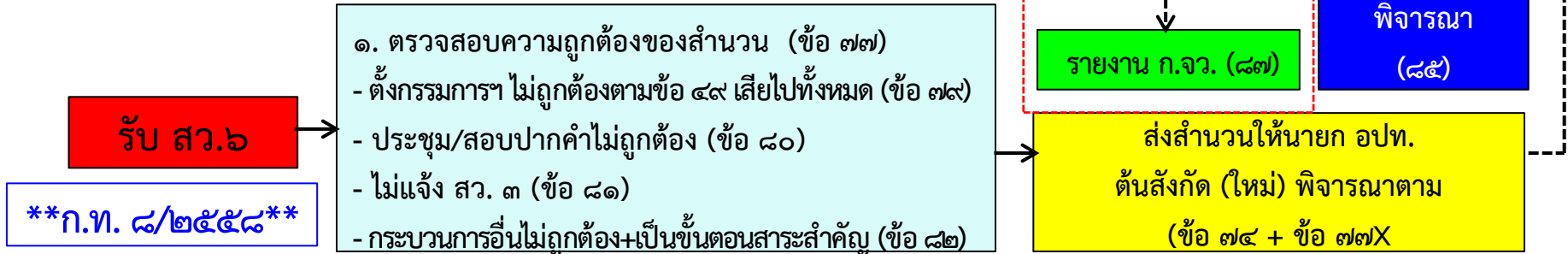
๘. ลายมือชื่อคณะกรรมการสอบสวน

การพิจารณาของนายก อบท.ผู้สั่งแต่งตั้ง คกก. /นายก อบท. ต้นสังกัด

๑. กรณีปกติ

๒. กรณี ผทท. โอนระหว่างสอบสวน

****ก.ท. ๘/๒๕๕๘****

สำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๘ ลว. ๑๒ ต.ค. ๒๕๖๓ (กรณีที่มีการโอนย้ายระหว่างการพิจารณาของ ก.จว.)

การลงโทษทางวินัย

ความหมาย

มาตรการสุดท้ายเพื่อให้มีการรักษาวินัย นอกเหนือจากการส่งเสริม และป้องกัน

จุดมุ่งหมาย

๑. เพื่อรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย

๒. เพื่อรักษาความประพฤติ และสมรรถภาพการทำงาน

๓. เพื่อรักษาชื่อเสียงราชการ และสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนต่อระบบราชการ

๔. เพื่อให้ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

ผู้มีอำนาจ

นายก อบท. ต้นสังกัดปัจจุบัน****

ร้ายแรง

ระดับโทษ

ระดับโทษ

ไม่ร้ายแรง

แบบคำสั่ง

ลท.๑/๑ - ๑/๘ และ ลท.๒/๑ - ๒/๑๔

เล็กน้อย

การสั่งการ

ยุติเรื่อง,งดโทษ : สั่งให้ปรากฏหลักฐาน แล้วรายงาน ก.จว.

ไม่ร้ายแรง :ออกคำสั่ง+ แจ้ง แล้ว รายงานฯ ก.จว.

ร้ายแรง : รายงานฯ ก.จว. แล้วจึงออกคำสั่งตามมติ

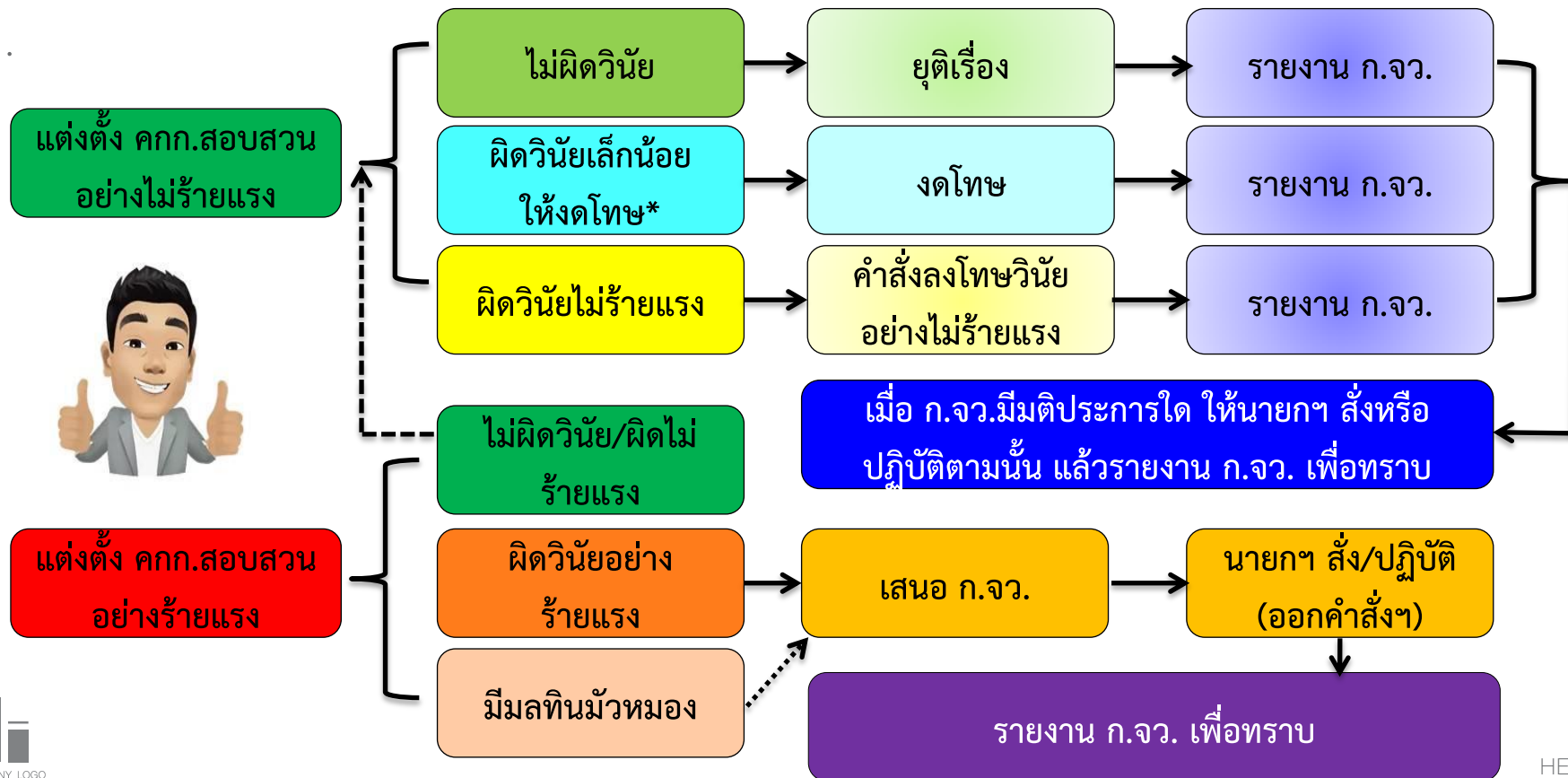
ข้อควรจำ : ๑. ต้องคำนึงถึงสภาพการเป็นข้าราชการ

๒.กรณีตั้งร้ายแรงแล้วกรรมการสอบสวนและนายก อบท. เห็นต่างในระดับโทษ

๓.หลักการลงโทษไม่ย้อนหลัง ๔. ต้องแจ้งสิทธิ

การลงโทษทางวินัย

มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖

ประเด็น	สรุปสาระสำคัญ	แบบ
ยกเลิก ข้อกำหนดเดิม	ยกเลิก (๑) วิธีการลงโทษตามข้อ ๘๖ วรรคสอง และ (๒) การเปลี่ยนแปลงโทษตามข้อ ๘๗ วรรคเจ็ด (กำหนดวิธีปฏิบัติใหม่)	-
ยุติเรื่อง (ข.๘๖/๑)	๑. ทำเป็นคำสั่ง ระบุ (๑.๑) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา (๑.๒) เรื่องที่ถูกกล่าวหา และ (๑.๓) ผลการพิจารณา และ ๒. ให้ (๒.๑) ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และ (๒.๒) วันเดือนปีที่ออกคำสั่ง	ลท. ๑/๑
คำสั่งลงโทษ ต้องทำตามแบบ (ข.๘๖/๑)	๑. ต้องทำตามแบบที่กำหนด (ภาคทัณฑ์ - ไล่ออก) และ ๒. ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง ๓. ลงวันเดือนปีที่ออกคำสั่ง ๔. สิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์	ลท. ๑/๒ - ลท. ๑/๖

ประเด็น	สรุปสาระสำคัญ	แบบ
วันที่คำสั่งมีผล (ข.๘๖/๓)	๑. การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง ๒. การสั่งลงโทษตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน ให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัด/ที่จะต้องลด มีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง ๓. การสั่งลงโทษปลดออก/ไล่ออก ให้มีผลตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ (ข้อ ๓๓)	-
การสั่งลงโทษ (ข. ๘๖/๔ – ๘๖/๕)	๑. ตามข้อ ๘๔ วรรคสอง ให้ทำเป็นคำสั่งและให้ระบุด้วยว่าให้ว่ากล่าวตักเตือน ๒. การลงโทษตามข้อ ๒๘ วรรคสี่ ให้ทำเป็นคำสั่ง	ลท. ๑/๗ ลท. ๑/๘
การแจ้งคำสั่ง (ข. ๘๖/๖)	๑. แจ้งผู้ถูกลงโทษ/ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว และมอบสำเนาคำสั่ง ๑ ฉบับ ๒. ให้ผู้ถูกลงโทษ/ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ๓. ถ้าไม่ลงชื่อฯ เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ ๔. แจ้งตาม ๑. ไม่ได้/มีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่ง ปณ.ลงทะเบียนตอบรับ ไปที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ เมื่อล่วงพ้น ๑๕ วันนับแต่วันที่ส่งฯ ให้ถือว่ารับทราบ	-

ประเด็น	สรุปสาระสำคัญ	แบบ
เปลี่ยน แปลงโทษ (ข. ๘๖/๗ - ๘๖/๙)	๑. การเพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ ให้สั่งยกเลิกคำสั่งเดิมแล้วสั่งใหม่ ๒. ต้องทำตามแบบและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้ ๒.๑ อ้างถึงคำสั่งเดิม ๒.๒ อ้างถึงมติของ ก.จังหวัด/คำวินิจฉัยที่ให้เปลี่ยนแปลงโทษแสดงสาระสำคัญ โดยสรุป ๒.๓ สั่งให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมตาม ๒.๑ และมีคำสั่งใหม่ให้เป็นไปตาม ๒.๒ ๒.๔ ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว (ข. ๘๖/๗) ๓. วันมีผลบังคับของคำสั่งเปลี่ยนแปลงโทษระหว่างปลดออกกับไล่ออก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ (ข. ๘๖/๘) ๔. คำสั่งเดิมเป็นการปลด/ไล่ออก ถ้าจะลดโทษเป็นไม่ร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ ๔.๑ สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ แล้วจึงลงโทษฯ งดโทษ หรือยกโทษ และให้ระบุการจ่ายเงินเดือนในระหว่างปลด/ไล่ออก ให้ผู้นั้นตามกฎหมาย ๔.๒ ต้องสั่งกลับตำแหน่งเดิมก่อน หรือตำแหน่งอื่นในประเภท/ระดับเดียวกันที่ว่าง ถ้าไม่มีให้ ก.จังหวัด กำหนดตำแหน่งอื่นในประเภท/ระดับเดียวกัน แล้วแต่งตั้งในตำแหน่งดังกล่าว ๔.๓ กรณีสั่งกลับไม่ได้ ให้สั่งงดโทษ/ยุติเรื่อง แล้วแต่กรณี และแสดงเหตุไว้ในคำสั่ง (ข. ๘๖/๙)	(ลท. ๒/๑ - ลท. ๒/๑๔)

ประเด็น	สรุปสาระสำคัญ	แบบ
เปลี่ยน แปลงโทษ (ข. ๘๖/๑๐)	๕. ถ้าคำสั่งเดิมเป็นโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้าจะเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ คำสั่งใหม่ให้ระบบการดำเนินการกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ดังนี้ ๕.๑ กรณียกโทษ ถือว่าไม่เคยถูกลงโทษ สั่งให้ผู้นั้นกลับสู่สถานะเดิมก่อนถูกลงโทษ และให้คืนเงินเดือนที่ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ๕.๒ กรณีงดโทษ ให้คืนเงินเดือนที่ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ๕.๓ ถ้ายังต้องถูกลงโทษทางวินัยอยู่ ให้ดำเนินการดังนี้ (๑) ถ้าเพิ่มโทษเป็นตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ให้คำนวณเงินตามอัตราโทษใหม่ <u>จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ตัดหรือขั้นที่ลดไปให้ผู้นั้น</u> (๒) ถ้าเพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนเป็นปลดออกหรือไล่ออก ให้คืนเงินที่ตัดหรือขั้นที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น (๓) ถ้าลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ ให้คืนเงินที่ตัดหรือขั้นที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น (๔) ถ้าลดโทษเป็นตัดเงินเดือน (ดำเนินการเหมือน (๑) ที่ขีดเส้นใต้) (๕) ถ้าเพิ่ม/ลดอัตราโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน (ดำเนินการเหมือน (๑) ที่ขีดเส้นใต้)	

แบบคำสั่ง ลท. ๑/๑ – ลท. ๑/๘

ลท. ๑/๑	ยุติเรื่อง
ลท. ๑/๒	ลงโทษ...(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน)....
ลท. ๑/๓	ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....
ลท. ๑/๔	ลงโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)....กรณีมีคำสั่ง....(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
ลท. ๑/๕	ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....กรณีมีคำสั่ง.....(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณี ที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา
ลท. ๑/๖	ลงโทษกรณีคณะกรรมการ.....(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)....ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ลท. ๑/๗	สั่งดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน
ลท. ๑/๘	สั่งดโทษ กรณีออกจากราชการไปแล้วตามข้อ ๒๘ วรรคสี่

แบบคำสั่ง ลท. ๒/๑ – ลท. ๒/๑๔

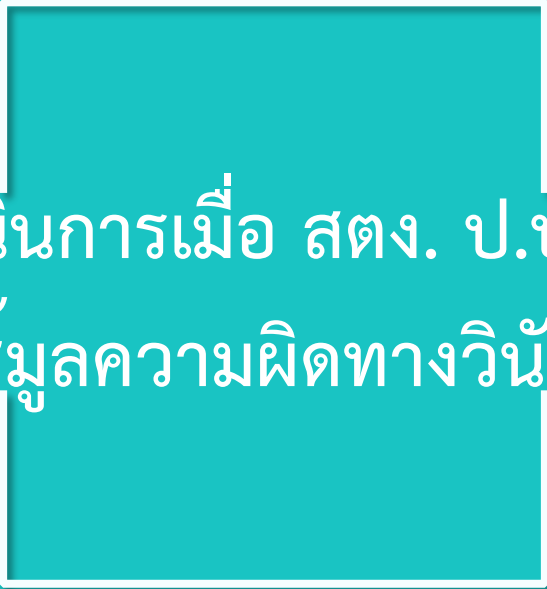
ลท. ๒/๑	สั่ง...(เพิ่มโทษปลดออกเป็นไล่ออก/ลดโทษไล่ออกเป็นปลดออก)....
ลท. ๒/๒	สั่งลดโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)....เป็นโทษไม่ร้ายแรง
ลท. ๒/๓	สั่งให้ผู้ถูกลงโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...กลับเข้ารับราชการ และงดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน
ลท. ๒/๔	สั่งงดโทษกรณีออกจากราชการไปแล้วตามข้อ ๒๘ วรรคสี่/สั่งยุติเรื่อง ให้ผู้ถูกลงโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ
ลท. ๒/๕	สั่งยกโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...และให้กลับเข้ารับราชการ
ลท. ๒/๖	สั่งยกโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...ในกรณีที่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ
ลท. ๒/๗	สั่งเพิ่มโทษ..(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน)..เป็น..(ปลดออก/ไล่ออก)..

แบบคำสั่ง ลท. ๒/๑ – ลท. ๒/๑๔

ลท. ๒/๘	สั่งเพิ่มโทษ.....(ภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์เป็นลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน หรือ ตัดเงินเดือนเป็นลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....
ลท. ๒/๙	สั่งลดโทษ.....(ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน เป็นภาคทัณฑ์/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน เป็นตัดเงินเดือน/ตัดเงินเดือน เป็นภาคทัณฑ์)...
ลท. ๒/๑๐	สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน
ลท. ๒/๑๑	สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษตัดเงินเดือน
ลท. ๒/๑๒	สั่งงดโทษให้ผู้ถูกลงโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน..(ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน)...
ลท. ๒/๑๓	สั่งงดโทษให้ผู้ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน
ลท. ๒/๑๔	สั่งยกโทษ...(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน)...

ขั้นตอนการดำเนินการเมื่อ สตง. ป.ป.ท. และ ป.ช.ช.
ข้อมูลความผิดทางวินัย

ผังสรุปการดำเนินการกรณี สตง. ตรวจสอบ

ม.๗ พบทุจริต/จงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือ กม.

แจ้ง ป.ป.ช. ทราบและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

ม. ๘๕ ว.หนึ่ง พบข้อบกพร่องไม่ปฏิบัติตาม กม. ไม่เสียหาย)

แจ้งข้อบกพร่องพร้อมข้อเสนอแนะ เพื่อให้ดำเนินการแก้ไข ควบคุม กำกับ

ม. ๘๕ ว.สอง พบข้อบกพร่องไม่ปฏิบัติตาม กม. และเสียหาย

ดำเนินการให้มีการชดใช้

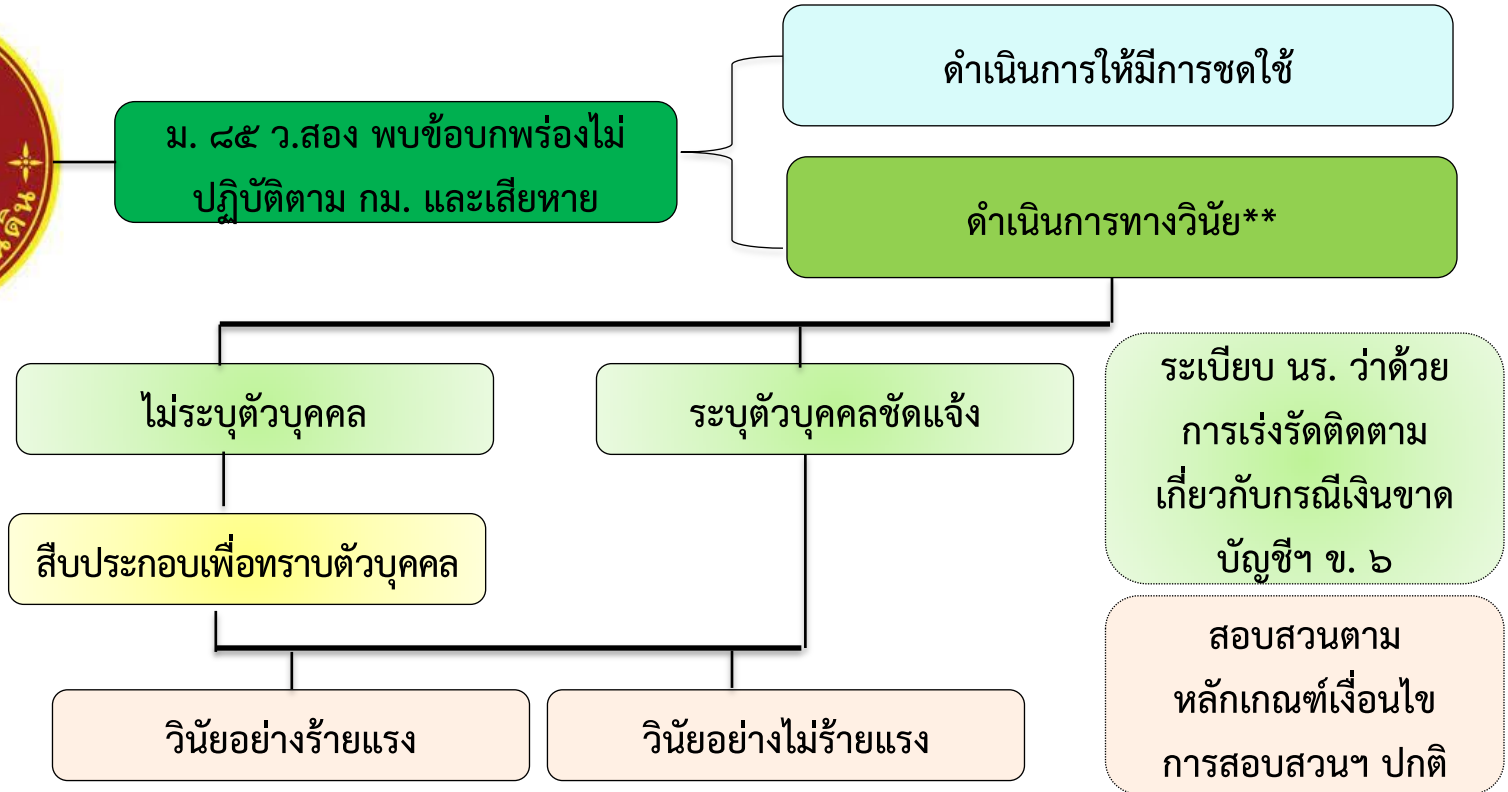
ดำเนินการทางวินัย**

ม. ๘๕ ว.หนึ่ง ตรวจพบบกพร่องวินัยการเงินฯ

ไม่เสียหาย : แจ้งให้ทำการกำกับดูแลไม่ให้เกิดข้อบกพร่องอีก

มีลักษณะทุจริต : ส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. ดำเนินการทางหน้าที่

ผังสรุปการดำเนินการกรณี สตง. ตรวจสอบ

ระเบียบ นร. ควบคุมการเร่งรัด ติดตามเกี่ยวกับกรณีเงินขาดบัญชี

- ข้อ ๔ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น....
- ข้อ ๕ กรณีหน่วยงานรัฐแห่งใดมีกรณีเงินขาดบัญชี หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต...ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวดำเนินการให้มีการชดเชยเงินหรือทรัพย์สินคืน รวมทั้งดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัยแก่ผู้เกี่ยวข้องของโดยเร็ว
- ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ของทางราชการที่จะให้การดำเนินการเป็นไปโดยรวดเร็วใน กรณีที่ สตง. เป็นผู้ตรวจพบว่าหน่วยงานของรัฐแห่งใดมีกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและได้ชี้มูลความผิดแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวดำเนินการให้มีการชดเชยเงินหรือทรัพย์สินคืน รวมทั้งดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพื่อหามูลความผิดอีก
- ถ้าเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด นอกจากจะพิจารณาลงโทษทางวินัยหรือให้พ้นจากตำแหน่ง หรือ ดำเนินคดีอาญาแล้ว หากปรากฏมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อหน่วยงานของรัฐ ให้ดำเนินการให้มีการชดเชยเงินหรือทรัพย์สินคืนหรือดำเนินการทางแพ่งโดยเร็วด้วย

กระทรวงมหาดไทย มีหนังสือ มท ๐๘๐๔.๖/ว ๖๑๖๐ ลว. ๓๑ ต.ค. ๖๐ ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติตามระเบียบ นร.

โดยกำหนดให้มีการรายงานตามแบบ สปน. ๑ และ สปน. ๒

แนวทางปฏิบัติที่น่าสนใจ

กฤษฎีกา

สดง. ไม่ให้โอกาสชี้แจง ไม่ได้ชี้มูลชัดเจน เจ้งว่าน่าเชื่อมีทุจริต กทม. จะแต่งตั้ง กกก.สืบสวนข้อเท็จจริง หรือ กกก.สอบสวนวินัย หรือไม่ ย่อมเป็นดุลพินิจตาม กม. แต่ต้องแจ้ง สดง. (รศ.๑๖๗/๒๕๕๑)

๑. กรณี สดง. ชี้มูลว่าทุจริตชัดเจน ย่อมเป็นไปตาม ข. ๖ ของระเบียบ นร.ฯ การสืบสวนเป็นการละเอียดข้อเท็จจริง และการไม่สอบสวนวินัยอาจเป็นการละเว้นฯ ผิดอาญา สดง. อาจแจ้ง ป.ป.ช. ได้
๒. ไม่มีบทบัญญัติใดกำหนดว่าการสอบสวนวินัยต้องผูกพันข้อเท็จจริงตามผลการตรวจสอบของ สดง. (รศ. ๙๔๔/๒๕๖๑)

ศาลปกครอง

๑. สดง.ชี้มูลวินัย ละเมิด อาญา และส่งเรื่อง ป.ป.ช. อัยการยนต์
๒. ป.ป.ช. มีมติว่าไม่อัย
๓. สอบสวนวินัย เสียข้างน้อย ๑ เสีย ผิดร้ายแรง ถูกปลดออก
๔. อุทธรณ์ฟังขึ้นเป็นผิดไม่ร้ายแรง (ตามเสียงข้างมาก) จดโทษ*
๕. ศาลปกครองสูงสุด อ.๗๕๙/๒๕๕๙ พิพากษาว่าไม่ผิดวินัย

นร ๑๐๑๑/ล ๓๑๕ ลว. ๒๓ เม.ย. ๕๖ ชี้มูลหลังจาก
ราชการ สอบสวนไม่ได้ (ปัจจุบันมี ข. ๒๘ ว.๒)

การดำเนินการทางวินัยกรณี สตง.ชี้มูล

ไม่
ร้ายแรง

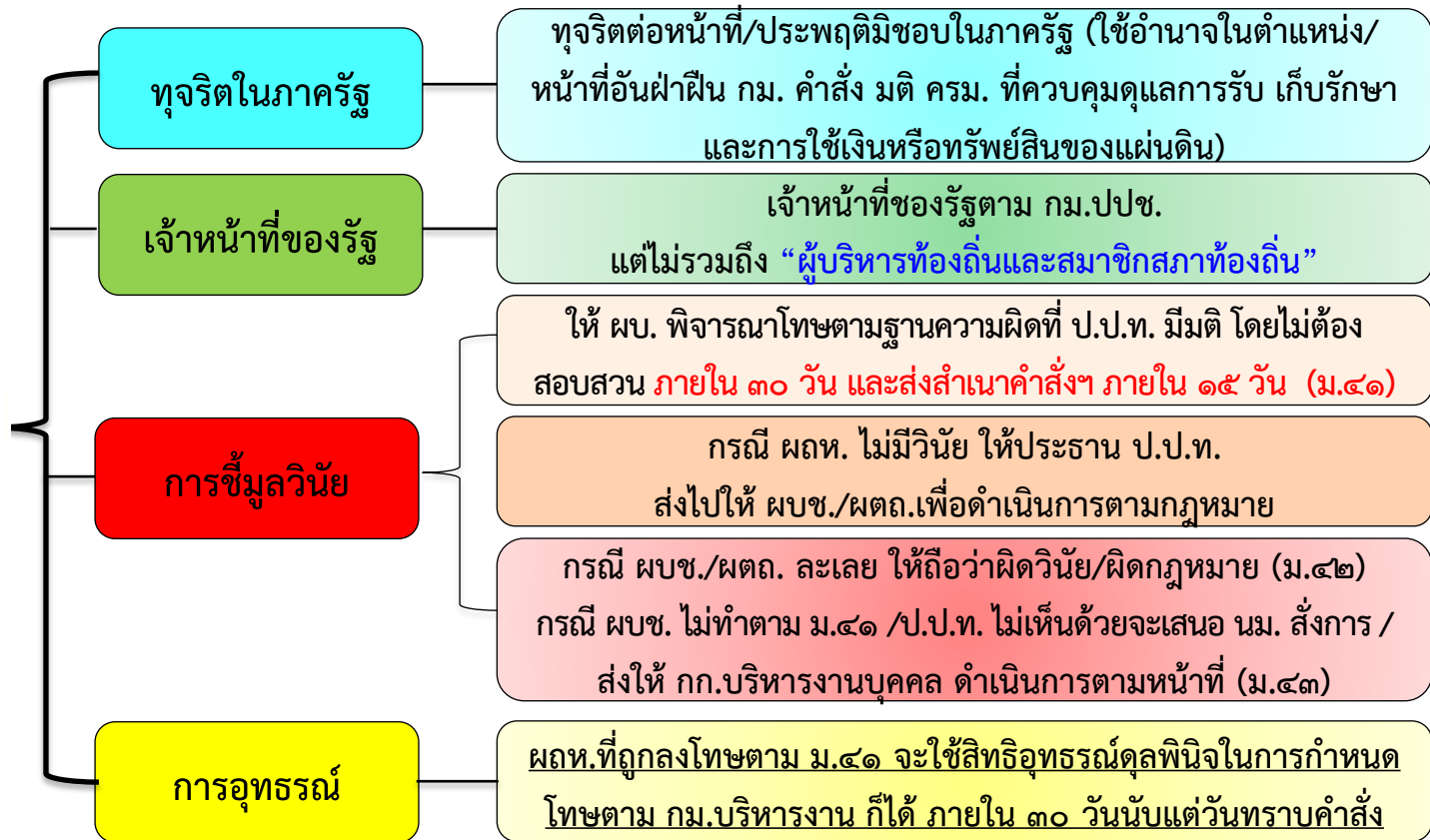
ดำเนินการตามข้อ ๒๔ วรรคสิบเอ็ด ประกอบ
ข้อ ๒๖ วรรคสาม และวรรคห้า

“ไม่มีบทบัญญัติใดกำหนดว่าการสอบสวนวินัยต้องผูกพันข้อเท็จจริงตามผล
การตรวจสอบของ สตง.”(รส. ๙๔๔/๒๕๖๑)

ร้ายแรง

ดำเนินการตามข้อ ๒๔ วรรคสิบเอ็ด ประกอบ
ข้อ ๒๖ วรรคหก

การดำเนินการกรณี ป.ป.ท. ไต่สวนและชี้มูล

สรุปหลักการดำเนินการทางวินัยกรณี ป.ป.ท. ชี้มูลความผิด

กฎหมาย/กรณี	สรุปเนื้อหาสาระ
ทุจริตในภาครัฐ ม.๓	ทุจริตต่อหน้าที่ หรือ ประพฤติมิชอบในภาครัฐ (ใช้อำนาจในตำแหน่ง/หน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายฯ หรือมติ ครม. ที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ/การเก็บรักษา/การใช้ เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน)
อำนาจหน้าที่ ม.๑๗(๔)	ได้สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
การพิจารณาโทษทางวินัยตาม ป.ป.ท.ชี้มูล	๑. ให้ ผบช. พิจารณาโทษตามฐานความผิดที่ ป.ป.ท. มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้ง กกก.สอบสวน (ม.๔๐) ๒. พิจารณาโทษภายใน ๓๐ วัน นับแต่รับเรื่อง และรายงาน ป.ป.ท. ภายใน ๑๕ วัน (ม.๔๑) ๓. ไม่ปฏิบัติตามถือว่าผิดวินัยหรือกฎหมาย (ม.๔๒) ๔. ผบช.ไม่ดำเนินการ/ดำเนินการไม่ถูกต้อง ป.ป.ท. เสนอนายกรัฐมนตรีสั่งการ (ม.๔๓)
อุทธรณ์ดุลพินิจ	ผถท. จะอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของ ผบช. ตามกฎหมายบริหารงานบุคคลก็ได้ (ม.๔๔)
กรณีศึกษา	๑. ป.ป.ท. ชี้มูลนาย ก. ต้นสังกัดพิจารณาลงโทษตามมติ ป.ป.ท. ให้ไล่ออก (ทุจริตในภาครัฐ) ๒. นาย ก. อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ซึ่ง ก.พ.ค. เห็นว่า พฤติกรรมไม่เป็นความผิดทุจริตในภาครัฐมีมติให้ยกโทษ ๓. ป.ป.ท. ท้าวกฤษฎีกา โดยอ้าง ควบ.ที่ ๒/๒๕๔๖ ว่า ก.พ.ค. ก้าวล่วงอำนาจ ป.ป.ท. ๔. กฤษฎีกา มีความเห็นว่า ป.ป.ท. และ ก.พ.ค. ต่างเป็นกลไกฝ่ายบริหาร และได้รับแต่งตั้งตาม พ.ร.บ. จึงอยู่ระดับเดียวกัน อำนาจหน่วยงานหนึ่งจึงไม่อาจลบล้างอำนาจของอีกหน่วยงานได้ ดังนั้น ก.พ.ค.ย่อมมีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ โดยเฉพาะเช่นกัน (รส. ๕๕๔/๒๕๖๑)

กรณี ป.ป.ท.ชี้มูลความผิดเรื่องที่ได้ลงโทษวินัยไม่ร้ายแรงแล้ว

ก.กลาง (๖/๒๕๖๔) พิจารณาข้อหาหรือกรณี ป.ป.ท. ชี้มูลวินัยร้ายแรงนาย อ. (ผอ.กองช่าง) ฐานทุจริตในเรื่องที่ อบต. เคยมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนแล้ว โดย อบต.เสนอขอเพิ่มโทษเป็นไล่ออก ส่วน ก.จว. เห็นว่าต่างจาก ป.ป.ช. ชี้มูล จึงหาหรือว่าเป็นการลงโทษซ้ำหรือไม่ โดย ก.กลาง มีความเห็นเป็นสองแนวทาง

แนวทางที่ ๑ ไม่เป็นการลงโทษซ้ำ ตามนัย

๑. มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๑ ลว. ๓ ส.ค. ๒๕๖๔

๒. เรื่องเสร็จที่ ๓๒/๒๕๔๗

๓. อ.๕๘๕/๒๕๕๖ (นร.๑๐๑๑/ล ๑๔๐ ลว. ๑ มี.ค.๕๘)

แนวทางที่ ๒ เป็นการลงโทษซ้ำ ตามนัย

๑. พ.ร.ป.ปปท. ไม่เป็นการยกเว้นหลักห้ามมิให้ลงโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่าหนึ่งครั้ง

๒. อ. ๗/๒๕๕๗ (อบต.บางปลากรด)

เรื่องเสร็จที่ ๑๑๗๗/๒๕๖๔: การไต่สวนของ ป.ป.ท. มิใช่การสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม และมีใช้การเพิ่มโทษใหม่ แต่เป็นการไต่สวนตามอำนาจหน้าที่ อันเป็นกระบวนการที่แตกต่างหากจากการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องสั่งการให้เป็นไปตามมติ ป.ป.ท. มีผลทำให้ให้คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนเดิมเป็นอันสิ้นผล ดังนั้น ในคำสั่งลงโทษที่จะออกใหม่จึงสมควรยกเลิกคำสั่งเดิมเสียในคราวเดียวกันด้วย

กรณีศึกษาที่น่าสนใจเกี่ยวกับการลงโทษหรือเพิ่มโทษทางวินัย

กรม ส. ดำเนินการทางวินัย และมีคำสั่งลงโทษตัดเงิน ๕% ๓ เดือน ผพค. รายงาน อ.ก.พ.กระทรวง ฯ มีมติ รับทราบปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อมา ผพค. เกษียณ ปี พ.ศ.๒๕๕๕

๒๔ ต.ค. ๒๕๕๕ ป.ป.ช.แจ้งมติ ชี้มูล ผพค. ในเรื่องเดียวกัน ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจไม่ ปฏิบัติตาม กม.ฯ และฐาน ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

๑. ผพค. พิจารณาโทษตาม ฐานที่ ป.ป.ช.มีมติ
๒. อ.ก.พ.กรม ส. พิจารณา แล้วมีมติเพิ่มโทษจากตัดเงิน เดือนเป็นไล่ออก โดยให้มีผล ย้อน หลังถึงวันที่ ๓๐ ก.ย. ๒๕๕๕ และให้คืนเงินที่ตัด แก่ ผพค.

๓. กรม ส. มีคำสั่งที่ ๑๘๘/ ๒๕๕๕ เพิ่มโทษเป็นไล่ออก และให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือน และคืนเงินฯ

๔. กพค. ยกอุทธรณ์

#ด้วยจิตคารวะ

ศาลปกครองสูงสุด ที่ พ.๑๒/๒๕๖๑

๑. การชี้มูลใช้อำนาจตาม พ.ร.บ. ยังไม่เป็นที่สุด

๒. การเพิ่มโทษฯ เป็นการลงโทษซ้ำ พ.ร.บ.ไม่ได้มีผล ยกเว้นหลักกม.ทั่วไปฯ แต่ ผพค. และ อ.ก.พ.กรม ส. อาจปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ได้โดยมีคำสั่งลงโทษ ผพค.ตาม ฐานที่ ป.ป.ช.มีมติ โดยเพิกถอนคำสั่งลงโทษตัด เงินเดือนฯ ย้อนหลังไปถึงวันออกคำสั่ง

๓. คำสั่งตัดเงินเดือนเป็นประโยชน์ต่อ ผพค.ยิ่งกว่า ต้องเพิกถอนภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่รู้เหตุฯ เมื่อ ผพค.ได้รับแจ้งมติ ปปช. วันที่ ๒๙ ต.ค.๒๕๕๕ คำสั่งที่ ๑๘๘/๒๕๕๕ ลว.๓๐ พ.ย.๒๕๕๕ฯ จึงเป็น การเพิกถอนคำสั่งที่ให้ประโยชน์ภายใน ๙๐ วัน ตาม ม.๔๙ วิ.ปกครอง จึงไม่เป็นการลงโทษซ้ำ

ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่น่าสนใจ

คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลวินัยวินัยฐานอื่นที่ไม่ใช่ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาให้ต้องพิจารณาโทษทางวินัย?

๑. คำว่า "ทุจริตในภาครัฐ" หมายถึง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤตินิยมชอบในภาครัฐ ส่วนคำว่า "ประพฤตินิยมชอบในภาครัฐ" หมายถึง การใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ฝ่าฝืนกฎหมายฯ ที่มุ่งหมายควบคุมการรับ การเก็บรักษา และการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน

๒. หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ได้วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อ ๑. ผู้บังคับบัญชาก็ไม่จำเป็นต้อง ดำเนินการตามคำวินิจฉัยดังกล่าว #แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยว่า นาย จ. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ อ.ต.ก. และฐานปฏิบัติหน้าที่ ราชการตามระเบียบฯ #จึงเป็นการชี้มูลภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ ตามข้อ ๑. และมีผลผูกพัน ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน ตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่ง พ.ร.บ.มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๑ #เรื่องเสร็จที่ ๑๐๑๐/๒๕๖๕

ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่น่าสนใจ

***#ไต่สวนไม่เสร็จภายในสองปีนับแต่วันพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ...#แม้ชี้ทุจริตต่อหน้าที่
ก็ไม่มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาให้พิจารณาโทษตามมาตรา ๔๐***

"๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา กระทำผิดทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับเรื่องไว้
พิจารณาแล้ว แม้ผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐนอกจากการตาย คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจ
ไต่สวนต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
จึงจะดำเนินการทางวินัยและอาญาต่อไปได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๐ แห่ง พ.ร.บ.มาตรการภายในฯ พ.ศ.๒๕๕๑

๒. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนไม่แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ย่อมส่งผลให้ไม่มีอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิด และไม่มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาให้ต้อง
พิจารณาโทษตามมาตรา ๔๐ แห่ง พ.ร.บ.ฉบับเดียวกัน สมควรส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการโดยด่วน"

#เรื่องเสร็จที่ ๒๓๕/๒๕๖๕ (ดูประกอบเรื่องเสร็จที่ ๒๗๓/๒๕๖๖ ด้วย)

ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้อง

#คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลวินัยและอาญา อีกหนึ่งหน่วยงานพิจารณาเร็วไว้ออก แต่อีกหนึ่งหน่วยงานพิจารณาช้าจึงยังไม่ลงโทษ #ต่อมาอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง ป.ป.ท. มีมติเห็นด้วย คดีอาญาจึงยุติ ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานหลัง #จึงนำผลอาญามาพิจารณายุติเรื่องทางวินัย ป.ป.ท. รับทราบและมีความเห็นพ้อง #จึงมีประเด็นหารือกฤษฎีกาว่าจะเพิกถอนมติที่ชี้มูลวินัยได้หรือไม่?

๑. #คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้สวนชี้มูลความผิด ขรก. วินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบฯ และโดยทุจริต และความผิดอาญาต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และแจ้งมติที่ชี้มูลวินัยให้กรมสรรพสามิต กรมการขนส่งทางบก และกระทรวงคมนาคม พิจารณาลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๔๐ ประกอบมาตรา ๔๑ แห่ง พ.ร.บ. มาตรการฯ พ.ศ.๒๕๕๑

๒. #กรมสรรพสามิตลงโทษไล่ ขรก. ที่เกี่ยวข้องออก #แต่กระทรวงคมนาคมยังไม่ได้ลงโทษ ต่อมาอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาและส่งเรื่องให้ ป.ป.ท. พิจารณามาตรา ๔๕ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่า ขรก. กรมการขนส่งทางบกไม่เป็นความผิดอาญาฟ้องด้วยอัยการ #การดำเนินคดีอาญาลิ้นสุดลง

๓. #ต่อมา อ.ก.พ.กระทรวงคมนาคม ได้พิจารณาเรื่องวินัย ขรก. ที่เกี่ยวข้อง แล้วมีมติว่า เมื่อ ป.ป.ท. สั่งไม่ฟ้อง ขรก. กรมการขนส่งทางบก ตามข้อ ๒ แล้ว #วินัยจึงไม่มีมูลและต้องยุติการดำเนินการทางวินัยไปด้วย จึงเห็นควรให้ผู้บังคับบัญชาของ ขรก. แต่ละรายมีคำสั่งยุติเรื่อง ซึ่งต่อมามีการสั่งยุติเรื่องตามมติ อ.ก.พ.กระทรวงคมนาคม และรายงานต่อ ป.ป.ท.

ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้อง

๔. #คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเรื่องตามข้อ ๓ แล้วเห็นสรุปได้ว่า #เมื่อการดำเนินคดีอาญาสิ้นสุดลง ดังนั้น #จึงไม่มีเหตุต้องลงโทษทางวินัย ซึ่งเป็นมูลเดียวกันกับคดีอาญา จึงมีมติเป็นเอกฉันท์รับทราบการยุติเรื่องทางวินัย และมีความเห็นสอดคล้องกับต้นสังกัด #และมีมติหารือกฤษฎีกาว่า ป.ป.ท. สามารถเพิกถอนมติที่ชี้มูลความผิดทางวินัยกรณีนี้ได้หรือไม่

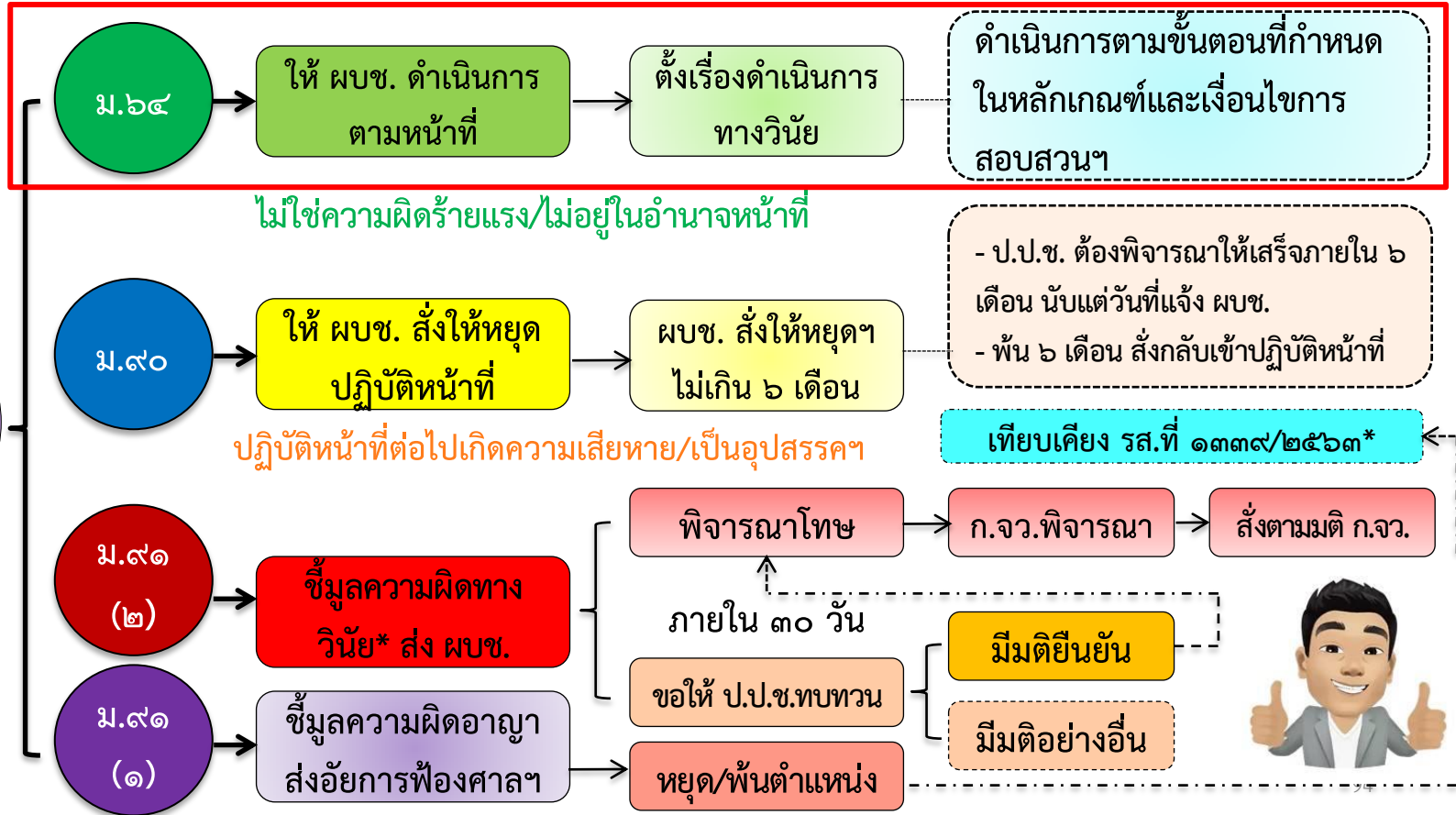
๕. #คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) มีความเห็นสรุปได้ว่า

๕.๑ #การดำเนินการทางวินัยแตกต่างจากการดำเนินคดีทางอาญา ผลการสอบสวนจึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือถือตามผลของคดีอาญา ผลอาจเหมือนกันหรือแตกต่างกันก็ได้สุดแล้วแต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏ (#หลักการ)

๕.๒ #เมื่อมูลกรณีเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ ป.ป.ช. มอบหมายให้ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน ตามมาตรา ๖๒ แห่ง พ.ร.บ.ปปช. พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อ ป.ป.ท. ได้พิจารณาทบทวนและมีความเห็นตามข้อ ๔ แล้ว กรณีดังกล่าว ป.ป.ท. จึงทำได้แต่มีมติรับทราบ และต้องรายงานผลให้ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณา ตามมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ แห่ง พ.ร.บ.ปปช. พ.ศ. ๒๕๖๑

๕.๓ #เมื่อ ป.ป.ท. หรือ ป.ป.ช. ยังไม่ได้พิจารณามีคำสั่งในกรณีนี้ #ผู้บังคับบัญชาจึงยังไม่มีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัยอีก“ #เรื่องเสร็จที่ ๑๓๙๐/๒๕๖๖

ผังสรุปการดำเนินการตามมติ ป.ป.ช.

กรอบเวลาดำเนินการและการรายงานผลต่อ ป.ป.ช.

บททั่วไป

ข. ๖ : ให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ชักช้า รายงานผลให้ ป.ป.ช. ทราบ พร้อมบันทึกข้อมูลในสารบบคดีและสารบบอิเล็กทรอนิกส์

ข. ๗ : ต้องจัดให้มีกลไกการควบคุมภายในและศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือ และแจ้งกลไกดังกล่าวให้ ป.ป.ช. ทราบ

ข. ๘ : ให้รายงานผลการปฏิบัติพร้อมข้อสังเกตต่อ ป.ป.ช. ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณฯ ทุกปี

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน

ข. ๑๘ : ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลหรือตามหน้าที่อำนาจ

ข. ๑๙ ว.๑ : เมื่อดำเนินการทางวินัยเสร็จให้รายงาน ป.ป.ช. ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีคำสั่ง

ข.๑๙ว.๒ : กรณี ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วย มีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเรียกสำนวนมาเพื่อดำเนินการใหม่ทั้งหมด หรือนำผลการสอบสวนเป็นสำนวนทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ระเบียบ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการ และการรายงานผลของหน่วยงานฯ พ.ศ. ๒๕๖๔

กรณี ป.ป.ช.ใช้มูลฐานอื่นนอกจากทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

๑. คำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๔๖

๒. คำสั่งที่ ๕๑/๒๕๖๑ และที่ ๔๑/๒๕๖๓

๑. เรื่องเสร็จที่ ๕๔/๒๕๔๕, ๑๕๘/๒๕๕๑, ๑๒๒๒/๒๕๕๙

๒. เรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๖๒**

๓. เรื่องเสร็จที่ ๓๔/๒๕๖๓**

เรื่องเสร็จที่

๑๓๒๐/๒๕๖๓

ฎีกาที่ อม. ๕/๒๕๕๒ | ฎีกาที่ ๗๔๘๖/๒๕๖๒

๑. อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘

๒. พ. ๒๕/๒๕๖๐

๔. อ. ๓๕๘/๒๕๖๒

๔. พ. ๖/๒๕๖๓

๕ พบ. ๑๖/๒๕๖๓

๑. อ.๘๙/๒๕๕๕ (สูงสุด)

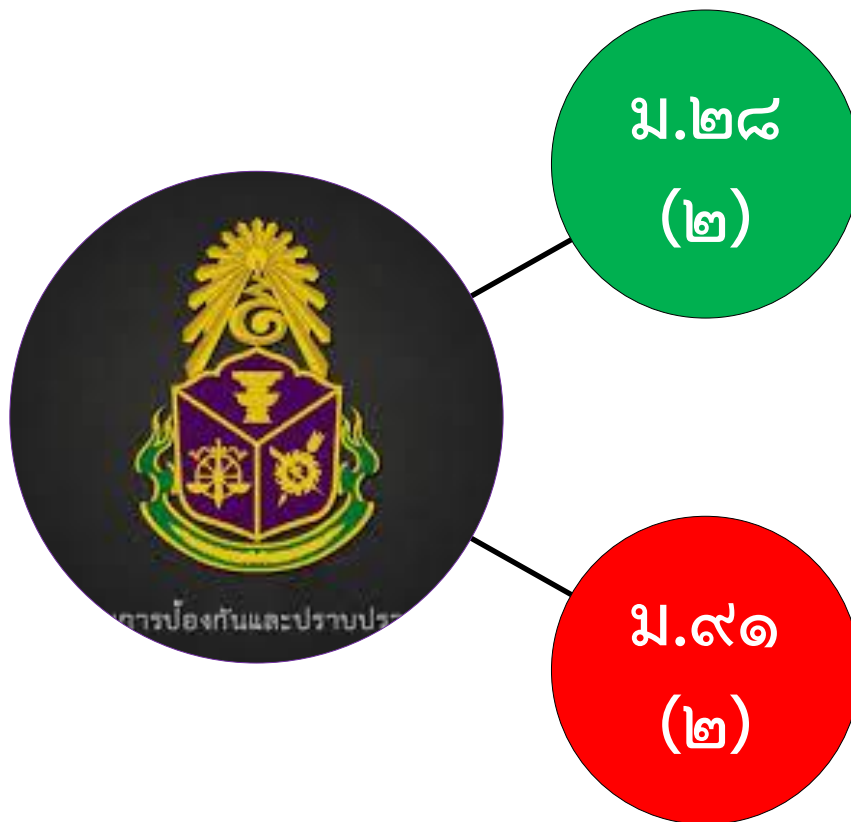
๒. บ.๒๖/๒๕๖๐ (อุดรธานี)

๓. บ.๓/๖๑, บ.๓๐/๖๑ (นครสวรรค์)

๑. อ.๑๗๕/๒๕๖๓ (ป.)

๒. อบ. ๒๒๐/๒๕๖๔ (ทน.ลำปาง)

อำนาจการไต่สวนและข้อมูลความผิดวินัยของ ป.ป.ช.

๑. ร่ำรวยผิดปกติ

๒. กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่

๓. กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

๔. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

เมื่อ ป.ป.ช. ไต่สวนมีมติว่า จนท.ของรัฐกระทำความผิด (ตามม.๒๘(๒))* หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน** ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ ป.ป.ช. ส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายใน ๓๐ วันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

เรื่องที่อยู่ในอำนาจการไต่สวนข้อมูลและความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง

98

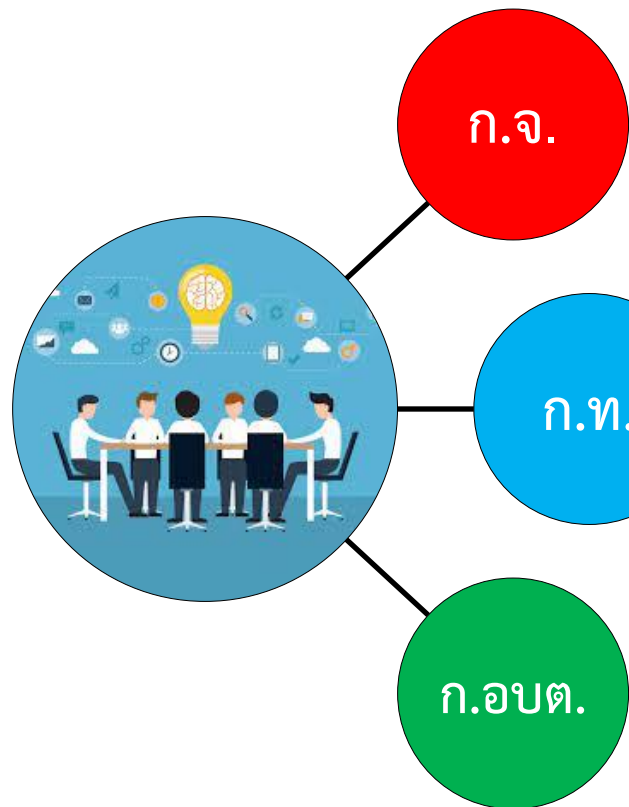
เรื่องเสร็จที่	เรื่องที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่	ความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง
๗๘๔/๒๕๖๒	หากมูลความผิดตามคำกล่าวหาและจากมูลความผิดจากการไต่สวนอยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของ	ต้องมี กม. กำหนดชัดว่าการกระทำนั้น ผิดวินัยและ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนวินิจฉัยในการกระทำผิดสามฐานหลักเสียก่อน
๓๔/๒๕๖๓	ป.ป.ช. แล้ว (ม. ๑๙(๔) พ.ร.บ.ปปช. ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔) ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจชี้มูลความผิดวินัยและอาญาและดำเนินการตาม ม. ๙๑ ต่อไปได้	๑. ต้องมีความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกันกับความผิดสามฐานหลัก (ม.๑๙(๔)) ที่ ป.ป.ช. ได้ชี้มูล และ ๒. ตามเรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๖๒ (“ต้อง.....ก่อน”)
๑๓๒๐/๒๕๖๓	ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องทั้งในทางวินัยและอาญาได้เฉพาะการกระทำความผิดสามฐานหลักตาม ม.๒๘(๒) และม. ๙๑ เท่านั้น	ต้องเป็นกรณี ป.ป.ช. ได้ชี้มูลทางอาญาทางวินัย แล้วแต่กรณีตามความผิดหลักทั้งสามฐานแล้ว <u>หากมีความผิดอื่นทางอาญาที่เกี่ยวข้อง หรือหากมีความผิดอื่นทางวินัยที่เกี่ยวข้อง</u> ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจที่จะชี้มูลความผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้อง หรือชี้มูลทางวินัยที่เกี่ยวข้องนั้น ไปในคราวเดียวกันได้ และมีผลผูกพันให้ ผบช.ในการพิจารณาโทษทางวินัย โดยไม่ต้องแต่งตั้ง กก.อีก และให้ถือรายงานไต่สวนของ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวน

เรื่องที่อยู่ในอำนาจการไต่สวนข้อมูลและความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง

99

คพช.ที่	เรื่องที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ ป.ป.ช.	ความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง
อ.๑๐๓๗/๒๕๕๘	เฉพาะเรื่องตาม ม.๑๙ (๒) เท่านั้น ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นความผิดอาญาเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เป็นมูลความผิดทางวินัย	-
อ. ๑๗๕/๒๕๖๓ (ที่ประชุมใหญ่)	๑. พิกาษาเหมือน อ.๑๐๓๗/๒๕๕๘ ๒. นอกจากสามกรณีไม่มีอำนาจไต่สวน ดังนั้น ป.ป.ช.จึงมีอำนาจไต่สวนวินัยและชี้มูลวินัยเฉพาะฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ	-
อบ.๒๒๐/๒๕๖๔	๑. ข้อยกเว้นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ป.ป.ช. ตาม ม.๑๙(๔) หมายถึงข้อยกเว้นสามฐานหลัก <u>หรือความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง</u> ๒. <u>เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้นที่ถือเป็นความผิดทางวินัย</u>	๑. ต้องมี กม. บัญญัติชัดว่าการกระทำลักษณะใดเป็นความผิดทางวินัย ๒. ป.ป.ช. ได้ไต่สวนและวินิจฉัยว่าการกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ จึงจะดำเนินการกับความผิดที่เกี่ยวข้อง กับฐานทุจริตต่อหน้าที่ในคราวเดียวกันได้

กรณีศึกษาตามมติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนท้องถิ่น

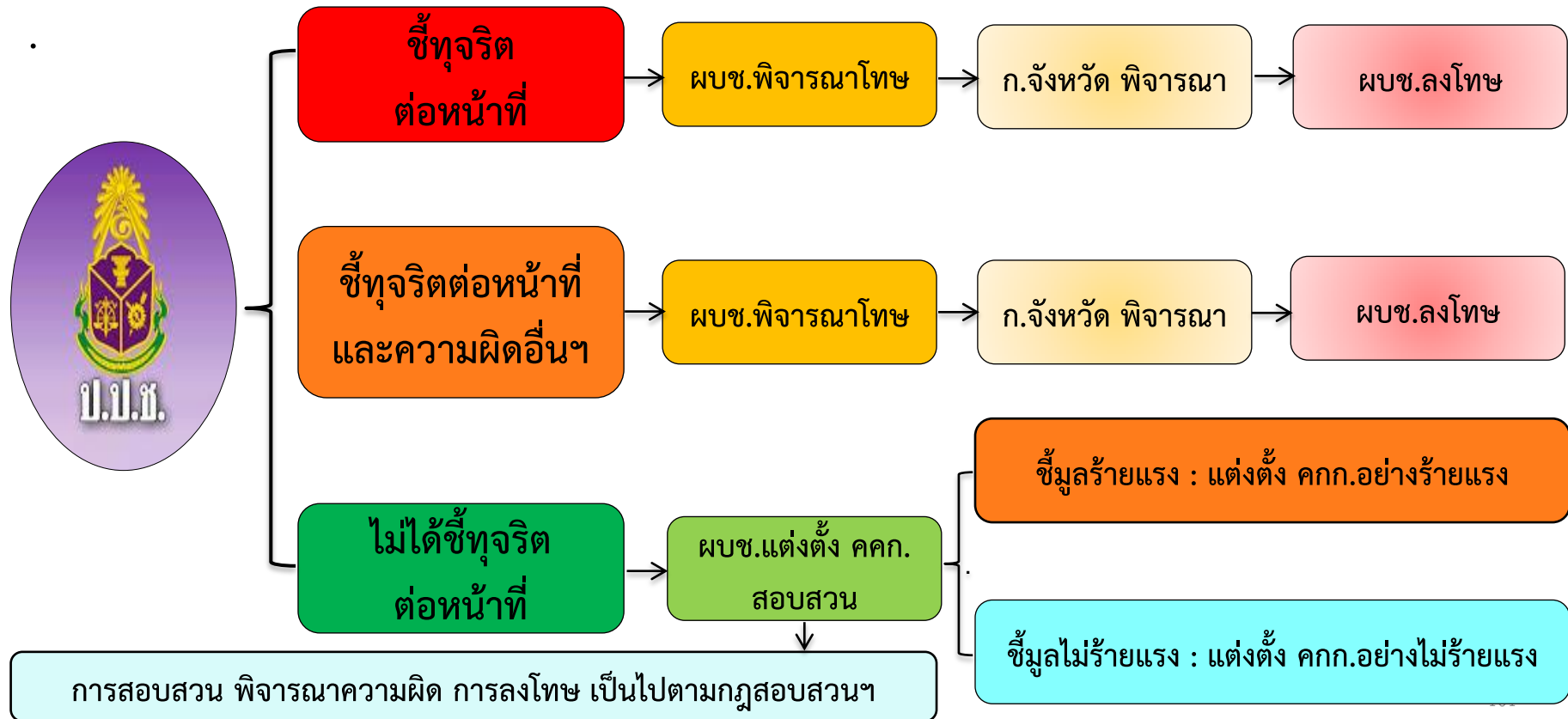

๑. ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ...เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
๒. ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ (ไม่อยู่ในอำนาจ ป.ป.ช. ต้องตั้งสอบฯ)

๑. ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายฯ ของทางราชการ..เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
๒. ครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ (ไม่อยู่ในอำนาจ ป.ป.ช. ต้องตั้งสอบฯ)

๑. ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการฯ และประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง
๒. ครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ (ไม่อยู่ในอำนาจ ป.ป.ช. ต้องตั้งสอบฯ)

ผังสรุปการดำเนินการกรณี ป.ป.ช.ชี้มูลวินัย

แนวทางปฏิบัติกรณีมีการชี้มูลความผิดผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง
ออกจากราชการไปแล้ว และการขอให้ ป.ป.ท.
ป.ป.ช. ทบทวนการชี้มูลความผิด

การดำเนินการทางวินัยผู้ออกจากราชการไปแล้ว

ข. ๒๘ (แยกกล่าวหา ก่อน – หลัง ออก)

๑. ก่อน : ลงโทษภายใน ๓ ปี

๒. หลัง : ตั้งภายใน ๑ ปี ลงโทษภายใน ๓ ปี

ข. ๒๘/๑ (ป.ป.ช./ป.ป.ท.)

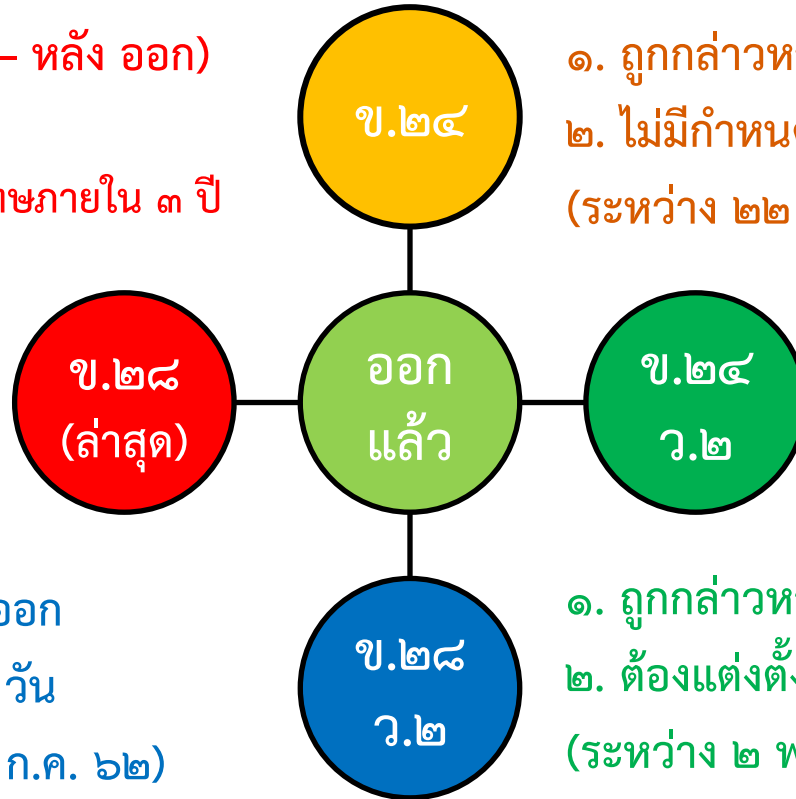
ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ใน กม. (ป.ป.ช./ป.ป.ท.)

๑. ถูกกล่าวหาร้ายแรงก่อนออก

๒. ต้องแต่งตั้งภายใน ๑๘๐ วัน

(ระหว่าง ๑ ม.ค. ๕๙ – ๓๑ ก.ค. ๖๒)

๑. ถูกกล่าวหาร้ายแรงก่อนออก

๒. ไม่มีกำหนดระยะเวลา

(ระหว่าง ๒๒ ส.ค. ๕๕ – ๑ พ.ค. ๕๗)

ก.ท. ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐
ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ และครั้งที่
๑๐/๒๕๖๓* (เพิกถอน
มติ ก.จว.ที่เห็นชอบให้ลง
ไล่ออก)

๑. ถูกกล่าวหาร้ายแรงก่อนออก

๒. ต้องแต่งตั้งภายใน ๑๘๐ วัน

(ระหว่าง ๒ พ.ค. ๕๗ – ๓๑ ธ.ค. ๕๘)

สรุปหลักข้อ ๒๘ และข้อ ๒๘/๑ ปัจจุบัน

๑.

- ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรงฯ ก่อนออก (ยกเว้นตาย) สืบสวน สอบสวน ลงโทษได้ภายใน ๓ ปี

๒.

- ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรงฯ หลังออก ต้องแต่งตั้ง กก.สอบสวน ภายใน ๑ ปี และลงโทษภายใน ๓ ปี

๓.

- กรณีมีการเพิกถอนคำสั่งลงโทษเพราะดำเนินการไม่ชอบ ดำเนินการทางวินัยใหม่ได้โดยให้เสร็จภายใน ๒ ปี

๔.

- การดำเนินการตาม ๑.-๓. ถ้าผลการสอบสวนผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้งดโทษ

๕.

- ไม่ใช้กับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตาม ข.๒๙

๖.

- กรณี ป.ป.ช./ป.ป.ท.ชี้มูล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายนั้นๆ (ข้อ ๒๘/๑)

การพิจารณาโทษกับผู้ออกจากราชการกรณี ป.ป.ช. มีมติ

เรื่องเสร็จที่ ๑๓๖๒/๒๕๕๖

๑. พ.ศ. ๒๕๔๐ สตง. ตรวจพบว่านาย บ. กระทำการทุจริต
๒. ๑ ต.ค. ๒๕๔๔ นาย บ.เกษียณอายุราชการ
๓. ๑ ก.ค. ๒๕๔๖ ป.ป.ช. แต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนฯ
๔. ๘ เม.ย. ๒๕๕๔ ป.ป.ช. ชี้มูลนาย บ. ทุจริตต่อหน้าที่ฯ

A: เมื่อ ป.ป.ช.ชี้มูล ผบช. ต้องพิจารณาโทษตามฐานความผิดที่ ป.ป.ช. มีมติ การพิจารณาโทษจะทำได้เพียงโดยอ้อมเป็นไปตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑* ม.๑๐๐ (รส.ที่ ๕๖๖/๒๕๕๓) ต้องถือว่าการแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนมีผลอย่างเดียวกันกับการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนของ ผบช. เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ป.ป.ช. เริ่มทำการไต่สวนนาย บ. เมื่อเกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่นาย บ. พ้นราชการ กรม ป. จึงไม่อาจพิจารณาโทษทางวินัยนาย บ. ได้

เรื่องเสร็จที่ ๓๔๑/๒๕๖๓

๑. ๒๓ ก.พ. ๒๕๕๓ ป.ป.ช.ไต่สวนเรื่องร้องเรียนนายก อบจ.
๒. ๑ ต.ต. ๒๕๕๘ นาย ป.เกษียณอายุราชการ
๓. ๒๘ มี.ค. ๒๕๖๐ ป.ป.ช. มีมติให้ไต่สวนนาย ป.
๓. ๑๐ ต.ค. ๒๕๖๐ ป.ป.ช. มีมติว่านาย ป. ทุจริตต่อหน้าที่ฯ

“ผบช. จะลงโทษทางวินัยได้เพียงโดยอ้อมเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย การบริหารงานบุคคล ตาม รส.๕๖๖/๒๕๕๓, ๑๓๖๒/๒๕๕๖ กรณีดังกล่าว ถือว่ามีการกล่าวหานาย ป. วันที่ ๒๘ มี.ค.๒๕๖๐ การออกคำสั่งลงโทษ นาย ป. ได้หรือไม่เพียงใดต้องเป็นไปตามประกาศ ก.จ.จ. เรื่องวินัยฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกฎที่ใช้บังคับขณะ ป.ป.ช. แต่งตั้งอนุไต่สวน เมื่อการ กล่าวหาและแต่งตั้งอนุไต่สวนนาย ป. เกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันออกจากราชการ อบจ. จึงไม่อาจพิจารณาโทษทางวินัยนาย ป. ได้

หนังสือ ก.กลาง ที่ มท.๐๘๐๙.๕/ว.๓๔ ลว. ๒๙ ธ.ค. ๒๕๖๓ แจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติของ ก.พ.

“ผบช. ไม่สามารถนำ ม.๑๐๐ ใหม่ ซึ่งเป็นโทษ มาบังคับกับผู้ที่ออกจากราชการและได้รับประโยชน์ตาม ม.๑๐๐ เดิม ไปแล้วได้”

แนวความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้อง

เรื่องเสร็จที่ ๙๕๐/๒๕๖๔

๑. กรณี ป.ป.ช. ชี้มูลวินัยในขอบอำนาจหน้าที่ ผบช. ลงโทษทางวินัยได้เพียงใดต้องเป็นไปตาม กม.การบริหารงานบุคคลของ ผถ.
๒. เมื่อ ผถ. ได้เกษียณอายุราชการวันที่ ๑ ต.ค. ๕๙ ซึ่งเป็น เวลาก่อนที่ พ.ร.บ.ระเบียบ ขรก.พลเรือน จ.๓/๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ และเมื่อไม่มีบทเฉพาะกาล จึงต้องเป็นไปตามหลัก กม.ทั่วไปคือ ต้องบังคับตาม กม. ที่ใช้บังคับตามในขณะเกิดเหตุ ได้แก่ ม.๑๐๐ (เดิม)
๓. การที่ ป.ป.ช. แต่งตั้งอณุไต้สวณเกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ ผถ. ออกจากราชการ ผบช. จึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้วได้

๑. ก.กลาง ครั้งที่ ๙/๒๕๖๔ ให้เวียน รส.๑๐๓๓/๒๕๖๔
๒. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๕ ลว. ๑๑ ต.ค. ๒๕๖๔

เรื่องเสร็จที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๔

๑. วันที่ ๑๘ ก.ย. ๕๐ ป.ป.ช.แต่งตั้งอณุไต้สวณนาย ส.
๒. วันที่ ๑ ต.ค. ๕๘ นาย ส. เกษียณอายุราชการ
๓. วันที่ ๗ ม.ค. ๖๓ ป.ป.ช. ชี้มูลทุจริต

ประเด็น ๑ : จะลงโทษนาย ส. ได้หรือไม่ต้องเป็นไปตาม “หลักเกณฑ์ที่ออกตามกฎหมาย ป.ป.ช.” และหลักเกณฑ์เงื่อนไขการสอบสวนฯ ข้อ ๒๘/๑ เมื่อยังไม่มีมีการแก้ไข พรบ.ปปช. เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษกรณี ป.ป.ช.ชี้มูล เป็นการเฉพาะ และยังคงกำหนดให้การดำเนินการทางวินัยเป็นไปตาม กม. ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล (ม.๙๘) อำนาจนายก อบต. ย่อมต้องพิจารณาตามข้อ ๒๘ ว.๑ ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่บังคับภายหลัง และเป็นคุณเมื่อนาย ส. ออกจากราชการเกิน ๓ ปี จึงลงโทษไม่ได้

ประเด็น ๒ ระยะเวลาตาม ม.๙๘ เป็นระยะเวลาเร่งรัด แต่หากไม่สั่งลงโทษโดยไม่มีเหตุผล อาจเป็นผู้กระทำผิดตาม ม.๑๐๐ ว.๑

แนวทางการดำเนินการที่น่าสนใจ

๑.

- ข้อ ๒๘ เดิม (ก่อน ๑ ส.ค. ๒๕๖๒) กับข้อ ๒๘ ปัจจุบัน (ตั้งแต่ ๑ ส.ค. ๒๕๖๒) : ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถนำกฎหมายใหม่ซึ่งเป็นโทษแก่ ผอท. ที่ออกจากราชการและได้รับประโยชน์ตาม กม.เดิมไปแล้วมาดำเนินการทางวินัยได้ (หนังสือสำนักงาน ก.กลาง มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๔ ลว. ๒๙ ธ.ค. ๒๕๖๓)

๒.

- การกล่าวหาว่าผู้ออกจากราชการไปแล้วกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ไม่เข้าเงื่อนไข ม.๑๐๐ (ข.๒๘) ที่ ผบช. จะดำเนินการทางวินัยได้ ต้องยุติการดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องทำเป็นคำสั่ง และไม่ต้องรายงาน อ.ก.พ. เพื่อพิจารณา (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล๕๘๒ ลว. ๑๐เม.ย. ๒๕๖๑)

๓.

- ถูกแต่งตั้ง กก.สอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงต่อมาออกจากราชการ (ก.พ. ต้องยุติการดำเนินการทางวินัย) กรณี อปท. เหมือนกันกับ ก.พ. แต่ต้องรายงาน ก.จว. เพื่อพิจารณาตาม ข.๘๗ โดยมีอำนาจพิจารณาว่าเข้าเงื่อนไขตาม ข.๒๘ ว.หนึ่ง? (สำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๑ ลว. ๒๒ ก.ย. ๒๕๖๖)

แนวทางการดำเนินการที่น่าสนใจ

๔.

- ก.พ.ค. เรื่องแดงที่ ๐๐๑๑๖๕ : ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ๑ ต.ค. ๕๑ ม.๑๐๐/๑ มีผลวันที่ ๖ เม.ย.๖๒ (อปท.ข. ๒๘/๑ มีผล ๑ ส.ค.๖๒) ป.ป.ช. มีมติให้ไต่สวน ๒๕ ธ.ค. ๖๒ จึงเป็นการเริ่มไต่สวนเกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันออกจากราชการแม้ชี้ทุจริตก็ลงโทษไม่ได้ เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออก

๕.

- สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๕ ลว. ๗ มี.ค. ๖๕ : รส.๑๕๕๙/๒๕๖๔ ในระหว่างที่ยังไม่แก้ พ.ร.บ. ให้สอดคล้องตาม ม.๑๐๐/๑ การสั่งลงโทษกับผู้ออกราชการต้องเป็นไปตาม ม.๑๐๐ (ใหม่) ถ้าเป็นการดำเนินการตาม ม. ๑๐๐ (เดิม) ต้องปรากฏว่า ป.ป.ช.ได้แต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนภายใน ๑๘๐ วัน

๔.

- เรื่องเสร็จที่ ๒๓๕/๒๕๖๕ : ป.ป.ท.รับเรื่องกล่าวหาแล้ว แม้ ผถท. พ้นจากการเป็น จนท. (เว้นตาย) มีอำนาจไต่สวนได้ภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่ ผถท. พ้นฯ ตาม ม.๕๐ กรณีเกินระยะเวลาดังกล่าวย่อมส่งผลให้ไม่มีอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิด และไม่มีผลผูกพัน ผบช. ให้ต้องพิจารณาโทษตามมาตรา ๔๐

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอให้ ป.ป.ท. หรือ ป.ป.ช.
ทบทวนมติที่ชี้มูลความผิด

กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท.

๑.

- หลักการ ผบช./ผตถ. ต้องปฏิบัติตาม มาตรา ๔๐ - ๔๑

๒.

- ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ป.ป.ท. จะดำเนินการตามมาตรา ๔๒ - ๔๓

๓.

- กฎหมายไม่เปิดช่อง ผบช./ผตถ. ขอให้ ป.ป.ท. ทบทวน ได้

๔.

- แนวทางที่น่าสนใจ รส.ที่ ๑๒๒๓/๒๕๕๕ และที่ ๑๓๙๐/๒๕๖๖

กรณีศึกษาเรื่องที่ ป.ป.ท. ไต่สวนและชี้มูล

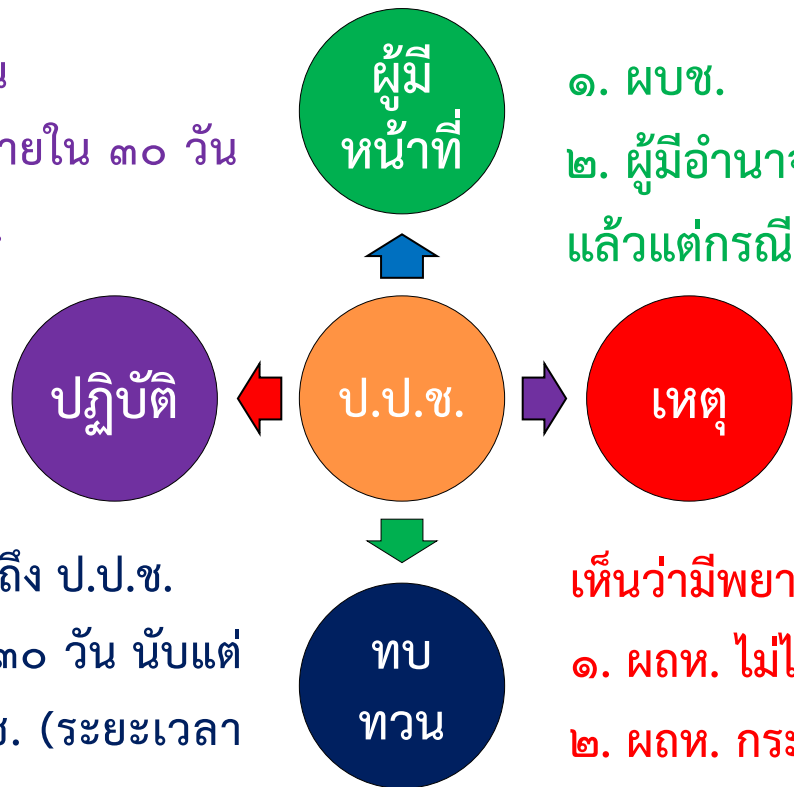
เรื่องเสร็จที่ ๑๕๒๑/๒๕๕๕ : กรณี ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัย องค์การพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาได้เพียงพิจารณาอุทธรณ์การใช้ดุลพินิจในการสั่งลงโทษเท่านั้น (ควจ.ที่ ๒/๒๕๕๖) ไม่อาจพิจารณาในข้อเท็จจริงหรือเปลี่ยนแปลงฐานความผิดได้ แต่หากความปรากฏว่าสำนวนการไต่สวนผิดพลาดอย่างร้ายแรงจนเห็นได้ชัด และได้มีการลงโทษไปตามความผิดพลาดนั้น ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์อาจขอให้ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้

เรื่องเสร็จที่ ๑๓๙๐/๒๕๖๖ : ป.ป.ท. ชี้มูลความผิด ขรก. วินัยอย่างร้ายแรง และความผิดอาญาในส่วนของวินัย ผบช.ดำเนินการตาม ม. ๔๐ แต่ในคดีอาญา อัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องและสั่งเรื่องให้ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา ๔๕ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่า ขรก. ไม่เป็นความผิดอาญาฟ้องด้วยอัยการ การดำเนินคดีอาญาสิ้นสุดลง ป.ป.ท. พิจารณาเรื่องที่ ผบช. ยุติการดำเนินการทางวินัยแล้วเห็นว่า เมื่อการดำเนินคดีอาญาสิ้นสุดลงจึงไม่มีเหตุต้องลงโทษทางวินัย ซึ่งเป็นมูลเดียวกันกับคดีอาญา จึงมีมติเป็นเอกฉันท์รับทราบการยุติเรื่องทางวินัย และมีความเห็นสอดคล้องกับต้นสังกัด #และมีมติหารือทบทวนกันว่า ป.ป.ท. สามารถเพิกถอนมติที่ชี้มูลความผิดทางวินัยกรณีนี้ได้หรือไม่

การขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทบทวนมติที่ชี้มูลความผิด

กรณี ป.ป.ช. มีมติไม่ทบทวน

ผบช. พิจารณาสั่งลงโทษภายใน ๓๐ วัน
นับแต่ได้รับเรื่องจาก ป.ป.ช.

๑. เป็นหนังสือและส่ง พฐ. ถึง ป.ป.ช.

๒. ต้องดำเนินการภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่
ได้รับเรื่องจาก ป.ป.ช. (ระยะเวลา
เดียวกันกับการพิจารณาโทษตาม ม.๙๘)

๑. ผบช.

๒. ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน
แล้วแต่กรณี

เห็นว่ามีพยานหลักฐานใหม่

๑. ผถ. ไม่ได้กระทำความผิด

๒. ผถ. กระทำผิดฐานที่แตกต่างจาก
ถูกกล่าวหา

พ.ร.บ.ปปช. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘

มาตรา ๙๘ ว.๑ “เมื่อ ผบช. ได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก...”

ว.๓ “การดำเนินการตาม ว.๑ ให้ ผบช. พิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนตามมาตรา ๙๙ ว.๒...”

มาตรา ๙๙ ว.๑ “ในการพิจารณาโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. หาก ผบช. มีพยานหลักฐานใหม่ใหม่อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ให้ ผบช. มีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมตินั้นได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๑๐๐ ว.๑ “ ผบช. หรือผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๙๘ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่า ผบช. จงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย หรือ กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น”

หนังสือสำนักงาน ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๔๔ ลว. ๑๔ ธ.ค. ๒๕๖๔

(เวียนหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช. ๐๐๒๖/ว ๐๐๒๘ ลว.๒๐ ต.ค.๒๕๖๔)

ผู้มีหนังสือขอให้พิจารณาใหม่

๑. ต้องเป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา

๒. “ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน” หมายถึง ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามที่ ป.ป.ช. มีมติ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล หรือกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน

ต้องมีพยานหลักฐานใหม่

๑. “พฐ.ใหม่” หมายถึง พฐ.ที่ยังไม่เคยปรากฏในสำนวน ป.ป.ช.ที่ชี้มูลและไม่รวมถึงการกลับคำให้การรวมและต้องเป็น พฐ.ที่ ผท. ไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่า พฐ. นั้นมีอยู่ก่อน และต้องนำมาแสดงเพื่อตน

๒. หาก ผท. เสนอ พฐ.ใหม่ หรือ ผบช. เห็นว่ามี พฐ.ใหม่ ผบช.ต้องตรวจสอบกับสำนวน ป.ป.ช.ก่อนว่าเป็น พฐ.ใหม่ หรือไม่

พฐ.ใหม่ ต้องทำให้ผลเปลี่ยนแปลง

๑. ผบช. ต้องพิจารณาว่า พฐ.ใหม่นั้น ต้องแสดงได้ว่า ผท. มิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดในฐานที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา

๒. ผบช. ต้องแสดงความเห็นว่ามีมติของ ป.ป.ช. คลาดเคลื่อนในข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอย่างไร

๓. ผบช. ต้องมีหนังสือพร้อมเอกสารและ พฐ. ถึง ป.ป.ช. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับเรื่องจาก ป.ป.ช.

๑. เมื่อขอทบทวนและ ป.ป.ช.มีมติเป็นประการใด ผบช.ต้องดำเนินการต่อไปตามมติของ ป.ป.ช.

๒. กรณีไม่เข้าเงื่อนไขการขอทบทวน ผบช. มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ป.ป.ช. ตาม ม.๙๘ ต่อไป

กรณีศึกษาและแนวทางปฏิบัติ

๑.

- กรณีนายก อบต. (คนเดิม) ไม่ได้ขอให้ ป.ป.ช. ทบทวน และได้พิจารณาโทษตาม ม. ๙๘ แล้ว แม้ว่าพนักงานส่วนตำบลรายดังกล่าว หรือนายก อบต. (คนใหม่) จะได้ขอให้ ป.ป.ช. ทบทวน การที่ ก.จังหวัด ส่งเรื่องให้อนุวินัยทำความเห็นตาม ข.๘๕ จึงชอบแล้ว (ก.อบต. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๖)

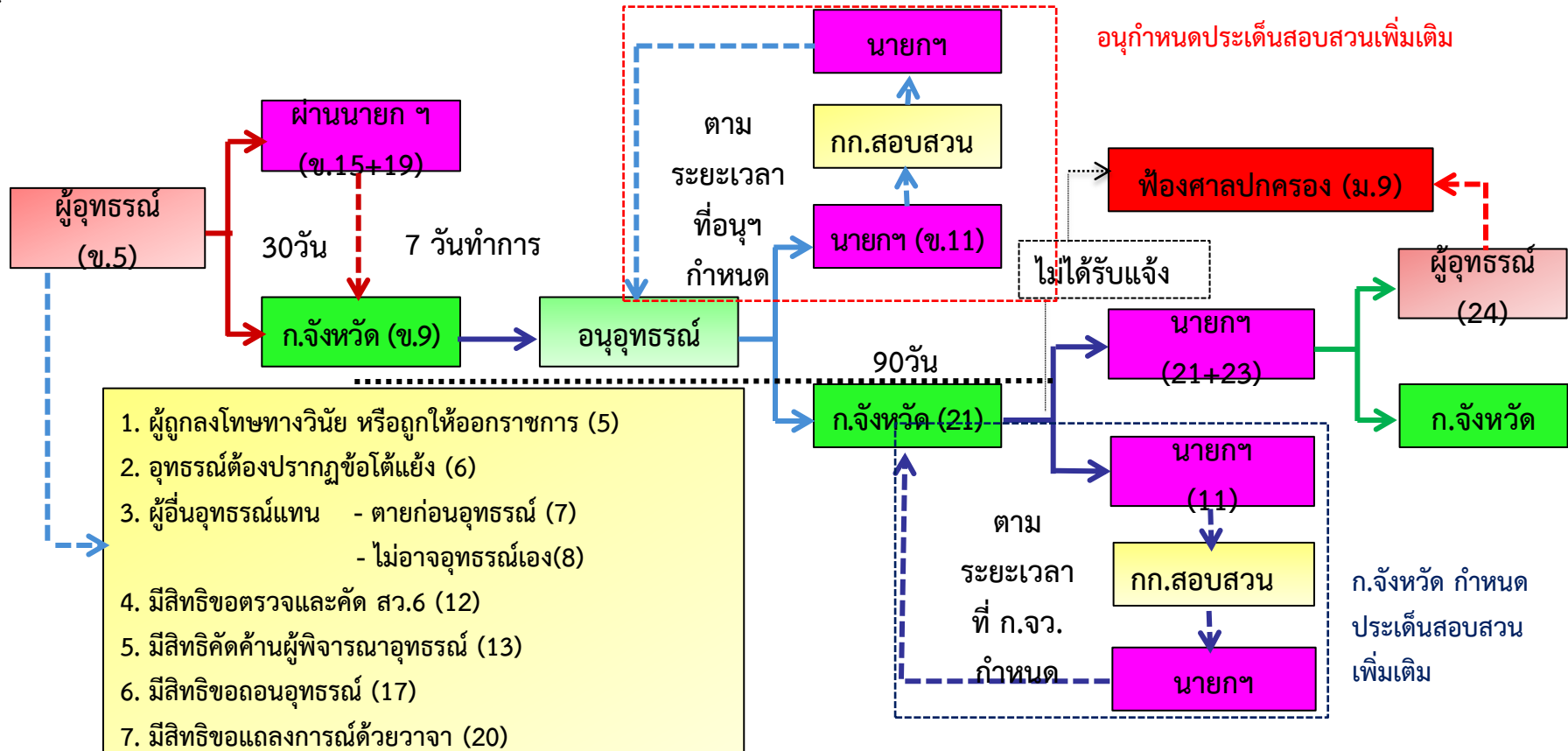
๒.

- เมื่อนายกเทศมนตรีขอให้ ป.ป.ช. ทบทวน ตามมาตรา ๙๙ จะพิจารณาโทษได้ต่อเมื่อ ได้รับแจ้งมติ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๘ ว.สาม (ก.ท. ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔)

ขั้นตอนการดำเนินการเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
ของข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานจ้าง และผู้บริหารท้องถิ่น

ผังขั้นตอนการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

การยื่นอุทธรณ์คำสั่ง (ข้อ ๖ ประกอบข้อ ๑๕ และข้อ ๑๙)

๑. ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.จังหวัด

๒. แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ แสดงความประสงค์ในการขอ
แถลงการณ์ในชั้นพิจารณา (ถ้าประสงค์)

๓. ต้องลงลายมือชื่อและที่อยู่ผู้อุทธรณ์

๔. ยื่นพร้อมสำเนาหนังสืออุทธรณ์

๕. ยื่นภายในระยะเวลาโดยดำเนินการได้ ดังนี้

๑) นำไปยื่นเอง

๒) ผ่านนายก อบท. ต้นสังกัด*

๓) ส่งทาง ปณ. ลงทะเบียนตอบรับ

ให้ผู้รับออกใบรับ ถือวันที่รับตามหลักฐาน
เป็นวันยื่นอุทธรณ์ (ข.๑๕ ว.๓)

ให้นายกฯ ส่งอุทธรณ์ + หลักฐานอื่น ไปยัง
ประธาน ก.จังหวัด ภายใน ๗ วันทำการ /๓
วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ (ข.๑๙)

ถือวันที่ ปณ. ต้นทางออกใบรับฝาก/
ประทับตรารับที่ซองหนังสือ เป็นวันส่ง
อุทธรณ์ (ข.๑๕ ว.๔)

บุคคลอาจใช้สิทธิอุทธรณ์แทนผู้มีสิทธิอุทธรณ์*

๑.

กรณีผู้มีสิทธิ
อุทธรณ์ตายก่อน
ยื่นอุทธรณ์

๑. ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด

๒. หลายคนหรือบกพร่องเรื่องความสามารถนำ
วิ.ปกครอง และ ป.ป.พ. มาเทียบเคียง (ข้อ ๗)

๒.

กรณีเจ็บป่วย
หรืออยู่ ตปท. หรือ
เหตุอื่นที่ ก.จังหวัด
เห็นสมควร

๑. ทนายความ/บุคคลที่บรรลุนิติภาวะ

๒. ทำเป็น นส. ลงลายมือชื่อพยาน
จำนวนสองคน และมีหลักฐาน
แสดงตนผู้รับมอบ (ข้อ ๘)

สิทธิของผู้อุทธรณ์

- ๑) สิทธิมอบหมายให้บุคคลอื่นยื่นอุทธรณ์แทน* (ข้อ ๘)
- ๒) ขอตรวจ/คัด สว.๖ ได้ ส่วนเอกสารอื่นเป็นดุลพินิจของนายก (ข้อ ๑๒)
- ๓) ขอแถลงการณ์ต่อผู้พิจารณาอุทธรณ์ (ข้อ ๖)
- ๔) คัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ ก่อนเริ่มพิจารณา * (ข้อ ๑๓)
- ๕) มีสิทธิยื่นคำแถลงการณ์หรือ พฐ. เพิ่มเติมก่อนเริ่มพิจารณา (ข้อ ๑๔)
- ๖) สิทธิถอนอุทธรณ์ก่อนการพิจารณาแล้วเสร็จ (ข้อ ๑๗)
- ๗) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (ข้อ ๑๐)

การอุทธรณ์กรณีโอนไปสังกัด อปท.อื่น (ข.๒๕)

๑.

- โอนก่อนอุทธรณ์ ยื่นต่อ ก.จังหวัด สังกัดใหม่

๒.

- โอนหลังยื่นอุทธรณ์ แต่ ก.จังหวัด ยังไม่ได้มีมติ ให้ส่งเรื่องต่อ ก.จังหวัด ใหม่ พิจารณาวินิจฉัย

๓.

- โอนหลังจาก ก.จังหวัด มีมติแล้ว แต่นายกฯ (เดิม) ยังไม่ได้สั่ง หรือปฏิบัติ ตามมติ ให้ส่งเรื่องต่อ ก.จังหวัดใหม่ พิจารณาวินิจฉัย โดยไม่ต้องให้อนุ อุทธรณ์ทำความเข้าใจ

การร้องทุกข์

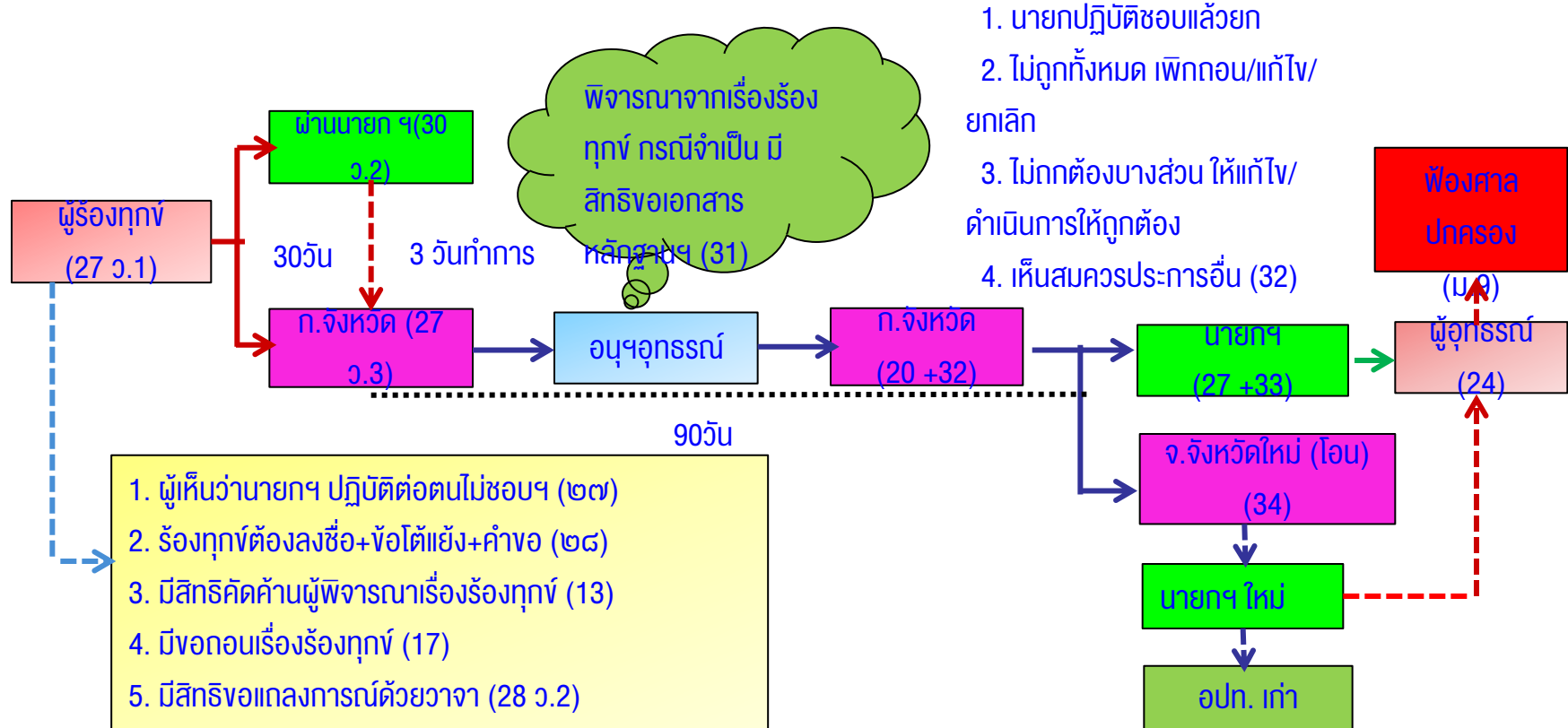

๑. เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีงามต่อกัน
๒. เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชามีเหตุแห่งการร้องทุกข์ และแสดงความประสงค์ ที่จะปรึกษาหารือ ให้ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามปัญหา เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหา

๑. ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง
๒. ผู้บังคับบัญชาไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย
๓. ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตน
๔. เหตุอื่นที่ไม่อาจอุทธรณ์ต่อ ก.จังหวัด ได้

๑. เกิดจาก ผบช.อื่น ให้ร้องทุกข์ต่อนายก อบท. (หากไม่ได้รับคำชี้แจง ภายใน ๑๕ วัน/ไม่พอใจ ร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด)
๒. เกิดจากนายก อบท. ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด ภายใน ๓๐ วัน
๓. กรณี ๑. และ ๒. ให้ร้องทุกข์ภายใน ๓๐ วัน

ผังขั้นตอนการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อแตกต่างของอุทธรณ์และร้องทุกข์

ที่	อุทธรณ์	ร้องทุกข์
๑.	เป็นเรื่องของกระบวนการยุติธรรม	เป็นเรื่องของพนักงานสัมพันธ์
๒.	เหตุ (ถูกลงโทษวินัย หรือให้ออกจากราชการ ๖ กรณี)	เหตุในเรื่องการบริหารงานบุคคลอื่นๆ นอกจากเหตุที่ต้องอุทธรณ์ต่อ ก.จังหวัด
๓.	หนังสืออุทธรณ์ไม่ต้องระบุตำแหน่ง	หนังสือร้องทุกข์ต้องระบุตำแหน่ง
๔.	ก.จังหวัด เป็นผู้มีอำนาจพิจารณา	นายก อบท. หรือ ก.จังหวัด เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย แล้วแต่กรณี
๕.	โต้แย้งชั้นเดียวทุกกรณี	โต้แย้งสองชั้น บางกรณี
๖.	พิจารณาจากสำนวนสืบสวน สำนวนสอบสวนฯ เป็นหลัก	พิจารณาจากเรื่องราวที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

การร้องทุกข์ของพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้นอน

๓๔ ว.๑

- ร้องทุกข์แล้วนอน ให้นายกฯ หรือ ก.จว.เดิม พิจารณาวินิจฉัยต่อ

๓๔ ว.๒

- นอนแล้วต่อมาเหตุเกิดจาก ผบช.ที่เดิม ให้ร้องทุกข์ต่อนายกฯ หรือ ก.จว.เดิม พิจารณาวินิจฉัย แล้วรายงานนายกฯ ปัจจุบันทราบ

๓๔ ว.๓

- เมื่อมีการวินิจฉัยแล้ว ให้นายกฯ เดิม สั่งหรือปฏิบัติตาม แล้วแจ้งนายกฯ ใหม่ ทราบเพื่อดำเนินการส่วนที่เกี่ยวข้อง

ฉ.

- เรื่องที่อยู่ในระหว่างพิจารณา เมื่อถึง ๑ เม.ย.๒๕๖๕ ส่งให้นายกฯ/ก.จว.เดิม พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเวลาตามข้อ ๒๗

การโต้แย้งกรณีนายก อบท. ปฏิเสธการขอรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ (โบนัส)

นาย อ. และนาย ก. เดิมสังกัด อบต.หนึ่ง (๑ ต.ค.๖๒ – ๓๐ มิ.ย.๖๓) ได้โอนไป อบต.สอง และ อบต.สาม (จ.อด.) วันที่ ๑ ก.ค.๖๓ มีหนังสือถึง อบต.หนึ่ง ขอรับโบนัส อบต.หนึ่ง ปฏิบัติ เนื่องจากทั้งสองอยู่ไม่ครบ ๓๐ ก.ย.๖๓ ทั้งสองจึงอุทธรณ์ต่อนายก อบต.หนึ่ง

นายก อบต.หนึ่ง พิจารณาอุทธรณ์แล้ว ไม่เห็นด้วย จึงส่งเรื่องให้ ผวจ. พิจารณา ตามนัยมาตรา ๔๔ ประกอบ มาตรา ๔๕ พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ผวจ. พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับ สดจ. ว่าเป็นประเด็นปัญหาการบริหารงานบุคคลและการโต้แย้งคำสั่งระหว่างกฎหมายสองฉบับให้เสนอ ก.อบต.จว.พิจารณา

ก.อบต.จังหวัด พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วมีมติให้หารือ ก.อบต. โดยมีความเห็นว่า (๑) การโต้แย้งต้องเป็นไปตามกฎหมายบุคคลท้องถิ่น (๒) เมื่อไม่ใช้การอุทธรณ์โทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ต้องร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด และ (๓) กรณีดังกล่าวต้องร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด ต้นสังกัดปัจจุบัน

๑. ก.อบต. และ ก.กลาง ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ ให้ตอบข้อหารือ และแจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว และรับข้อสังเกตฯ
๒. ก.กลาง ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เห็นชอบร่าง มฐ.เกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ที่แก้ไขตามข้อสังเกตของ คกก.วิ.ปฏิบัติ

คกก.วิ.ปฏิบัติ : มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้โอนย้าย โดยเห็นว่า เห็นกำหนดให้ร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด สังกัดเดิม

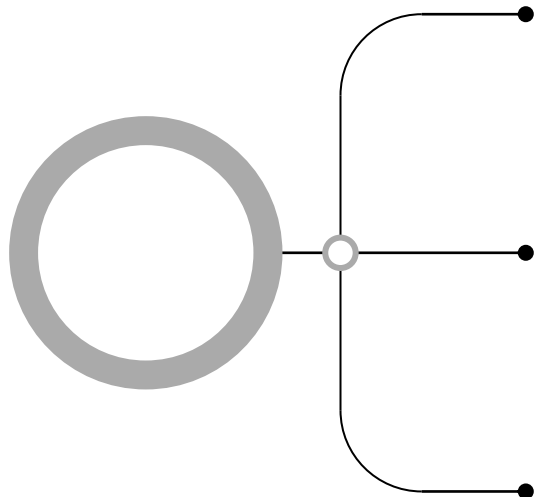
เรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๓/๒๕๖๔ คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครอง ไม่น่า วิ.ปกครอง ไปใช้บังคับกับกรณีดังกล่าว ต้องร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด ต้นสังกัดปัจจุบัน

ก.อบต. ครั้งที่ ๖/๒๕๖๔ มีมติหารือ สนง.กฤษฎีกา โดยมีความเห็นว่า
๑. ไม่น่า วิ.ปกครอง มาใช้บังคับ ต้องปฏิบัติตาม กม.บุคคลท้องถิ่น
๒. การจ่ายเงินโบนัสเป็นการใช้อำนาจเรื่องบริหารงานบุคคลของนายก อบต. ต้องโต้แย้งโดยการร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด
๓. ต้องโต้แย้งต่อ ก.จังหวัด ต้นสังกัดปัจจุบัน ตามข้อ ๓๔

แนวทางปฏิบัติที่ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น
ข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานจ้างล้มละลาย เกี่ยวข้องกับ
ยาเสพติด ร่ำรวยผิดปกติ ต้องหาคดีอาญา คดีแพ่ง
คดีล้มละลาย และยื่นบัญชีทรัพย์สินเท็จ

นโยบายในการแก้ไขปัญหาการเสพสุราและเล่นการพนัน

ไม่เสพเป็นอาชญา /จนมีเงินมาเสียมารยาท
/ในสถานที่อื่นไม่สมควร /และในเวลาราชการ

วันที่ ๓ ธ.ค. ๒๕๔๘

ที่ นว.๓๐๐/๒๕๔๘ ถว. ๔ ธ.ค. ๒๕๔๘
ให้ต้นสังกัดกวดขันตามวินัย ขรก.ในเรื่อง
เสพสุราและเล่นการพนัน ตามกฎหมาย

วันที่ ๑๐ ก.ค. ๒๕๔๖

นว. ๑๕๖/๒๕๔๖ ถว. ๑๔ ก.ค. ๒๕๔๖
ห้าม ขรก. พนง.ขับรถหน่วยงานราชการ
เสพสุราเวลาชั้ยรถยนต์ ผู้ใดฝ่าฝืน ให้ต้อง
โทษสถานหนัก

วันที่ ๑๗ ต.ค. ๒๕๔๑

ม. ๔๒๗๕/๒๕๔๑ ถว. ๑๗ ต.ค. ๒๕๔๑
มตีกวดขันไม่ให้ ขรก.เล่นการพนัน ถ้าเล่น
๑. ประเภท กม.ห้าม = โทษถึงไล่/ปลด
๒. ประเภทเล่นเมื่อได้รับอนุญาต = จะผิด
เมื่อหมกมุ่นให้เสียหายแก่ราชการฯ

สร. ๐๒๐๖/ว ๒๐ ถว. ๑๕ มี.ค. ๒๕๐๙ : ให้ ผบช.ทุกระดับ สอดส่องความประพฤติให้
เป็นไปในทางที่เหมาะสม หากมีการฝ่าฝืนก็ควรพิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี

แนวทางการพิจารณาความผิด

หน้าที่ ผบช.

๑. ผบช.ทุกระดับชั้น ต้องติดตามพฤติการณ์ของผู้ใต้การบังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด

๒. หากพบเห็นว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดต้องรายงานศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ถ้าไม่รายงานถือว่าบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่

ผู้บริหาร อปท.

กรณีผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ถือว่าเป็นนโยบายสำคัญที่ ผวจ./นอ. ต้องตรวจสอบ โดยให้ถือว่า ผู้มีพฤติการณ์ดังกล่าวเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย และกระทำการฝ่าฝืนความสงบเรียบร้อย จะต้องมีการสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

พจน.อปท.

กรณีข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หากมพฤติการณ์เกี่ยวข้อง ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่ง ผบช. จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว และอาจใช้มาตรการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายได้

ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๘๓

ลว. ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

การดำเนินการตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย

หนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว.๓๗๖๖

ลว. ๓๑ ต.ค. ๒๕๕๗

มูลกรณี : ปรากฏข่าวทางสื่อมวลชนว่า
ผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น
เล่นการพนันหรือดื่มสุราในเวลาหรือใน
สถานที่ราชการ

แนวทาง : ให้ ผวจ./นอ. กำกับดูแล
มิให้ผู้บริหารท้องถิ่น หรือพนักงาน
ส่วนท้องถิ่นเล่นการพนันหรือเสพสุรา
ในเวลาหรือในสถานที่ราชการ ถ้าฝ่าฝืน
ให้ดำเนินการทางวินัยตามมติ ครม.
และอาญา แล้วรายงานผลให้ มท.
ทราบด้วย

เล่นการพนัน
หรือเสพสุรา

กฎหมายควบคุมแอลกอฮอล์ “ห้ามดื่ม
ในสถานที่/บริเวณสถานที่ราชการ
ฝ่าฝืนจำคุกไม่เกิน ๖ ต. หรือปรับไม่เกิน
๑๐,๐๐๐ บ. หรือทั้งจำทั้งปรับ

หนังสือที่ มท ๐๒๐๘.๔/ว ๑๖๕๔

ลว. ๒๗ มี.ค. ๒๕๖๐

มูลกรณี : ปรากฏข่าวทางสื่อมวลชนว่า
จนท. สังกัด มท. เล่นพนันหรือเสพสุรา
ในเวลาหรือในสถานที่ราชการ

แนวทาง : ให้ ผวจ. /นอ. ดำเนินการ

๑. กำชับ กับดูแล หน.ส่วนราชการ ฯ
มิให้เล่นการพนันหรือเสพสุราในเวลา
ราชการและหรในสถานที่ราชการ

๒. กรณีฝ่าฝืนหรือปล่อยปละละเลย
ให้มีการนั้น ให้ดำเนินการทางวินัยตาม
มติ ครม. และอาญา โดยเคร่งครัด

พนักงานส่วนท้องถิ่นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๑. กรณีเสพ

๑. ถือว่าประพฤติดังร้ายแรง
๒. ให้ ผบช. แต่งตั้ง คกก. สอบสวนวินัยร้ายแรง
๓. ให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออก

๒. กรณีติด

๑. ถือว่าขาดคุณสมบัติในการเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น
๒. ให้ ผบช. มีคำสั่งให้ออกจากราชการเพราะขาดคุณสมบัติ ตามมาตรฐานทั่วไป

๓. ผลิต/ค้า

๑. ดำเนินการเช่นเดียวกันกับกรณีเสพยาเสพติดตาม ๑. - ๓.
๒. ยึดทรัพย์สิน

๔. อื่นๆ

๑. ดำเนินการตามระเบียบนร. ว่าด้วยการป้องกันจนท. ของรัฐไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒
๒. ให้ออกไว้ก่อน
๓. ดำเนินการทั้งทางวินัยและอาญา

ขาดความตื่นตัวไม่ให้ความร่วมมือปราบปรามยาเสพติด

๑. ซื้อไปอบรม/พัฒนา

- ไม่ผ่านประเมินร้อยละ ๖๐
- ส่งอบรมความรู้ ทักษะคุณธรรมจริยธรรม

๒. สั่งประจำ/สืบสวน

- ตั้ง กก.สืบสวน
- ถ้าผลสืบเป็นจริง สั่งประจำ อปท.
- เสนอ ก.จ. ย้ายตำแหน่ง (อบต.)

๓. ให้ออกรับบำเหน็จ

- ปฏิบัติงานไม่ประสิทธิภาพ
- หย่อนๆ บกพร่องๆ ประพฤติตนไม่เหมาะสม

๔. สอบสวนวินัย

- ไม่ปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาล
- ประพฤติชั่วร้ายแรง

สำนักงาน ก.จ. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๙๙๗ และ ว.๙๙๙ ลว. ๒ ก.ค. ๒๕๔๖

มติ ครม. ให้โอกาสผู้เสพหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการใช้จ่ายยาเสพติด

Option ๑

ห้าม
ออกกฎหมายหรือ
ระเบียบที่ลดรอน
สิทธิฯ

Option ๒

ห้าม
อ้างเป็นเหตุใน
การเข้าทำงาน
ความก้าวหน้า
ให้ออกจากงาน

Option ๓

ถ้าผ่าน
การบำบัดรักษา
มีหนังสือรับรอง
มีสิทธิสมัครสอบ
แข่งขันฯ

Option ๔

ให้หน่วยงาน
ชี้แจงทำความเข้าใจกับบุคลากร
และเอกชนเกี่ยวกับ
นโยบายฯ

หนังสือที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลว. ๒๘ ก.พ. ๒๕๕๐ (มติ ครม. วันที่ ๒๗ ก.พ. ๒๕๕๐)

กรณีศึกษาเกี่ยวข้องกับการให้โอกาสผู้เสพ/ติดยาเสพติด

หนังสือ กพ. ที่ นร ๐๗๐๙.๑/ป ๕๓๑ ลว ๒๑ ก.ย. ๕๓

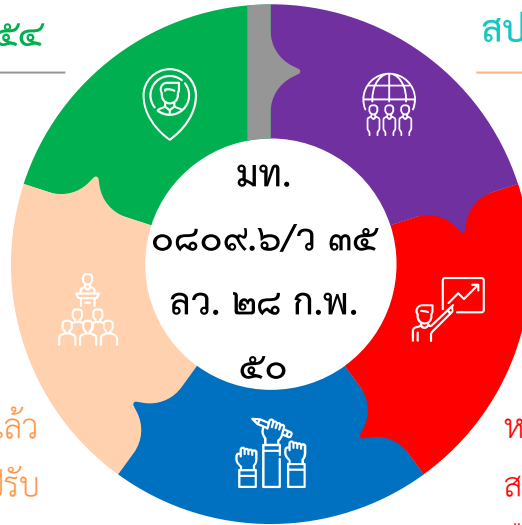
กรณี ขรก. เสพ/มียาเสพติดไว้ในครอบครองเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ต้องปลดออกไล่ออก ถ้ามีเหตุลดหย่อนได้เพียงปลดออก

ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๒๒ ลว.๑๘ พ.ค. ๕๔

ตามมติ ครม. = ขรก.ผู้เสพ/ติดยาเสพติด
ซึ่งพ้นสภาพการไต่อาแล้ว ส่วนราชการจะให้
ผู้นั้นออกจากราชการไม่ได้ แต่ถ้ายังไม่พ้น
ก็ไม่อาจนำมติ ครม. มาใช้บังคับได้

มติ ก.ท. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙

หากปรากฏว่านาย อ. พ้นสภาพการไต่อาเสพติดแล้ว
ก.ท.จ. ย่อมนำมติ ครม. มาประกอบ การพิจารณาปรับ
ฐานความผิดและสถานโทษทางวินัยให้เหมาะสม
ตามเจตนารมณ์ของมติ ครม. ได้

สปน. ที่ นร ๐๕๐๕/ท ๘๐๓๔ ลว. ๒๔ ต.ค. ๕๕

หมายถึง ขรก.ผู้เสพ/ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นสภาพ
การไต่อาเสพติดด้วย กรณีส่วนราชการจะปลด/
ไล่ ขรก. ผู้นั้น พ้นสภาพการไต่อาแล้ว ก็จะเป็น
การขัดต่อเจตนารมณ์ของมติ ครม.

ก.อบต. ครั้งที่ ๘/๒๕๖๐

หากในชั้นอุทธรณ์ เมื่อปรากฏว่า นาย จ. ได้พ้น
สภาพการไต่อาฯ ก่อน ก.จว.มีมติให้ปลดออก
ถือว่านาย จ. พ้นสภาพการไต่อาฯก่อนถูกปลดออก
ย่อมสามารถนำมติ ครม. มาประกอบพิจารณาได้

หนังสือ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๒ ลว. ๒๕ ก.ย. ๖๖ แจ้งมติครั้งที่ ๘/๒๕๖๖ และหนังสือ สปน. ที่ นร ๐๕๐๕/ท ๓๙๓๐
ลว. ๑๓ ก.ค. ๖๖ สรุปได้ว่า เจตนารมณ์ตามมติ ครม.ที่ให้ออกผู้เสพ/ติดยาฯ ไม่หมายรวมถึง ผู้ซึ่งเสพ/ติดยาฯ ซึ่งพ้นสภาพ
การไต่อาเสพติด และได้รับโอกาสตามมติ ครม. แล้ว แต่กลับไปเสพ/ติดยาเสพติดซ้ำอีก

กรณีศึกษาเล่นการพนัน (อบ.๕๗/๒๕๖๔)

ศาลปกครอง

ผู้ฟ้องคดีเป็นครูต้องปฏิบัติหน้าที่อบรมสั่งสอนนักเรียน แต่ไม่ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ทำให้เสียชื่อเสียง/ไม่รักษาเกียรติศักดิ์ และประพฤติดุชอย่างร้ายแรง ที่อุทธรณ์ว่าไม่ได้เล่นพนันฟังไม่ขึ้น

วินัย

๑. สืบสวนมีมูล
๒. สอบสวนร้ายแรงและสั่งให้ออกในระหว่างการสอบสวนพิจารณา
๓. ผิดประพฤติดุชร้ายแรง ลงโทษปลดออก
๔. อุทธรณ์ ผู้มีอำนาจพิจารณายกอุทธรณ์

อาญา

รับสารภาพตั้งแต่ชั้นจับกุม - ชั้นการพิจารณาของศาล (ทั้งที่มีโอกาสปฏิเสธ/ต่อสู้คดี) ศาลอุทธรณ์พิพากษา กักขังแทนจำคุก ๓ เดือน

มูลกรณี

เล่นการพนันป็อกแปด-เก้า ประเภทห้ามขาด ก. ที่ ๑๑ ตาม พ.ร.บ.การพนัน ๒๔๗๘ เอาทรัพย์สินกันโดยไม่มี พ.ร.ฎ.อนุญาต

กรณีผู้บริหารท้องถิ่น

๑. นายอำเภอแต่งตั้ง กก.สอบสวน กรณีปรากฏคลิปนาย จ. นายกเทศมนตรี รองฯ ส.ท. พนักงานเทศบาล และลูกจ้าง ร่วมกันตั้งวงมั่วสุมเล่นไฮโล ปรากฏว่าเล่นจริงแต่ยังไม่ถือว่าเสื่อมเสียเพราะไม่ถูกจับกุมเสนอ ยุติเรื่อง ต่อมา ผวจ. ปป.กก.สอบสวน และให้สอบสวนเพิ่มเติมปรากฏว่าเป็นการเล่นการพนันประเภทห้าม ขาดบริเวณสำนักงาน พฤติการณ์เป็นการปฏิบัติฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยฯ และเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ ตำแหน่งหรือเทศบาล ผวจ.เสนอสั่งพ้น ต่อมา รมว.มท.มีคำสั่งให้พ้น นาย จ. เห็นว่าไม่เป็นธรรมจึงฟ้องศาล

๒. ศาลปกครองสูงสุด : การสอบสวนเป็นไปตามกฎหมาย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า พยานวัตถุคลิปวิดีโอ พยานบุคคลและเอกสารภาพถ่ายประกอบกันแล้วบุคคลที่ปรากฏตามคลิปวิดีโอที่ได้ลักลอบร่วมเล่นการพนัน ไฮโลว์เอาทรัพย์สินกันทั้งในและนอกเวลาราชการในเทศบาลตำบล การที่ผู้ฟ้องคดีได้แย้งว่าไม่เคยเล่น ไฮโลว์กรณีดังกล่าวเป็นการสาธิตเล่นไฮโลว์ให้ผู้ฟ้องคดีดูแบบเสมือนจริงพอเข้าใจกติกาแล้วก็เลิกไม่ได้เล่น กินเงินกันฟังไม่ขึ้น พ.ร.บ.เทศบาลบัญญัติให้นายกเทศมนตรีมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย แต่กลับเล่น การพนันอันเป็นประปักษ์ต่อหน้าที่ จึงการกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยฯ เป็นประพัตินำมาซึ่ง ความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่งหรือแก่เทศบาล คำสั่งพ้นจากตำแหน่งชอบแล้ว (อร.๘๘/๒๕๖๓)

กรณีสมาชิกสภาท้องถิ่น

๑. นาย อ. เป็น ส.อบต. ถูกศาลพิพากษาว่าเล่นไฮโล่โดยไม่ได้รับอนุญาตปรับ ๑,๐๐๐ บาท ต่อมาเป็นผู้ร้องเรียน นอ. สอบสวนปรากฏว่านาย อ. อยู่ในสถานที่ดังกล่าวจริงแต่ไม่ได้ร่วมเล่นโดยมี กำนัน ผอ. และประธานสภาฯ รับรองว่านิสัยดี นอ. เสนอ ผวจ.ยุติเรื่อง **ผู้ร้องเรียนไม่เห็นด้วยจึงมีการร้องเรียนและนำไปสู่การฟ้องคดีต่อศาล**

๒. ศาลปกครองสูงสุด : คำว่า “เสื่อมเสียทางศีลธรรม” ต้องพิจารณาถึงลักษณะพฤติกรรม ค่านิยมสังคม และข้อเท็จจริงอื่นประกอบ ปรากฏว่า นาย อ. ลักลอบเล่นไฮโล่จนถูกดำเนินคดี **แม้จะเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีและผิดกฎหมาย แต่ไม่ถึงกับเป็นพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ** (เช่นขออนุญาตเล่นได้รวมทั้งมีการเล่นตามประเพณีท้องถิ่น) การเล่นการพนันโดยตัวมันเองไม่ใช่สิ่งชั่วร้าย หากผู้เล่นไม่เล่นเป็นอาชีพหรือหมกมุ่นจนเป็นนักเลงการพนัน ดังนั้นพฤติกรรมดังกล่าวยังไม่ถึงขนาดที่ถือได้ว่าเป็นผู้เสื่อมเสียทางศีลธรรม นอกจากนั้น ปค. ยังเคยตอบข้อหารือจังหวัดเกี่ยวกับการตีความคำว่า “เสื่อมเสียทางศีลธรรม” กรณีผู้ใหญ่บ้านถูกจับกุมขอหาเล่นการพนันและศาลพิพากษาลงโทษปรับหรือปรับต้องพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ ซึ่งสรุปได้ว่า **การที่จะถือว่าเป็นผู้เสื่อมเสียในทางศีลธรรมควรเป็นเรื่องที่ประชาชนทั่วไปและถือเป็นประเพณี เช่น ขู้สาว ช่มชืน หรือทำอนาจาร เป็นต้น แต่เรื่องการเล่นการพนันเป็นกรณีกฎหมายห้ามเล่นเว้นแต่ได้รับอนุญาต จึงไม่อาจถือว่าเป็นผู้เสื่อมเสียในทางศีลธรรม (อ.๑๖๓/๒๕๔๓)**

การดำเนินการกรณี จนท.ของรัฐล้มละลาย

เงื่อนไขการฟ้องล้มละลาย

๑. บุคคลธรรมดามีหนี้มากกว่าหนึ่งล้านบาท และ
๒. มีหนี้สิ้นล้นพันตัวหรือไม่มีความสามารถชำระหนี้

หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคล

ข้อ ๖ ข. ลักษณะต้องห้าม

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

ข้อ ๗ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตลอดระยะเวลา

มติ ครม. วันที่ ๑ พ.ค. ๒๕๘๒

“ผู้ใดต้องหาคดีอาญา...หรือคดีล้มละลาย ให้รายงานเจ้ากระทรวง ทบวง กรม ทราบโดยด่วน เพื่อทราบความเป็นไปของข้าราชการในสังกัด”

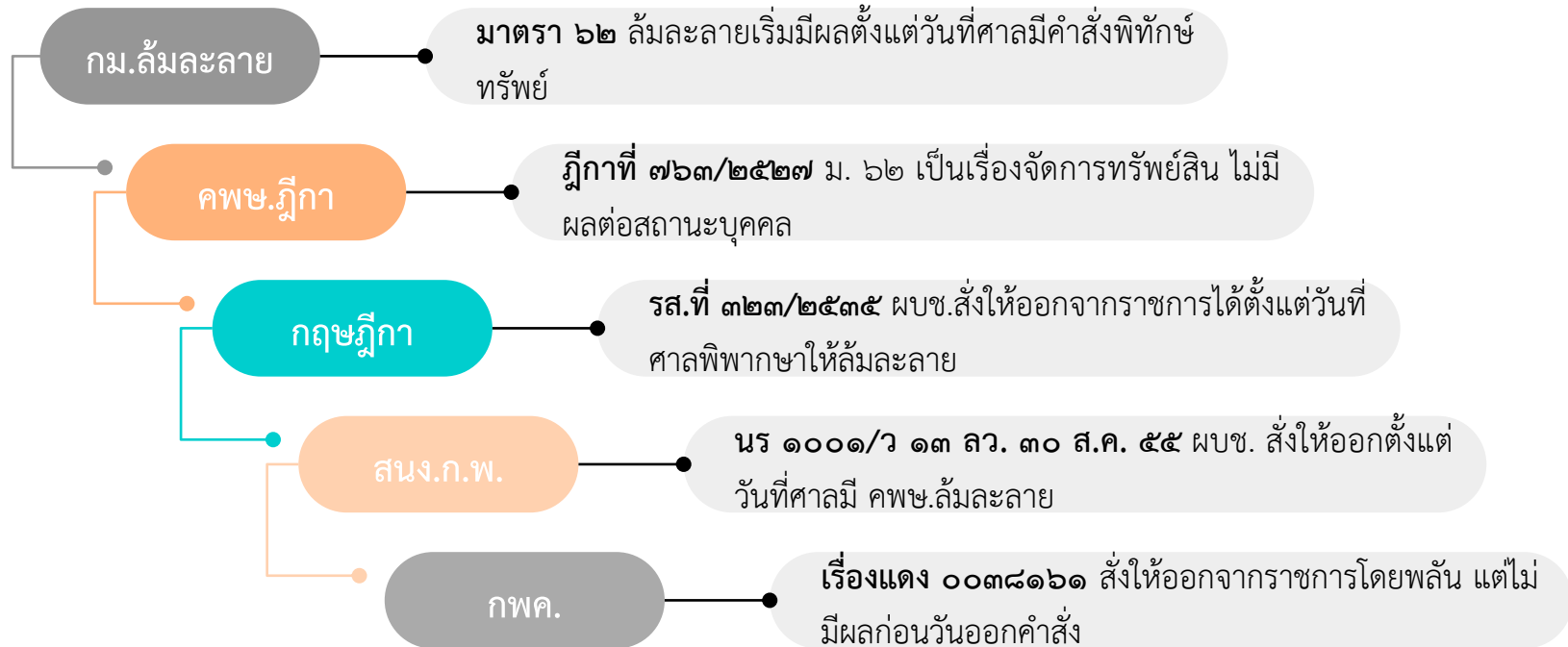
หลักเกณฑ์การให้ออกจากราชการ

ข้อ ๕ ออกจากราชการเมื่อ

● (๔) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากขาดคุณสมบัติทั่วไป

การออกคำสั่งต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.จังหวัด ก่อน

การล้มละลายกับการออกจากราชการ

แนวทางปฏิบัติตามมติ ก.กลาง ครั้งที่ ๓/๒๕๖๓

๑.

- เมื่อศาลพิพากษาว่าล้มละลายถือว่ามียกเว้นข้อห้ามตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา เป็นหน้าที่อำนาจของนายก อบท. โดยเห็นชอบของ ก.จังหวัด ต้องสั่งให้ออกจากราชการโดยพลัน

๒.

- เป็นกรณีมีเหตุสมควรให้ออกจากราชการย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง ดังนั้น ต้องสั่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา ตาม ข.๖(๓) และ ข.๓๑ (๔) ของหลักเกณฑ์ให้ออกจากราชการ

๓.

- การให้ออกไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่และการได้รับเงินเดือนหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับไปก่อนวันที่มีคำสั่งให้ออก

๔.

- เนื่องจากการปกปิดข้อเท็จจริง จึงให้ถือปฏิบัติตามมติ ครม.เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ (ดู มท ๐๘๐๙.๕/ว.๑๔ ลว. ๒๙ มิ.ย. ๖๓ ประกอบ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๒ ลว. ๒๙ ธ.ค.๖๕)

กรณีสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นล้มละลาย

๑. นาย น. ซึ่งเป็นบุคคลล้มละลาย ได้สมัครและได้รับการเลือกตั้งเป็น ส.อบจ. มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าผวจ. จะวินิจฉัยให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงได้หรือไม่ ต้องคืนค่าตอบแทนหรือไม่

จังหวัดและ สด. : นาย น. ล้มละลายก่อนสมัคร เป็นหน้าที่ของ กกต. ต้องเพิกถอนประกาศผลการเลือกตั้งและจัดเลือกตั้งใหม่โดย ผวจ. ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยการสิ้นสุดสมาชิกภาพ แต่กิจการที่ทำไปและการรับค่าตอบแทนไม่เสียไปและไม่ต้องคืน (เรื่องเสร็จที่ ๖๑๘/๒๕๕๑ และที่ ๓๘๓/๒๕๕๒) ส่วน กกต. : เห็นว่า กรณีนาย น. ล้มละลาย นั้น ปรากฏภายหลังจากการประกาศผลการเลือกตั้ง (เรื่องเสร็จที่ ๓๘๓/๒๕๕๒)

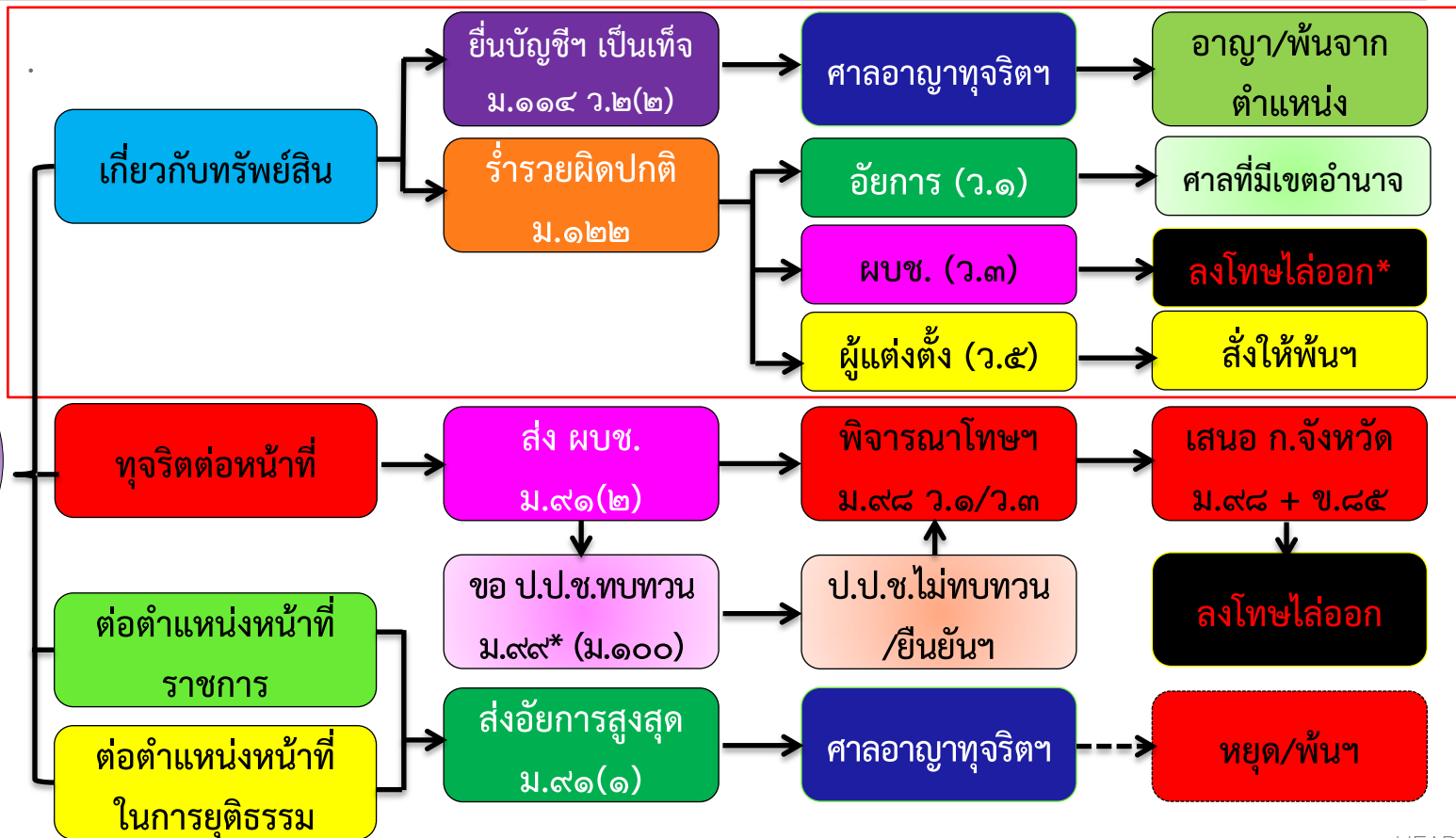
สด. จึงหาหรือแนวทางปฏิบัติต่อ กกก.กฤษฎีกา

๒. **กกก.กฤษฎีกา :** ภายหลังที่ กกต. ประกาศผลการเลือกตั้งแล้วปรากฏหลักฐานว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งกระทำการโดยไม่สุจริตย่อมมีอำนาจเพิกถอนการเลือกตั้งและจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ แต่ตั้งสัปดาห์ในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการเลือกตั้ง การที่นาย น. รู้อยู่แล้วว่าตนขาดคุณสมบัติ ย่อมถือว่าเป็นการกระทำโดยไม่สุจริตเพื่อให้ตนเองได้รับการเลือกตั้ง กกต. ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ข้างต้น เมื่อปรากฏว่า กกต. ยังไม่ดำเนินการ ผลการเลือกตั้งยังมีอยู่ และเมื่อปรากฏภายหลังว่านาย น. เป็นบุคคลล้มละลาย ซึ่งต่อนสิ้นสุดสมาชิกภาพเมื่อมีเหตุตามที่กฎหมายกำหนดอันเป็นการสิ้นสุดโดยผลของ กม. เว้นแต่กรณีมีเหตุอันควรสงสัย ผวจ.ต้องสอบสวนวินิจฉัยโดยเร็วและเมื่อได้วินิจฉัยแล้วสมาชิกภาพย่อมสิ้นสุดโดยผลของ กม. กรณีนี้จึงเป็นหน้าที่ของ ผวจ. ต้องดำเนินการต่อไป ในกรณีไม่มีข้อสงสัย ผวจ. ต้องกำกับดูแลมิให้นาย น. เข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจการของสภา อบจ. เพราะสมาชิกภาพได้สิ้นสุดโดยผลของ กม.แล้ว (เรื่องเสร็จที่ ๖๘/๒๕๕๓)

กรณีศึกษาที่น่าสนใจ

๑. ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ กรณีศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลล้มละลายเมื่อวันที่ ๒๖ มิ.ย. ๒๕๕๐ (ชอบด้วยกฎหมาย)
๒. ต่อมาผู้ฟ้องคดียื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ต่อศาลล้มละลายกลาง ซึ่งศาลอนุญาตให้พิจารณาใหม่และเจ้าหน้าที่ในคดีล้มละลายได้ถอนฟ้องเฉพาะผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นลูกหนี้ และศาลได้อนุญาตให้ถอนฟ้องและจำหน่ายคดีเฉพาะผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๐ ส.ค. ๒๕๕๒
๓. วันที่ ๒๔ ส.ค. ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีอ้างคำสั่งศาลคดีล้มละลายที่ให้จำหน่ายคดีเพื่อขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกถอนคำสั่งให้ออกจากราชการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิเสธที่จะยกเลิกคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล
๔. ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยสรุปได้ว่า กรณีศาลล้มละลายมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๐ ส.ค.๒๕๕๒ นั้น #เป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นใหม่ และเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอวันที่ ๒๔ ส.ค. ๒๕๕๒ จึงอยู่ภายใน ๙๐ วัน นับแต่ได้รู้เหตุที่ขอให้พิจารณาใหม่**ตามมาตรา ๕๔(๔) แห่ง วิ.ปกครอง ผู้ฟ้องคดีต้องรับพิจารณาใหม่ และต้องดำเนินการเพิกถอนคำสั่งให้ออกจากราชการโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่มิมีคำสั่งให้ออกจากราชการ #และดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามเดิม เสมือนไม่เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิเสธที่จะยกเลิกคำสั่งดังกล่าว จึงไม่ชอบ การที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับคืนสถานภาพเดิมนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย” (คำพิพากษา ที่ อ. ๘๗๙/๒๕๕๗)

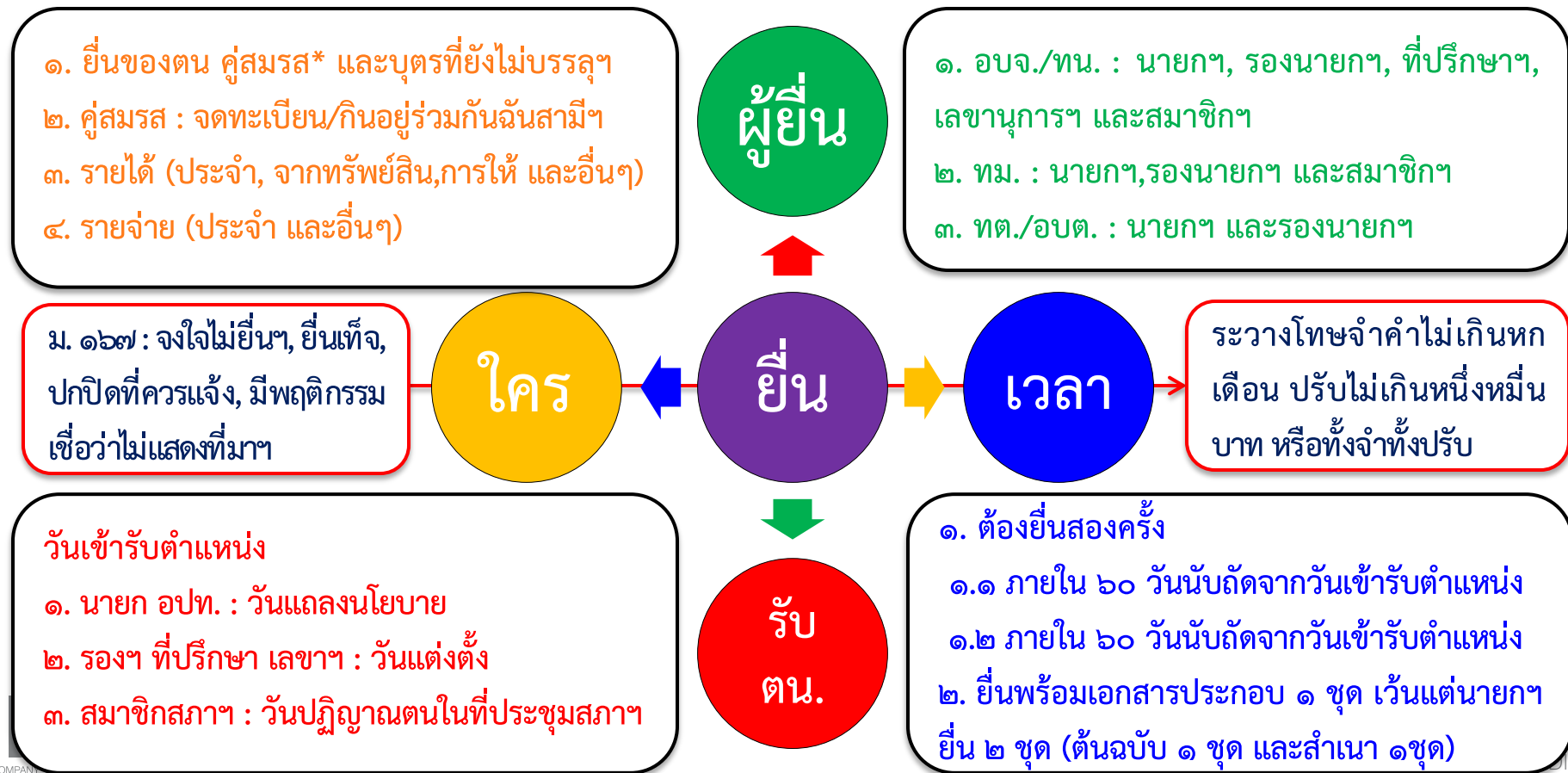
กรณี จนท.ของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินเป็นเท็จและร่ำรวยผิดปกติ

ผู้มีหน้าที่ต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน (อปท.)

อปท.	นายก อปท.	รองนายกฯ	ที่ปรึกษา	เลขานุการ	สมาชิก
เมืองพัทยา	ยื่น	ยื่น	ยื่น	ยื่น	ยื่น
อบจ.	ยื่น	ยื่น	ยื่น	ยื่น	ยื่น
เทศบาลนคร	ยื่น	ยื่น	ยื่น	ยื่น	ยื่น
เทศบาลเมือง	ยื่น	ยื่น	-	-	ยื่น
เทศบาลตำบล	ยื่น	ยื่น	-	-	-
อบต.	ยื่น	ยื่น	-	-	-
หมายเหตุ	พนักงานส่วนท้องถิ่น (ที่ต้องยื่น)		๑. ปลัด (บริหารท้องถิ่นสูง) และ ๒. ผอ.ช่าง (นักบริหารงานช่างระดับสูง)		

สรุปการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

กรณีที ป.ป.ช. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินเป็นเท็จ

๑. ป.ป.ช. มีมติว่า ปลัดเทศบาล (สูง) ยื่นบัญชีทรัพย์สินเป็นเท็จ ต่อมาศาลฎีกาฯ มีคำพิพากษา (อม.๑๒๘/๒๕๖๒) ว่ายื่นเท็จ (๑) จำคุก ๒ เดือน ปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่เคยกระทำความผิดรอกการลงโทษ ๑ ปี (๒) ให้พ้นจากตำแหน่ง (๓) ห้ามดำรงตำแหน่งที่ต้องยื่นบัญชีต่อ ป.ป.ช. (มติ ก.ท. ๙/๒๕๖๒)

๒. นาย ว. อดีตนายก อบต. จงใจยื่นบัญชีกรณีพ้นจากตำแหน่งเป็นเท็จ ไม่ได้แสดงทรัพย์สินของคู่สมรส ๔ รายการ (บัญชีเงินฝากออมทรัพย์จำนวน ๒ บัญชี ๑๕๐,๐๐๐ บ. สลากออมทรัพย์ ธกส. ๑ ฉบับ ๑๐,๐๐๐ บ.) และเงินกู้กับ ธกส. จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บ. ผิดตาม ม.๓๔ ประกอบ ม.๑๙๙ พ.ร.บ.๒๕๔๒ ห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองฯ เวลา ๕ ปี จำคุก ๒ ปี และปรับ ๘,๐๐๐ บาท รับสารภาพ ลดโทษกึ่งหนึ่ง โทษจำคุกให้รอกการลงโทษเป็นเวลา ๑ ปี (อม.๑๔/๒๕๖๔)

๓. นาย ช. ส.จ. จงใจยื่นบัญชีเป็นเท็จ และมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินฯ ๔ ครั้ง กรณีเข้า/พ้นตำแหน่ง วาระที่ ๑ (๑๖ พ.ค. ๕๕) และกรณีเข้า/พ้นตำแหน่ง วาระที่ ๒ (๖ ธ.ค.๕๕) นับถึงวันที่ ๗ มี.ค. ๖๒ ซึ่งเป็นวันยื่นคำร้องคดีนี้เกินกำหนด ๕ ปีแล้ว คดีส่วนอาญาขาดอายุความ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เมื่อคดีอาญาขาดอายุความจึงไม่อาจบังคับได้ พิพากษายกคำร้อง ป.ป.ช. (อม.๒๓๒/๒๕๖๒)

กรณี ที่ ป.ป.ช. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวยผิดปกติ

๑. เรื่องเสร็จที่ ๑๐๑๐/๒๕๕๙ : เมื่อ พ.ร.บ. ปปช. ๒๕๔๒ ม.๘๐ (๔) ได้กำหนดเป็นการเฉพาะแล้วจึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามขั้นตอนตามปกติ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งสั่งลงโทษ โดยให้ถือว่ากระทำผิดฐานทุจริต

๒. เรื่องเสร็จที่ ๑๕๙๒/๒๕๖๔ : กรณี ป.ป.ช. ชี้มูลร้ายวยผิดปกติ ตาม พ.ร.บ. ปปช. ๒๕๖๑ ม. ๑๒๒ ผบช. มีอำนาจสั่งลงโทษไล่ออกโดยไม่ต้องรายงาน อ.ก.พ. พิจารณาก่อน เพราะเป็นการตาม พ.ร.บ. และ ผู้ถูกลงโทษไล่ออกไม่อาจอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ได้ เพราะไม่ใช้การลงโทษตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน หากประสงค์จะโต้แย้งต้องใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาล

๓. เรื่องเสร็จที่ ๓๑๕/๒๕๖๓ : ผู้มีอำนาจต้องสั่งให้ผู้ที่ ป.ป.ช. มีมติว่าร้ายวยผิดปกติพ้นจากตำแหน่ง โดยไม่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในกฎหมายอื่น ดังนั้น กรณีที่ ป.ป.ช. มีมติว่านาย จ. สจ. ร้ายวยผิดปกติ รมว.มท. ต้องสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง (มท ๐๘๐๔.๓/ว ๑๐๑๑๑ ลว. ๒๔ ก.ย. ๒๕๖๓)

การโต้แย้งคำสั่งไล่ออกหรือให้พ้นจากตำแหน่งกรณีร้ายวยผิดปกติ

กรณี ป.ป.ช. ชี้มูลร้ายวยผิดปกติให้ผบช./
ผตธ. สั่งลงโทษไล่ออก/ให้พ้นจากตำแหน่ง
โดยไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนกฎหมายอื่น...
หากประสงค์จะโต้แย้งต้องใช้สิทธิฟ้องคดี
ต่อศาลตามกลไกที่รัฐธรรมนูญกำหนด
(รศ. ๑๕๗๒/๒๕๖๔ และ รศ. ๓๑๕/๒๕๖๓)

แล้วต้องฟ้องต่อศาลใดระหว่าง
ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง
หรือศาลอื่น ๆ

?

กรณีศึกษาเกี่ยวกับ ป.ป.ช.ข้อมูลร้ายรายผิดปกติ

ป.ป.ช. ใต้สวนและมีมติว่านาย ธ.
ร้ายรายผิดปกติ ส่งอัยการ และแจ้ง
ต้นสังกัดพิจารณาโทษ

ต้นสังกัดหาหรือแนวทางต่อ ก.พ.
และต่อมาได้หาหรือต่อสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา ตามเรื่อง
เสร็จที่ ๑๐๑๐/๒๕๕๙

นาย ธ. ร้องขอความเป็นธรรม
ให้ชะลอการลงโทษเพื่อรอผล
คดีอาญา

ต้นสังกัดหาหรือแนวทางต่อ ก.พ.
และสำนักงาน ป.ป.ช.

- สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือที่
ปช ๐๐๑๑/๑๐๙๐ ลว. ๒ ก.ย.
๒๕๕๙ แจ้งให้พิจารณาโทษ
- ก.พ. มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๑/
๑๕๑๑ ลว. ๒๒ พ.ย. ๒๕๕๙ ให้
ดำเนินการตามกฎหมาย ป.ป.ช.

ต้นสังกัดลงโทษไล่ออก นาย ธ.
อุทธรณ์ ก.พ.ค. มีมติไม่รับอุทธรณ์
ไว้พิจารณา

อัยการฟ้องนาย ธ. ต่อศาลแพ่งให้
ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ศาลมี
คพช.เลขแดงที่ ปช.๑/๒๕๖๑ ให้
ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ คบ.
๔๒/๒๕๖๐ ยืนตามศาลต้นที่ไม่
รับคำฟ้องขอให้เพิกถอนมติ ป.ป.ช.

ศาลปกครองกลางมี คพช.แดงที่
บ.๑๒๕/๒๕๖๕ : ไม่ต้องแต่งตั้ง
กก.สอบสวน ดำเนินการตามม.
๘๐(๔) ไม่ต้องรอผลของศาล
พิพากษายกฟ้อง

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร
ท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ ลูกจ้างและ
พนักงานกรณี ป.ป.ช. ข้อมูลความผิดอาญา
(มาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๘๑ - ๘๖)

การหยุดปฏิบัติหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่งกรณี ป.ป.ช.ชี้มูลอาญา

ร.ส.ที่ ๑๓๓๙/๒๕๖๓

ร.ส.ที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๕

ร.ส.ที่ ๑๔๘๖/๒๕๖๕

ประทับรับฟ้อง

ไม่มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

หยุดปฏิบัติหน้าที่

มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น*

ปฏิบัติหน้าที่ต่อ**

พิพากษาว่าผิด

พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่

พิพากษาถึงที่สุด
ยกฟ้อง

ยังไม่พ้นจาก
ตำแหน่ง

กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ถ้าไม่
รับเงินเดือนฯ ให้ได้รับตลอด

พ้นจากตำแหน่ง

จ่ายเงินเดือนฯ ถึงวันพ้น
จากตำแหน่ง (ตาม กม.อื่น)

กรณีศึกษาการหยุดปฏิบัติหน้าที่และพ้นจากตำแหน่ง (ม.๙๓ + ม.๘๑)

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. (นส.สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ลว. ๒๐ ก.พ. ๒๕๖๓ และฉบับ ลว. ๒๙ มี.ย. ๒๕๖๓)

๑. การตีความวินิจฉัยปัญหาการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๘
๒. เมื่อศาลคดีอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบประทับฟ้อง จำเลยต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ทันทีโดยผลของกฎหมาย
๓. การหยุดปฏิบัติหน้าที่/การพ้นจากตำแหน่ง/การกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่/สิทธิได้รับเงินเดือน เป็นกระบวนการภายในตาม กม.ว่าด้วย

๑. ก.จังหวัด หรือ ก.กลาง ๆ หรือคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒. คณะกรรมการกฤษฎีกา (เรื่องเสร็จที่ ๑๓๓๙/๒๕๖๓)

๒.๑ ตามนัย ม.๘๑ เมื่อศาลประทับฟ้องผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีผลให้ต้องหยุดปฏิบัติโดยไม่ต้องดำเนินการใด ๆ

๒.๒ การนำมาใช้ตาม ม.๙๓ ต้องสอดคล้องกับ กม.บริหารงานบุคคลฯ

๑) การหยุดปฏิบัติหน้าที่: นายก อปท. ต้องมีคำสั่งตาม พ.ร.บ. ระเบียบฯ ให้หยุดฯ เรื่องสิทธิประโยชน์เป็นไปตาม กม.ที่เกี่ยวข้อง

๒) การพ้นจากตำแหน่ง: นายก อปท. โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัด ต้องออกคำสั่งให้มีพ้นฯ ตั้งแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่

๑. ป.ป.ช.ชี้มูลวินัยและอาญาพนักงานเทศบาล

๒. พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาล และศาลประทับฟ้องในเบื้องต้น ไม่ได้มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

๓. จำเลยยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการสั่งให้จำเลยปฏิบัติหน้าที่ต่อไประหว่างการพิจารณา

๔. ศาลรับคำร้องและพิจารณาเห็นว่าผู้ร้องไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต่อสู้มาตลอดว่าไม่ได้กระทำความผิด พิจารณาถึงประวัติรับราชการ และประโยชน์ของราชการ ผู้ร้องไม่จำเป็นต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่

การหยุดปฏิบัติหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่ง ตามม. ๙๓ ประกอบ ม. ๘๑

คกก.กฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๓๓๙/๒๕๖๓

คกก.วิธีปฏิบัติฯ เรื่องเสร็จที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๕

เป็นการนำบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาใช้บังคับพนักงานส่วนท้องถิ่นโดยอนุโลม

๑. การหยุดปฏิบัติหน้าที่ : เมื่อศาลประทับรับฟ้องโดยไม่สั่งเป็นอย่างอื่น นายก อบจ. ต้องออกคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่

๒. การพ้นจากตำแหน่ง : เมื่อศาลพิพากษาว่าผิดอาญานายก อบจ. โดยความเห็นชอบ ก.จ.จ. ต้องสั่งให้ผู้พ้นจากตำแหน่ง

ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๔ ตอบข้อหารือให้ถือปฏิบัติตาม คกก.กฤษฎีกา

กรณีผู้บริหารท้องถิ่น : แม้จะพ้นจากตำแหน่งเดิมแล้ว และอยู่ในระหว่างดำรงตำแหน่งใหม่ เมื่อศาลประทับรับฟ้องต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่โดยผลของกฎหมาย (เรื่องเสร็จที่ ๑๔๘๖/๒๕๖๕)

๑. การหยุดปฏิบัติหน้าที่ : เมื่อศาลประทับรับฟ้อง นายก อบจ. ต้องมีคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

๒. การพ้นจากตำแหน่ง : กรณีไม่อาจสั่งให้ พนง.ท้องถิ่น พ้นจากตำแหน่งได้ แต่อาจเทียบได้กับ การให้ออกราชการ

ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๕ ให้ถือปฏิบัติตาม คกก.วิธีปฏิบัติฯ โดย (๑) กรณีศาลประทับรับฟ้อง นายก อบจ. ต้องสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามหลักเกณฑ์ให้ออกฯ ข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๙ และ (๒) กรณีศาลพิพากษาว่ากระทำความผิด นายก อบจ. ต้องสั่งให้ออกจากราชการ ตามหลักเกณฑ์ให้ออกฯ ข้อ ๕(๔) ประกอบข้อ ๖

#ด้วยจิตคารวะ #เศรษฐพงศ์

การหยุดปฏิบัติหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่งกรณี ป.ป.ช.ชี้มูลอาญา

๑. เรื่องเสร็จที่ ๑๓๓๗/๒๕๖๓ : เมื่อศาลประทับฟ้องโดยไม่สั่งเป็นอย่างอื่น นายก อบจ.ต้องออกคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ เมื่อศาลพิพากษาว่าผิดอาญานายก อบจ. โดยความเห็นชอบ ก.จ.จ. ต้องสั่งพ้นจากตำแหน่ง
๒. เรื่องเสร็จที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๕ : เมื่อศาลประทับฟ้องโดยไม่สั่งเป็นอย่างอื่น นายก อบจ. ต้องสั่งพัก/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อศาลพิพากษาว่าผิดอาญานายก อบจ. โดยความเห็นชอบ ก.จ.จ. ต้องสั่งให้ออกจากราชการ
๓. ศาลปกครองชั้นต้น ยะลา บ.๕/๒๕๖๖ (อบจ.ยะลา) และศาลเชียงใหม่ บ. ๓๓/๒๕๖๖ (อบจ.พะเยา)

๑. เรื่องเสร็จที่ ๑๔๘๖/๒๕๖๕ : การหยุดปฏิบัติหน้าที่จะเป็นการยุติความเสียหายที่จะเกิดภายหลังไม่ว่าผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งเดิม (ขณะทำผิด) และมาดำรงตำแหน่งใหม่ เมื่อศาลประทับฟ้องในเรื่องที่ป.ป.ช. ชี้มูลอาญา จึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ทันทีโดยผลของกฎหมาย ผู้กำกับดูแลไม่ต้องออกคำสั่ง
๒. สถ. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๑๔๕๖ ลว. ๑๐ เม.ย. ๒๕๖๗ : ให้ผู้บริหารท้องถิ่นฯ รายงาน ผวจ./นอ. ตามมติ ครม. ๑ พ.ค. ๒๕๖๒ เพื่อกำกับให้หยุด ผู้ใดฝ่าฝืนอาจเข้าข่ายประพฤติตนฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย ผวจ./นอ. สอบสวนสั่งพ้นจากตำแหน่งได้

สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๒๒ ลว. ๑๘ ต.ค. ๒๕๖๗ : ผบช. ต้องสั่งพักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยสั่งเป็นปัจจุบัน ต่อศาลพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกฯ ก็จะเป็นความผิดวินัย

การหยุดปฏิบัติหน้าที่และการพ้นจากตำแหน่งกรณี ป.ป.ช.ชี้มูลอาญา

ศาลปกครองเชียงใหม่ บ. ๓๓/๒๕๖๖ : ศาลอาญาฯ มีคำสั่งประทับรับฟ้องนาย ก อบจ. และ ขรก.อบจ. ต่อมา ผวจ. มีหนังสือแจ้งให้นาย ก อบจ.หยุดปฏิบัติหน้าที่ และรองนาย ก อบจ. แจ้งให้ ขรก. หยุดปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ศาลประทับรับฟ้อง ขรก. ได้ร้องขอความเป็นธรรมต่อ ก.จ.จ. และ ก.จ. รวมทั้งได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เป็นผลจึงฟ้องศาลปกครอง ศาลพิพากษาว่า ขรก.ที่เกี่ยวข้องต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตาม ม. ๙๓ ประกอบ ม. ๘๑ ซึ่งการหยุดปฏิบัติหน้าที่ไม่ใช่คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ไม่ต้องขอความเห็นชอบ ก.จ.จ. หนังสือแจ้งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่จึงเป็นคำสั่งที่ชอบแล้ว

ศาลปกครองยะลา บ. ๕/๒๕๖๖ : ศาลอาญาฯ ประทับรับฟ้องนาย จ. ต่อมา ก.จ.จ. มีมติเห็นชอบให้สั่งพักราชการ แต่ อบจ.มีคำสั่งให้นาย จ. หยุดปฏิบัติหน้าที่ตาม ม. ๙๓ ประกอบ ม.๘๑ นาย จ. อุทธรณ์คำสั่งไม่เป็นผลจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ศาลพิพากษาว่า การหยุดปฏิบัติหน้าที่ไม่ใช่กับ ขรก. ต้องใช้การสั่งพัก/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ปกติไม่อาจสั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ศาลอาญาฯ ประทับรับฟ้องได้ กรณี ก.จ.จ.เห็นชอบให้พักราชการ แต่ อบจ.สั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ แม้ถ้อยคำจะต่างกันก็ไม่เสียไปแต่กรณี อบจ.สั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ย้อนไปถึงวันที่ศาลอาญาฯ มีคำสั่งประทับรับฟ้องไม่ชอบเฉพาะส่วน

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการโต้แย้งคำสั่งลงโทษไล่ออกกรณี
ป.ป.ท. หรือ ป.ป.ช.ชี้มูลทุจริต/ร่ำรวยผิดปกติ

การโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง

กม.วิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง

ให้เป็นไปตาม กม.นี้ เว้น กม.เฉพาะกำหนดไว้และมีมาตรฐานฯ ไม่ต่ำกว่า (ม. ๓ ว.หนึ่ง)

ไม่ใช่บังคับกับขั้นตอน/ระยะเวลาอุทธรณ์ฯ ที่กำหนดใน กม. (ม.๓ ว.สอง)

ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ออกคำสั่งภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (ม.๔๔)

จนท.ผู้ออกคำสั่งพิจารณา ๓๐ วันนับแต่ได้รับอุทธรณ์ ถ้าเห็นด้วยให้ ปป.คำสั่ง (ม.๔๕ว.หนึ่ง)

ไม่เห็นด้วย ให้รายงานผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ๑ พิจารณา ๓๐ วันฯ (ม.๔๕ ว.สอง)

กม.ความรับผิดทาง ละเมิดฯ

ไม่ได้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์ไว้ (ต้องบังคับตาม วิ.ปกครอง)

กม.ระเบียบ บริหารงานบุคคลฯ

คำสั่งลงโทษทางวินัย/ให้ออกจากราชการ ๖ กรณี อุทธรณ์ต่อ ก.จังหวัด ภายใน ๓๐ วัน

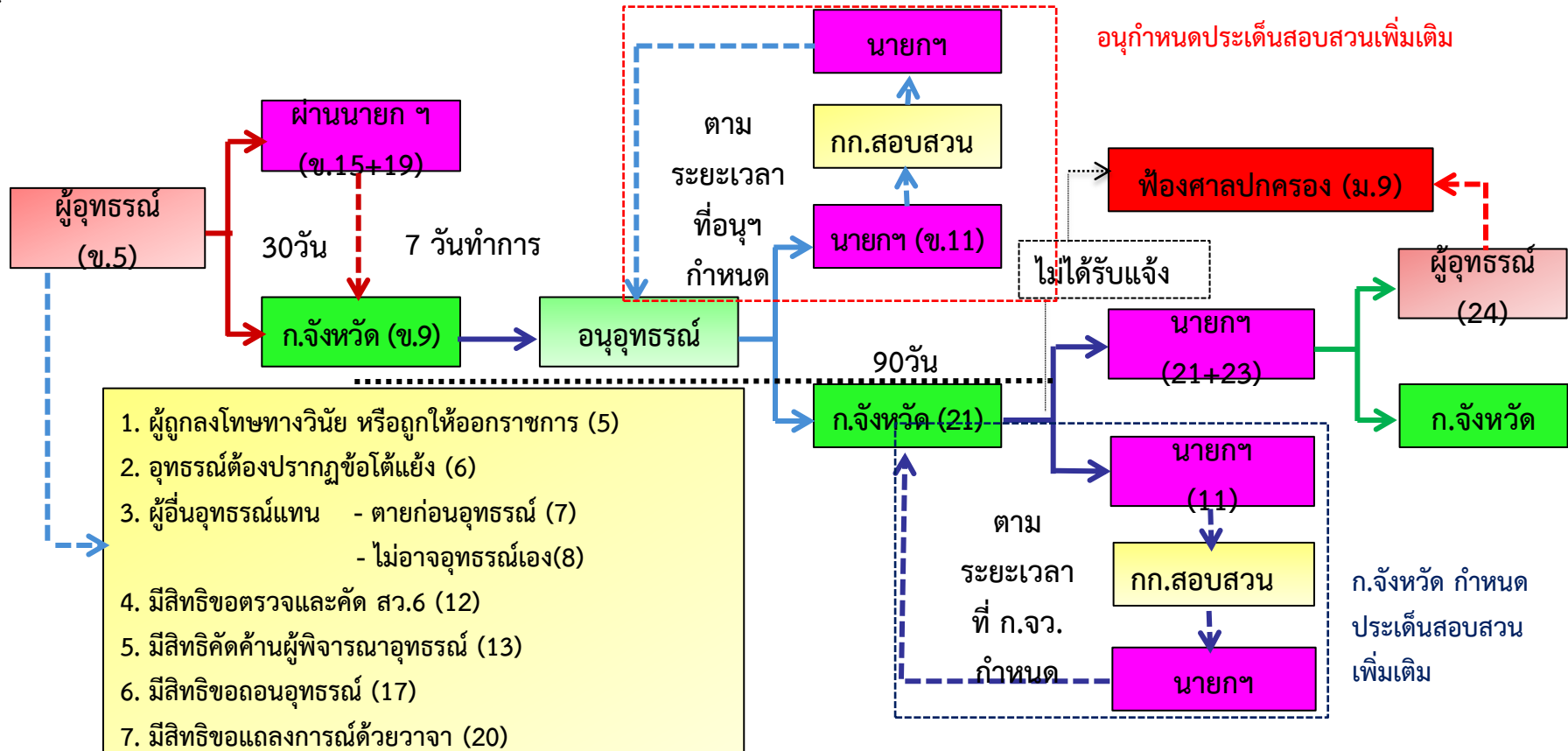
เหตุคับข้องใจอื่น ให้ร้องทุกข์ต่อนายก อบท. หรือ ก.จังหวัด ภายใน ๓๐ วัน

กม.ป้องกันและ ปราบปรามทุจริตฯ

ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ถูกลงโทษ

อุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษทางวินัยตาม กม.ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลฯ

ผังขั้นตอนการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

สิทธิอุทธรณ์คำสั่งกรณี ป.ป.ท.ชี้มูลความผิด

๑.

- **มาตรา ๔๔** ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๔๑ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว

๒.

- **ป.ป.ท. หรือ กฤษฎีกา** กรณี ก.พ.ค. วินิจฉัยยกโทษไล่ออกเรื่องที่ ป.ป.ท. ชี้มูลทุจริตในภาครัฐ โดยมีความเห็นว่าเป็น กลไกฝ่ายบริหารและได้รับแต่งตั้งตาม พ.ร.บ. จึงอยู่ระดับเดียวกัน อำนาจหน่วยงานหนึ่งจึงไม่อาจลบล้างอำนาจของอีกหน่วยงานได้ ดังนั้น ก.พ.ค. ย่อมมีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ได้โดยเฉพาะเช่นกัน (**รส. ๕๕๔/๒๕๖๑**)

๓.

- ก.จว. ไม่อาจนำ รส.๕๕๔/๒๕๖๑ มาประกอบการพิจารณาโทษทางวินัยตาม ข.๘๕ (ก.ท. ๒/๒๕๖๖) และไม่อาจนำมาประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ได้แล้วเปลี่ยนฐานความผิดได้ เพราะ ก.จว. มีฐานะแตกต่างกับ ก.พ.ค. ซึ่งเป็นองค์กรกึ่งตุลาการ (ก.อบต. ๑/๒๕๖๖)

สิทธิของผู้ถูกลงโทษทางวินัยกรณี ป.ป.ช. ชี้มูล

ผู้ถูกลงโทษ

ฟ้องคดีต่อศาล
ปกครอง

ฟ้องศาลภายใน ๙๐ วัน (ม.๔๙)

ขอให้ศาลทุเลาคำสั่งลงโทษวินัย

อุทธรณ์ดุลพินิจ
กำหนดโทษ

ต่อ ก.จังหวัด ภายใน ๓๐ วัน

ฟังไม่ขึ้น : ยกอุทธรณ์

ฟังขึ้น : การกระทำไม่เป็นครบองค์ประกอบทุจริตฯ แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงฐานความผิด เพื่อความเป็นธรรมอาจมีมติลดโทษเป็นสถานโทษอื่นในระดับวินัยร้ายแรงได้

๑. ยื่นก่อนมี คพช. หรือ คส.ชี้ขาด

๒. ระบุให้ชัดซึ่ง คำสั่งที่จะให้ทุเลา และถ้าคำสั่งนั้นบังคับอยู่จะก่อให้เกิดความเสียหายที่ยากเยียวยาอย่างไร (ข.๖๙)

๓. ถ้าศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า (ข.๗๒)

๑) คำสั่งน่าจะไม่ชอบด้วย กม.

๒) ใ้ยังคับต่อไปเกิดความเสียหายที่ยากแก่การเยียวยา

๓.) ไม่เป็นอุปสรรคการบริหารงานฯ

สรุปหลักการโต้แย้งคำสั่งลงโทษกรณี ป.ป.ช.ชี้มูล (ม.๑๐๑)

ฟ้อง
ศาล

อุทธรณ์

๑. คำสั่งที่ คบ.๖๘/๒๕๖๔

๒. เรื่องเสร็จที่ ๙๑๒/๒๕๖๔

ฟ้องศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับ
แต่วันที่ถูกลงโทษโดยไม่ทำการต้อง
อุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการ
บริหารงานบุคคล

ผลท. จะใช้สิทธิสองทางได้หรือไม่?

๑. อุทธรณ์ดุลพินิจตามกฎหมายว่า
ด้วยการบริหารงานบุคคลฯ
๒. อุทธรณ์ต่อ ก.จังหวัด ภายใน ๓๐ วัน
นับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษทางวินัย
๓. ก.จังหวัด พิจารณาภายใน ๙๐ วันนับ
แต่วันที่เลขานุการฯ ได้รับอุทธรณ์

ป.ป.ช.ชี้ทุจริต ก.จังหวัด พิจารณาอุทธรณ์ลดเป็นปลดออกได้หรือไม่

พ.ร.บ.ประกอบ
รัฐธรรมนูญฯ
(ม. ๙๒/๒๕๔๒)
(ม. ๙๘/๒๕๖๑)

ความเห็น
คณะกรรมการ
กฤษฎีกา
เรื่องเสร็จที่
๕๔/๒๕๔๕

คำวินิจฉัย
ศาลรัฐธรรมนูญที่
๒/๒๕๔๖

คำพิพากษา
ศาลปกครองที่
อ.๘๘/๒๕๕๓

สำนักงาน ก.พ.
ที่ นร ๑๐๑๑/ล
๑๘๘ ลว. ๒๘
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

มติ ก.อบต. ครั้งที่
๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่
๒๗ มิถุนายน
๒๕๕๕
(தாக)

มติ ก.ท. ครั้งที่
๑๑/๒๕๕๙ เมื่อ
วันที่ ๓๐
พฤศจิกายน ๒๕๕๙
(தாக)

มติ ก.ท. ครั้งที่
๗/๒๕๖๑ เมื่อ
วันที่ ๒๖
กรกฎาคม ๒๕๖๑
(สกลนคร)

มติ ก.อบต. ครั้งที่
๖/๒๕๖๓ เมื่อ
วันที่ ๒๗ สิงหาคม
๒๕๖๓
(นราธิวาส)

ก.ท. ครั้งที่
๕/๒๕๖๔ วันที่
๒๗ พฤษภาคม
๒๕๖๔
(มท. ๐๘๐๙.๕/ว.๒๒ ลว.
๑ ก.ค. ๒๕๖๔)

หลักในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย (กรณี ป.ป.ช.ชี้มูลทุจริต)

มูลกรณี : นาย ก. อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออก กรณี ป.ป.ช. ชี้มูลทุจริตฯ อนุอุทธรณ์ฯ เห็นว่า ในคดีอาญา รับสารภาพ (ศาลอุทธรณ์ ภาค ๖ แดง ที่ ๑๘๘๒๑/๒๕๖๒ ศาลจำคุก ๓ ปี) ควรยกอุทธรณ์ ก.ท.จ. ให้อนุฯ ทบทวน อนุฯ ยืนตามมติเดิม และสุดท้าย ก.ท.จ. จึงหารือว่าลดโทษได้หรือไม่

ก.ท. ครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ (มท. ๐๘๐๙.๕/ว.๒๒ ลว. ๑ ก.ค. ๒๕๖๔)

๑. ป.ป.ช.ชี้มูลทุจริตฯ ก.ท.จ. นาย ก. อุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจ การกำหนดโทษ (ม. ๑๐๑ พ.ร.ป. ๒๕๖๑)
๒. การอุทธรณ์ดุลพินิจตาม พ.ร.ป. กับการอุทธรณ์ตาม มฐ.วินัยฯ แตกต่างกัน (ควน.ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๔๖)
๓. การพิจารณาอุทธรณ์ของ ก.ท.จ. ต้องอยู่บนหลักการกำหนดโทษทางวินัย (๔ หลัก) ถ้า
 - ๓.๑ เห็นว่าทุจริตฯ ต้องปฏิบัติตามมติ ครม. ๒๑ ธ.ค. ๒๕๓๖
 - ๓.๒ เห็นว่าการกระทำไม่ครบองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตฯ แต่ไม่อาจเปลี่ยนฐานความผิดได้ ถ้ามีเหตุลดหย่อนสามารถลดโทษเป็นสถานโทษขั้นต่ำสำหรับความผิดวินัยร้ายแรงได้ (คพษ. พ.๓๐/๒๕๕๗, ควน.กพค. ๐๐๔๑๑๕๔ฯ, นร. ๑๐๑๑/ล ๑๑๘ ลว. ๒๘ ก.พ. ๒๕๕๑, มติ ก.อบต. ๒/๒๕๕๕ , ๖/๒๕๖๓ และมติ ก.ท. ครั้งที่ ๗/๒๕๖๑*

#ด้วยจิตคารวะ #เศรษฐพงศ์ฯ

ให้สำนักงาน ก.ท.
แจ้งเวียนแนวทาง
ปฏิบัติเกี่ยวกับ
การพิจารณา
อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ
ทางวินัย กรณี
คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ชี้มูลฯ

การทูลเกล้าฯสั่งลงโทษทางวินัยได้หรือไม่?

เรื่องเสร็จที่ ๗๙๙/๒๕๕๕

๑. คำสั่งลงโทษปลดออก เป็นกรณีที่เลขาธิการฯ ก.อ. สั่งและปฏิบัติตามมติ ก.ค.ศ. ซึ่งมีผลผูกพันเลขาธิการ ก.อ.

๒. การที่เลขาธิการ ก.อ. จะมีคำสั่งทูลเกล้าฯการบังคับคำสั่งลงโทษปลดออก เท่ากับเป็นการโต้แย้งมติขององค์กรที่ตนต้องผูกพันปฏิบัติตาม

๓. คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการเป็นคำสั่งที่มีผลบังคับทันที การยับยั้งผลของคำสั่งดังกล่าวต้องกระทำโดยยกเลิกหรือเพิกถอนด้วยการพิจารณาอุทธรณ์หรือฟ้องคดีต่อศาล

๔. ดังนั้น เลขาธิการ ก.อ. จึงไม่มีอำนาจที่จะสั่งทูลเกล้าฯการบังคับตามคำสั่งลงโทษปลดนาย ฐ. ออกจากราชการได้

มติ ก.อบต. ครั้งที่ ๕/๒๕๖๑

๑. วันที่ ๒๔ ส.ค. ๖๐ เข้า นายฯ สั่งปลดนาย ก. (ป.ป.ช. ชี้มูล), สาย นาย ก. ขอให้ทูลเกล้าฯสั่งฯ และบ่าย นายฯ มีคำสั่งทูลเกล้าฯสั่งลงโทษปลดนาย ก. ออกจากราชการ

๒. วันที่ ๒๘ มี.ค. ๖๑ เรื่องทราบถึง ก.จังหวัด จิงหรีอ

๓. กรณีนายฯ มีคำสั่งปลดออก นาย ก. ได้ยื่นอุทธรณ์ และ ก.จังหวัด มีมติยกอุทธรณ์ จึงเป็นที่สุด หากนาย ก. ไม่เห็นด้วย ต้องฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

๔. คำสั่งปลดออกเป็นกรณีที่นายฯต้องหรือหรือปฏิบัติตาม มติ ก.จังหวัด ซึ่งมีผลผูกพันนายฯ นายฯ จึงไม่มีอำนาจสั่งทูลเกล้าฯสั่งปลดนาย ก. ออกได้ (เทียบเคียง รส. ๗๙๙/๒๕๕๕)

กรณีศึกษา : ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๙ ได้มี คำพิพากษา อม.๑๗/๒๕๖๒

กรณีศึกษาศาลมีคำสั่งทุเลาคำสั่งลงโทษ ป.ป.ช.ชี้มูล (คส. ดำ. ๓๓/๒๕๖๒)

ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงเป็นไปได้สองกรณี

ตน.(ด.)
ว่าง

หลัก : อปท. ต้องสั่งให้กลับเข้า
ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งและ
ระดับเดิม (ก.ท. ๘/๒๕๖๔)

ศาลมีคำสั่งทุเลาคำสั่งลงโทษ
ปลดออก/ไล่ออก

ตน.(ด)
ไม่ว่าง

หลัก : อปท. โดยความเห็นชอบ
ของ ก.จังหวัด ต้องดำเนินการ
กำหนดตำแหน่งรองรับเป็น
การเฉพาะราย (ก.ท. ๙/๒๕๖๓)

แนวทางปฏิบัติกรณี ป.ป.ท. หรือ ป.ป.ช.
ได้ส่วนเกินรอบระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด
และกรณีแจ้งดำเนินการทางอาญาและละเมิด

พ.ร.บ.มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี **นอกจากตาย** ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือวันที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๔๕

กรณี ป.ป.ท. ไต่สวนเกินกรอบระยะเวลา

๑.

- **เรื่องเสร็จที่ ๒๓๕/๒๕๖๕ :** ป.ป.ท. รับเรื่องกล่าวหาแล้ว แม้ ผถท. พ้นจากการเป็น จนท. นอกจากตาย ยังมีอำนาจไต่สวนได้ภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่ ผถท. พ้นฯ ตามมาตรา ๕๐ กรณี ป.ป.ท. ไต่สวน ไม่แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็น จนท. ย่อมส่งผลให้ไม่มีอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิด และไม่มีผลผูกพัน ผบช. ให้ต้องพิจารณาโทษ ตามมาตรา ๔๐***

๒.

- **มติ ก.ท. ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๔ :** กรณี ป.ป.ท. ไต่สวนและวินิจฉัยไม่แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ เมื่อมาตรา ๔๐ บัญญัติว่าต้องพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้นั้น เมื่อนาง ม. (พนักงานเทศบาล) และนาย ส. (พนักงานจ้าง) ได้ออกจากราชการไปแล้วเกินสามปี นายกเทศมนตรีจึงไม่มีอำนาจลงโทษทางวินัยได้

ประเด็นปัญหากรณี ป.ป.ท. ไต่สวนเกินระยะเวลามาตรา ๕๐

สำนักงาน ป.ป.ท. : หรือ คกก.กฤษฎีกา เกี่ยวกับประเด็นปัญหาตาม ม. ๕๐

คกก.กฤษฎีกา (รส. ๒๓๕/๒๕๖๕) : ม. ๕๐ ใช้บังคับกับผู้ออกจากราชการฯ เป็นกรณี กม.ให้อำนาจพิเศษแก่ ป.ป.ท. โดยกำหนดเงื่อนไขว่าต้องดำเนินการให้เสร็จภายใน ๒ ปี ถ้าเกินไม่มีผลผูกพัน ผบช. ตาม ม. ๔๐

สำนักงาน ป.ป.ท. : ขอให้ คกก.กฤษฎีกา ทบทวนความเห็นตาม รส. ๒๓๕/๒๕๖๕

คกก.กฤษฎีกา (คณะ ๑ และ ๒) : พิจารณาว่า เมื่อ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่า ตนมีอำนาจตีความเรื่องนี้และมีมติว่า ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปจนเสร็จ ตาม ม.๕๐ โดยไม่ต้องอ้าง ม.๕๐ เพื่อส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องให้ความเห็นในเรื่องนี้ (ไม่ทบทวน รส. ๒๓๕/๒๕๖๕)

กระทรวงทรัพย์ฯ : หรือประเด็น ม. ๕๐ (ป.ป.ท.มีอำนาจไต่สวน? ผบช.ต้องลงโทษไหม? และทุจริตต้องไต่ออก?)

คกก.กฤษฎีกา (คณะ ๑ รส. ๒๗๓/๒๕๖๗) ประเด็นที่ ๑ เมื่อ ป.ป.ช. วินิจฉัยแล้วจึงไม่มีเหตุให้ต้องพิจารณา ประเด็นที่ ๒ เป็นประเด็นสืบเนื่องจากประเด็นที่หนึ่งจึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็น ประเด็นที่ ๓ กฎหมายกำหนดให้เป็นดุลพินิจของ ผบช. แต่ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับมติ ครม.เมื่อวันที่ ๒๑ ธ.ค. ๒๕๖๖

ปัญหากรณี ป.ป.ช.ไต่สวนเกินระยะเวลา ตามมาตรา ๔๘

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ม. ๔๘ ว.๑ ว.๒ ว. ๓ “ต้องไต่สวนวินิจัยให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันเริ่มไต่สวน กรณีจำเป็นขยายออกไปได้ตามจำเป็น แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน ๓ ปี”

ม. ๔๘ ว.๓ “ให้ ผบช.พิจารณาโทษภายใน ๓๐ วัน...ไม่ว่า ผตท. จะพ้นจากการเป็น จนท. ก่อนหรือหลัง ป.ป.ช. มีมติ เว้นแต่ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นเวลาตาม ม.๔๘ แล้ว แต่ไม่ตัดอำนาจ ป.ป.ช. ดำเนินคดีอาญาต่อไป”

แนวคำพิพากษาศาลปกครอง

ศาลปกครองภูเก็ต แดงที่ ๓๔/๒๕๖๖ “วินิจัยในประเด็นแห่งคดี สรุปได้ว่า ระยะเวลาตาม ม.๔๘ ต้องตีความอย่างเคร่งครัด หากไต่สวนวินิจัยเกินเวลาดังกล่าว การดำเนินการทางวินัยจึงไม่ผูกพันที่จะต้องสั่งตามมติ ป.ป.ช.”

ศาลปกครองสูงสุด แดงที่ ฟบ.๓๙/๒๕๖๖ “ในส่วนของผลความ สรุปได้ว่า ระยะเวลาไต่สวนดังกล่าว เป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัดเพื่อให้การไต่สวนเสร็จสิ้นโดยเร็ว แม้ไต่สวนเกินก็ไม่ได้ทำให้การไต่สวนที่ชอบเสียไป”

แนวทางการตอบข้อหาหรือของส่วนราชการ

ร่างกฎหมาย (๑) ๑๘/๒๕๖๖	สำนักงาน ก.พ. (พ.ย.๖๖)	สำนักงาน ป.ป.ช. (ค.ค.๖๖)	ก.กลาง (ค.ค.๖๖)
ป.ป.ช. ไต่สวนเกินระยะเวลามาตาม ม.๔๘ ผบช./ผตท. จึงไม่ต้องผูกพันพิจารณาโทษตาม	ตอบตาม ม.๔๘ ว.หนึ่ง โดยแจ้งว่า ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษา ฟบ.๓๙/๒๕๖๖	แม้ ป.ป.ช.ไต่สวนเกินระยะเวลามาตาม ม.๔๘ ผบช./ผตท.ย่อมต้องพิจารณาโทษตาม ม.๔๘	หารือ ป.ป.ช. ถ้าตอบแตกต่างกัน กับ กก.ร่างกฎหมาย ให้หารือต่อสำนักงานกฤษฎีกาต่อไป

แนวทางปฏิบัติกรณี ป.ป.ช. ไต่สวนเกินสอง/สามปี

หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ด่วนที่สุด ที่ ปช. ๐๐๒๖/๐๐๘๙ ลว. ๒๐ ต.ค. ๒๕๖๖ : กรณี ป.ป.ช. มีมติว่า ผท. ซึ่งเป็น จนท. อยู่ในวันที่ ป.ป.ช. มีมติชี้มูล แม้ ป.ป.ช. จะได้มีมติวินิจฉัยเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตาม ม. ๔๘ ก็ตาม ผบช./ผตล. ย่อมต้องพิจารณาโทษตามมติ ป.ป.ช. โดยไม่ต้องแต่งตั้ง กก.สอบสวน

ก.พ.ค. เรื่องดำที่ ๖๔๑๐๒๒๔ เรื่องแดงที่ ๐๐๐๕๑๖๗ : ป.ป.ช. ไต่สวนก่อนที่ พ.ร.ป.๒๕๖๑ ต้องเริ่มนับระยะเวลาไต่สวนใหม่ (๒๒ ก.ค. ๒๕๖๑) และต้องไต่สวนให้เสร็จภายใน ๒ ปี เมื่อ ป.ป.ช.มีมติชี้มูลทุจริตวันที่ ๕ พ.ค. ๒๕๖๔ จึงเกิน ๒ ปี และเมื่อไม่ปรากฏว่า ป.ป.ช. ได้มีหลักฐานการขยายระยะเวลาไต่สวน (คพช. อท. ๑๒๙/๒๕๖๕) จึงเป็นการไต่สวนเกินระยะเวลาตาม ม. ๔๘ การดำเนินการทางวินัยจึงต้องห้ามตาม ม. ๙๘ ว.สาม ผบช. จึงไม่อาจใช้สำนวน ป.ป.ช. พิจารณาลงโทษไล่ออกได้ เพิกถอนคำสั่งไล่ออก

หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช. ๐๐๒๖/๐๐๙๑ ลว. ๒๕ ก.ย. ๒๕๖๗ : กรณี ป.ป.ช.ไต่สวนเกินเวลาตาม ม.๔๘

๑. ยื่นแนวทางตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ด่วนที่สุด ที่ ปช. ๐๐๒๖/๐๐๘๙ ลว. ๒๐ ต.ค. ๒๕๖๖
๒. กรณี ป.ป.ช. ไต่สวนวินิจฉัยเกินระยะเวลาตาม ม.๔๘ และ ผท. พ้นจากตำแหน่งแล้วก่อนมีมติ ผบช./ผตล. ไม่จำเป็นต้องพิจารณาโทษตาม แต่ไม่ตัดสิทธิดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลต่อไป

แนวทางปฏิบัติกรณี ป.ป.ช. ไต่สวนเกินสอง/สามปี

๑. ก.อบต. ครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ (๓๐ มี.ค.๖๖) พิจารณาเรื่องที่ ป.ป.ช. ไต่สวนเกินระยะเวลาตาม ม. ๔๘ มีความเห็นเป็นทาง (๑) ไม่มีผลผูกพันไม่ว่า ผลท. จะพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ และ (๒) ไม่มีผลผูกพันเฉพาะผู้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว แต่ถ้ายังไม่พ้นจากตำแหน่งยังต้องพิจารณาโทษตาม” สด. จึงหารือต่อ สนง.กฤษฎีกา

๒. สนง.กฤษฎีกา มีหนังสือที่ นร ๐๙๐๔/๙๕ ลว. ๓๑ พ.ค. ๒๕๖๖ แจ้งว่าไม่รับพิจารณาเรื่องที่อยู่ในหน้าที่ของหน่วยงานอื่น ประกอบกับ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ วันที่ ๒๘ พ.ค. ๒๕๖๔ ได้วินิจฉัยเรื่องนี้แล้ว และ สด. ไม่ได้โต้แย้งหรือมีความเห็นขัดแย้งกับ ป.ป.ช. จึงไม่รับพิจารณา

๓. ก.อบต. ครั้งที่ ๗/๒๕๖๖ (๒๗ ก.ค.๖๖) พิจารณาทบทวนเรื่องดังกล่าวเห็นตามแนวทางที่ (๑) ซึ่งแย้งกับมติ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ สด. จึงหารือ สนง.กฤษฎีกา

๔. สนง.กฤษฎีกา มีหนังสือที่ นร ๐๙๐๔/๑๖๐ ลว. ๖ ก.ย. ๒๕๖๖ แจ้งยืนยันไม่รับพิจารณาให้หารือ ป.ป.ช.

๕. ระหว่างนั้นมี ก.ท.จ. และ ก.จ.จ. หารือประเด็นเดียวกันหลายจังหวัด และ สด. ได้มีหนังสือ **ด่วนที่สุด** ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๓๒๑๖ ลว. ๔ ส.ค. ๒๕๖๖ แจ้งเวียนมติ กก.ร่างกฎหมาย ครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๖ สรุปได้ว่ากรณีนี้ ป.ป.ช. ไต่สวนเกินระยะเวลา ผบช./ผตถ. จึงไม่ต้องผูกพันตามมติ ป.ป.ช.

แนวทางปฏิบัติกรณี ป.ป.ช. ไต่สวนเกินสอง/สามปี

๖. ก.กลาง ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๖ (๒๖ ต.ค.๖๖) พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วมีมติให้หารือต่อ ป.ป.ช. และหากไม่สอดคล้องกับ กก.ร่างกฎหมาย มท. ให้หารือกฤษฎีกา

๗. สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ปช ๐๐๒๖/๐๑๑๘ ลว. ๗ ธ.ค. ๒๕๖๖ ตอบตามแนวทางใน หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ด่วนที่สุด ที่ ปช. ๐๐๒๖/๐๐๘๙ ลว. ๒๐ ต.ค. ๒๕๖๖

๘. สท. จึงหารือต่อ สนง.กฤษฎีกาว่าจะดำเนินการตาม ป.ป.ช. ก.อบต. หรือมติ กก.ร่างกฎหมาย

๙. สนง.กฤษฎีกา มีหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๗ ลว. ๕ ก.พ. ๒๕๖๗ แจ้งว่า เมื่อ ป.ป.ช. ได้ตีความ วินิจฉัยเรื่องดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีเหตุที่กฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ต้องพิจารณาให้ความเห็นอีก

๑๐. ก.กลาง ครั้งที่ ๔/๒๕๖๗ พิจารณาเรื่องหารือประกอบมติ ก.อบต. ป.ป.ช. กก.ร่างกฎหมาย มท. และหนังสือ สนง.กฤษฎีกา คำพิพากษาศาลปกครอง (คพษ.ที่ ๓๔/๒๕๖๖ และ ฟ.๓๙/๒๕๖๖) และ คำพิพากษาศาลอาญาฯ (ศาลอาญาคดีทุจริตฯ ฎ.๕ ที่ อท ๘/๒๕๖๖ ไต่สวนไม่ชอบอัยการไม่มีอำนาจฟ้อง และศาลอุทธรณ์ฯ ที่ ๑๐๕๗/๒๕๖๖ ไต่สวนชอบอัยการมีอำนาจฟ้อง) แล้วมีมติให้แจ้งหนังสือ ปช ๐๐๒๖/๐๑๑๘ ลว. ๗ ธ.ค. ๒๕๖๖ ให้ ก.จว. ที่หารือทราบ

คำวินิจฉัย ก.พ.ค. เรื่องดำที่ ๖๔๑๐๒๒๔ เรื่องแดงที่ ๐๐๕๑๖๗

๑. ป.ป.ช. ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๕ (๕ พ.ค.๖๕) มีมติชี้มูลความผิดอาญาและวินัย นาง ป. ขรก.พลเรือนสามัญ ในเรื่องเมื่อครั้งเป็น พนง.ส่วนตำบล ในเรื่องการจัดจัดจ้างโครงการงานวันเด็ก (ปี ๒๕๕๒) โดยไม่มีการจัดกิจกรรมจริง

๒. ต้นสังกัดปัจจุบันพิจารณาโทษตามมติ ป.ป.ช. โดยยกเลิกคำสั่งยุติเรื่องและลงโทษไล่นาง ป. ออกจากราชการ

๓. นาง ป. อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. และหลังจากที่คู่กรณีในอุทธรณ์ได้แก้อุทธรณ์แล้ว นาง ป. มีหนังสือโต้แย้งอำนาจไต่สวนของ ป.ป.ช. และส่ง คพช.ศาลอาญาคดีทุจริตฯ ภ.๕ แดงที่ อท. ๑๒๙/๒๕๖๕ (๑๓ ธ.ค. ๒๕๖๕) ที่พิพากษายกฟ้องสรุปว่า การไต่สวน วินิจฉัยของ ป.ป.ช. ไม่ชอบ (ไต่สวนเกินระยะเวลา) อัยการจึงไม่มีอำนาจฟ้อง จึงมีผลให้คำสั่งลงโทษไล่ออกไม่ชอบไปด้วย

๔. ก.พ.ค. วินิจฉัยสรุปได้ว่า : ป.ป.ช. เริ่มทำการไต่สวนเรื่องนี้ตั้งแต่ ๑๔ มี.ค. ๒๕๕๕ ระยะเวลาไต่สวนจึงต้องเริ่มนับใหม่ตั้งแต่ วันที่ ๒๒ ก.ค. ๒๕๖๑ ตาม ม. ๔๘ ประกอบ ม.๑๙๒ โดยต้องไต่สวนวินิจฉัยให้เสร็จภายในวันที่ ๒๒ ก.ค. ๒๕๖๓ (๒ ปี) เมื่อไม่มี พยานหลักฐานว่า ป.ป.ช. ได้ขยายเวลาการไต่สวนตาม ม.๔๘ ว.สาม (สนง.ป.ป.ช. ไม่แจ้งต่อ ก.พ.ค. ๆ จึงรับฟังข้อเท็จจริงตาม คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตฯ) การที่ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลวันที่ ๕ พ.ค. ๒๕๖๕ (ยังอยู่ใน ๓ ปี) ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นอันยุติว่า ป.ป.ช. ไต่สวนเกินระยะเวลาตาม ม. ๔๘ ว.หนึ่ง การดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์จึงต้องห้ามตาม ม. ๙๘ ว.สาม การที่ต้นสังกัดใช้สำนวน ป.ป.ช. ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายไปพิจารณาลงโทษไล่ออกจึงไม่ชอบ จึงวินิจฉัยยกเลิกคำสั่งไล่ออก (มติข้างมาก ๔ ข้างน้อย ๒ ลา ๑)

กรณี สตง. ป.ป.ท. และ ป.ป.ช. ให้ร้องทุกข์และดำเนินการทางละเมิด

๑.

- สำนักงาน ป.ป.ช. : แจ้งมติ ป.ป.ช. ที่ข้อมูลวินัยให้อัยการสูงสุดฟ้องศาล ตามมาตรา ๙๑(๑) แจ้งมติที่ข้อมูลวินัยให้ ผบช. พิจารณา ตามมาตรา ๙๑(๒) และแจ้งข้อสังเกตเกี่ยวกับความเสียหายทางแพ่ง

๒.

- สำนักงาน ป.ป.ท. : แจ้งมติ ป.ป.ช. ที่ข้อมูลอาญาให้อัยการสูงสุดฟ้องศาล ตามมาตรา ๔๕ แจ้งมติที่ข้อมูลวินัยให้ ผบช. พิจารณา ตามมาตรา ๔๐ – ๔๑ และแจ้งข้อสังเกตเกี่ยวกับความเสียหายทางแพ่ง

๓.

- สนง.การตรวจเงินแผ่นดิน : แจ้งผลการพิจารณาของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อให้ดำเนินการแก้ไข ควบคุม กำกับ (มาตรา ๘๕ ว.หนึ่ง) ให้ดำเนินการให้มีการชดเชย และดำเนินการทางวินัย (มาตรา ๘๕ ว.สอง) และให้ ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษ (รศ. ๙๔๔/๒๕๖๑)

การดำเนินการ

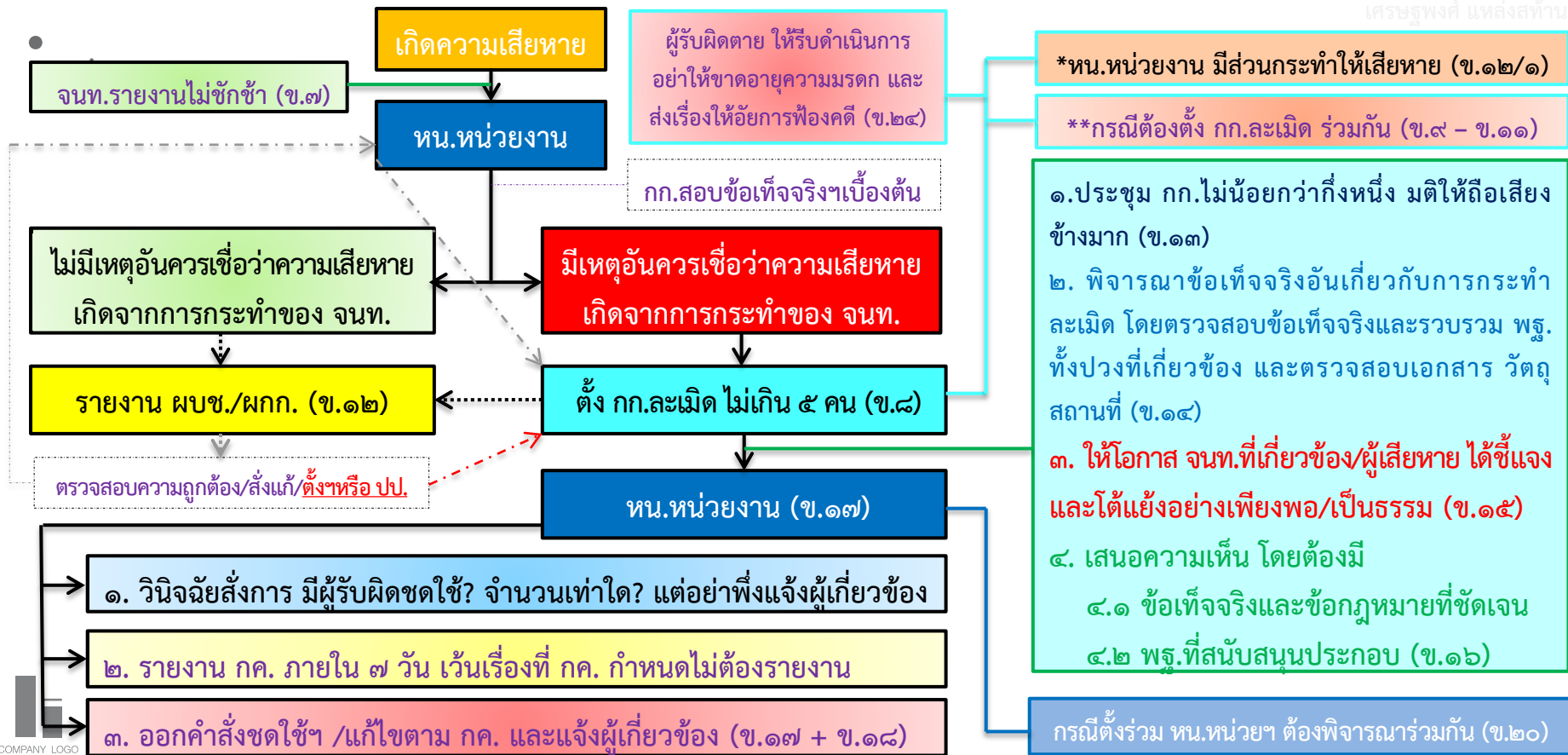
การร้องทุกข์กล่าวโทษ กรณี สตง.แจ้งให้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษ มีความเห็น รส.๙๔๔/๒๕๖๑ สรุปได้ว่า ตาม พ.ร.บ. กรณีตรวจพบทุจริตให้ส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. ได้สวนทั้งอาญา จึงไม่มีเหตุให้หน่วยรับตรวจร้องทุกข์กล่าวโทษอีก

การดำเนินการทางแพ่ง ต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่โดยมติ ป.ป.ท. ไม่มีผลผูกพันการพิจารณา รส.๑๖๒๔/๒๕๖๔ (ป.ป.ช.) รส. ๕๒๕/๒๕๖๓ (ป.ป.ท.) แต่อาจเกี่ยวกับอายุความทางละเมิด

ขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิด

เศรษฐกิจ แห่งสท้าน

การวินิจฉัยสั่งการและมีคำสั่ง (ข.๑๗ – ข.๑๘)

แนวทางปฏิบัติกรณีอื่น
และตามหนังสือของสำนักงาน ก.กลาง ที่เกี่ยวข้อง

การขอให้พิจารณาโทษทางวินัยใหม่

พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๕๔ เมื่อคู่กรณีมีคำขอเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองที่พ้นกำหนดอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) มีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ
- (๒) คู่กรณีที่แท้จริงมิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองหรือได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาครั้งก่อนแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง
- (๓) เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจที่จะทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น
- (๔) ถ้าคำสั่งทางปกครองได้ออกโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใดและต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีไม่อาจทราบถึงเหตุนั้นในการพิจารณาครั้งที่แล้วมาก่อนโดยไม่ใช้ความผิดของผู้นั้น

การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ผู้นั้นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้

แนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

ที่	สาระสำคัญ
๑.	กรณีที่อธิบดีผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงและได้สั่งยุติเรื่องแล้ว การดำเนินการทางวินัยของอธิบดีได้สิ้นสุดลงแล้ว และต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยัง อ.ก.พ.กระทรวง เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ กรณีที่มีผู้ร้องขอให้อธิบดีสอบสวนใหม่โดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานใหม่ ไม่อาจดำเนินการได้ (สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๔๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓)
๒.	ผลการอุทธรณ์คำสั่งไล่ออก ให้ยกอุทธรณ์ ไปฟ้องศาลปกครอง คดีถึงที่สุดโดยศาลพิพากษายกฟ้อง แต่คดีอาญาในเรื่องเดียวกันศาลฎีกาพิพากษายกฟ้อง อาจขอให้มีการพิจารณาคดีใหม่ได้ตามมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๒๔๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๔)

การขอให้พิจารณาโทษทางวินัยใหม่ (รส.ที่ ๑๔๙๐-๑๔๙๑/๒๕๖๔)

ปปช.ชี้มูลนาย ว. อาญา ม.๑๕๗ และ ม.๑๖๒(๔) วินัย ข.๓ ว.๓, ข.๖ ว.๒ และ ข.๑๙ว.๒ ในเรื่องที่ นาย ว. ถูกลงโทษไม่ร้ายแรงแล้ว

๑. เทศบาลเพิ่มโทษเป็นไล่ออก
๒. นาย ว. อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ
๓. ก.ท.จ. มีมติยกอุทธรณ์

ศาลอาญาทุจริตฯ อท.๑๙/๒๕๖๓ พิพากษาว่าจำเลยไม่ได้ทุจริต แต่กระทำการโดยมิชอบ ลดโทษจำคุก ๑ ปี. ปรับ ๑๐,๐๐๐ บ. รอ ๒ ปี

๑. นาย ว. ขอให้พิจารณาวินัยใหม่
๒. เทศบาลไม่รับ (ยื่นเกิน ๙๐ วัน)
๓. นาย ว. อุทธรณ์คำสั่งไม่รับ

- เทศบาลพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วย
๑. ส่ง ผวจ. พิจารณาตาม ม.๔๕
 ๒. ส่ง ก.ท.จ. พิจารณา

๑. ก.ท.จ. หรือ ก.ท.
๒. ก.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่า
 - ยื่นเกิน ๙๐ วัน
 - คพช. ไม่ใช่ พฐ.ใหม่
 - อำนาจพิจารณาใหม่?

คกก.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

๑. ถือว่าวันที่นาย ว. ขอคัด คพช. เป็นวันที่รู้ฯ เหตุขอพิจารณาใหม่ เมื่อนาย ว. ยื่นภายใน ๙๐ วัน จึงอยู่ในกำหนด (เว้นแต่นาย ว. ทราบก่อน)
๒. เมื่อนาย ก. อบท. เป็นผู้ออกคำสั่ง จึงเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาใหม่ ถ้าเห็นต้องเพิกถอนหรือแก้ไขต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.ท.จ.ก่อน
๓. อธิบาย “พยานหลักฐานใหม่” เทียบ คพช.ที่ อ.๘๔๔/๒๕๕๕ และ วางหลักวินัยต่าง/ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับอาญา (รส.๑๔๐๖/๒๕๕๘) คพช. จึงไม่ใช่พยานหลักฐานใหม่

ขอพิจารณาใหม่และการเพิกถอนคำสั่งลงโทษกรณี ป.ป.ช.ชี้มูลฐานอื่น

ป.ป.ช.ชี้มูลนาง ส. รองปลัด
อบต. ทั้งมูลอาญา และมูลวินัย
ข้อ ๑๙ วรรคสอง

ต้นสังกัดโดยความเห็นชอบของ
ก.จังหวัด ลงโทษปลดออก โดยไม่
แต่งตั้ง คกก.สอบสวน

นาง ส. อุทธรณ์ไม่เป็นผล
จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

สำนักงาน ก.กลาง เวียนหนังสือ
ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๕ ลว.
๒๙ พ.ย. ๒๕๖๓

นาง ส. อ้าง ว.๓๕ ขอให้พิจารณา
ใหม่ (นายก อบต. เป็นพี่สามี)

ก.จังหวัด เห็นว่าข้อเท็จจริงข้อ
กฎหมายเปลี่ยนแปลงไปในสาระ
สำคัญ? และสามารถมีมติให้ อบต.
เพิกถอนคำสั่งปลดออกแล้วสอบ
สวนได้หรือไม่? หรือ ก.กลาง

ก.กลาง เห็นว่า ว.๓๕ ไม่ใช่กรณี
ตามมาตรา ๕๔ (๔) แต่เนื่องจาก
เป็นประเด็นข้อกฎหมายที่สำคัญ
จึงมอบ สท.หรือ สนง.กฤษฎีกา

๑. การฟ้องศาลไม่เป็นการทุเลาคำสั่งฯ
ฝ่ายปกครองสามารถแก้ไขหรือเพิกถอน
คำสั่งที่ไม่ชอบได้

๒. กม.ป.ช.ไม่ได้มีสาระสำคัญ
เปลี่ยนแปลงไปและ ว.๓๕ เป็นเพียงการ
ตีความ กม. ไม่ใช่กรณีข้อเท็จจริงหรือ กม.
เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญฯ ไม่เข้า
เงื่อนไขมาตรา ๕๔ (๔)

๓. เมื่อไม่ได้ตั้ง คกก. จึงไม่ชอบและอาจ
ถูกเพิกถอนได้ตามมาตรา ๔๙,๕๐ แต่
คำสั่งลงโทษเป็นผลร้ายไม่อยู่ภายใน ๙๐
วัน แต่นายก อบต. มีลักษณะต้องห้าม
ตามมาตรา ๑๓(๓) ต้องปฏิบัติตาม
มาตรา ๑๔, ๒๐ (รศ.ที่ ๑๓๖๑/๒๕๖๕)

ขอพิจารณาใหม่คำสั่งลงโทษทางวินัยที่ศาลมีคำพิพากษาแล้ว

ก. ข. ค. ถูก ป.ป.ช. ใช้มูลฐานประพฤติ
ชั่วอย่างร้ายแรงกรณีเรียกรับเงินจาก
ผู้สมัครสอบแข่งขัน (โล่ออก/๒๕๕๓)

ก.อบต.จว. ไม่รับอุทธรณ์ ก. และ ข.
(ข้อเท็จจริง) แต่รับอุทธรณ์ ค. และ
ลดโทษ ค. เป็นปลดออก

ก. และ ข. ฟ้องศาลปกครอง ต่อมา
ศาลมีคำพิพากษาสรุปได้ว่าคำสั่ง
ลงโทษโล่ออกชอบแล้ว ตาม อ.
๗๕๑/๒๕๕๙ และ อ. ๙๔๘/๒๕๖๔
(แต่ในส่วนของ ง. พิพากษาว่าคำสั่ง
โล่ออกไม่ชอบ พ.ร.บ./๒๕๖๒)

๑. ปี ๒๕๖๑ ก. อ้าง อ.๑๐๓๗/๒๕๕๘
ขอพิจารณาคดีใหม่ ศาล ปค.ขต.
พิพากษาว่า คพช. ไม่ใช่พยานหลักฐาน
ใหม่ ต่อมาปี ๒๕๖๓ อ้าง พ.ร.บ./๒๕๖๒
ขอพิจารณาคดีใหม่ ศาล ปค.สส.มีคำสั่ง
คป.๑๗๒/๒๕๖๓ ยกคำขอ (ฟ้องซ้ำ)
๒. ปี ๒๕๖๕ ข. อ้าง พ.ร.บ./๒๕๖๒ ขอให้
พิจารณาคดีใหม่ ศาล ปค.สส. มีคำสั่ง
๖๐๐/๒๕๖๕ ยกคำขอ (ฟ้องซ้ำ)

๑. ปี ๒๕๖๖ ก. และ ข. ขอให้
ก.กลาง เพิกถอนมติ ก.จังหวัด
๒. ก.กลาง มีมติหารือแนวทางปฏิบัติ
ตาม สนง.กฤษฎีกา (๗/๒๕๖๖)

คกก.วิ.ปฏิบัติ (รส.๑๓๕๒/๒๕๖๖) สรุป
ได้ว่า

๑. คำสั่งโล่ออกเป็นคำสั่งทางปกครอง
โดยหลักอาจถูกเพิกถอนได้ตาม ม.๔๙
แต่การขอเพิกถอนต้องอยู่ภายใต้ ม.๕๔
๒. ทั้งสองเรื่องเป็นกรณีที่ศาลปกครอง
ได้มี คพช./คส. ชี้ขาดคดีปกครองเสร็จ
เด็ดขาดแล้ว เพื่อให้การพิจารณาของ
ฝ่ายปกครองฝ่าฝืนอำนาจบังคับของ
คพช./คำสั่ง ของศาล (res judicata)
ก.กลาง จึงไม่สามารถพิจารณาคำร้อง
ขอให้เพิกถอนคำสั่งโล่ออกซึ่งศาลได้มี
คพช. ถึงที่สุดว่าชอบด้วยกฎหมายและมี
คำสั่งไม่รับพิจารณาคดีใหม่ได้

แนวทางปฏิบัติตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.กลาง

ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๑๒ ลว. ๒๙ มิ.ย. ๒๕๖๓

การเปลี่ยนแปลงตัวกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการตามข้อ ๕๖ โดยเคร่งครัด

ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๑๓ ลว. ๒๙ มิ.ย. ๒๕๖๓

การพิจารณาลงโทษทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ ต้องดำเนินการตามข้อ ๘๕ (ต้องให้อนุวินัยทำความเห็นเสนอ ก.ท.จ.)

ก.กลาง. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๑๔ ลว. ๒๙ มิ.ย. ๒๕๖๓

การสั่งให้ออกจากราชการกรณีล้มละลาย
ให้ถือปฏิบัติตามมติ ครม. วันที่ ๑ มิ.ย. ๒๕๖๒

ก.กลาง. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๑๘ ลว. ๑๓ ก.ค. ๒๕๖๓

การดำเนินการทางวินัยกับปลัด อบท. ผู้ปฏิบัติหน้าที่นายก อบท.
ไม่ต้องให้ ก.จังหวัด คัดเลือกคณะกรรมการสอบสวน

แนวทางปฏิบัติตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.กลาง

ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๑ ลว. ๓ ส.ค. ๒๕๖๓

การพิจารณาและลงโทษทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น กรณี ป.ป.ช.
ข้อมูลเรื่องที่ถูกลงโทษทางวินัยแล้ว

ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๔ ลว. ๑๔ ส.ค. ๒๕๖๓

๑. การสอบสวนข้อเท็จจริง (ก.จ. ครั้งที่ ๓/๒๕๖๓)
๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๘ ลว. ๑๒ ต.ค. ๒๕๖๓

๑. การดำเนินการทางวินัยกรณีพนักงานเทศบาลโอนสังกัด
๒. ให้ ก.ท.จ. ส่งเรื่องให้ ก.ท.จ.ใหม่ พิจารณา (ก.ท. ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘)

ก.กลาง. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๔ ลว. ๒๙ ธ.ค. ๒๕๖๓

๑. การดำเนินการทางวินัยที่คาบเกี่ยวกับข้อ ๒๘ เก่า - ใหม่
๒. ไม่นำข้อ ๒๘ ใหม่ ใช้บังคับเป็นโทษกับผู้ได้รับประโยชน์ข้อ ๒๘ เก่า

แนวทางปฏิบัติตามนโยบายสำนักงาน ก.กลาง

ก.ท., ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๕ ลว. ๒๙ ธ.ค. ๒๕๖๓
 การดำเนินการทางวินัยกรณี ป.ป.ช.ชี้มูลฐานอื่นนอกจากทุจริต
 ๒. ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘ ลว. ๒๙ ก.พ. ๒๕๖๔

ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๑๘ ลว. ๒๙ มิ.ย. ๒๕๖๔
 การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการบริหารงานบุคคลอื่น
 ให้ อปท. รายงาน ก.จังหวัด ตรง แล้วแจ้งอำเภอทราบ

ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๓ ลว. ๒๐ ก.ค. ๒๕๖๔
 มาตรการทางการบริหารเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางวินัย
 และจริยธรรม (ผบช.พึงระมัดระวัง)

ก.กลาง. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๕ ลว. ๑๑ต.ค. ๒๕๖๔
 ๑. การดำเนินการทางวินัยผู้ออกจากราชการไปแล้ว (ป.ป.ช.ชี้มูล)
 ๒. เรื่องเสร็จที่ ๑๐๓๓/๒๕๖๒

แนวทางปฏิบัติตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.กลาง

ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๔๐ ลว. ๑ ธ.ค. ๒๕๖๔

๑. การโต้แย้งคำสั่งไม่จ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ
๒. เรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๓/๒๕๖๔

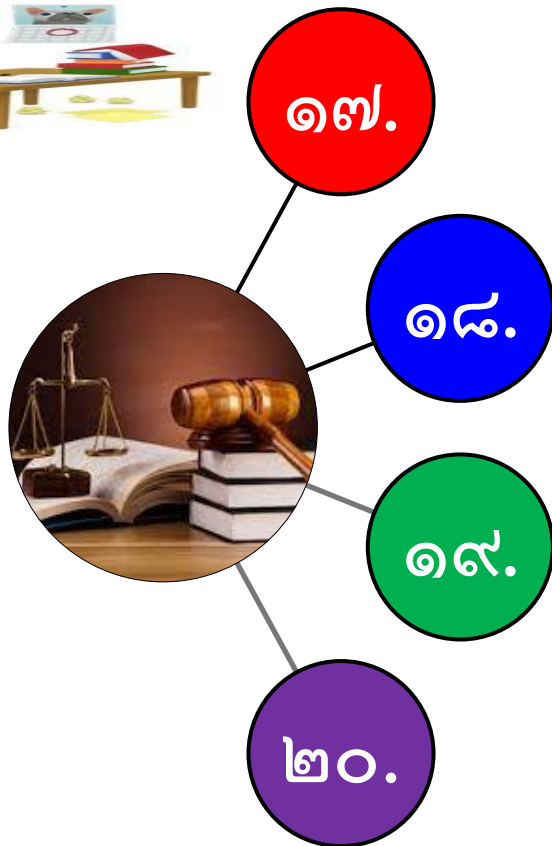
ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๔๔ ลว. ๑๔ ธ.ค. ๒๕๖๔

แนวทางการเสนอ พฐ.ใหม่ ของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนเพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม มาตรา ๙๙ แห่ง พ.ร.ป.ปปช. ๒๕๖๑

ก.อบต. และ ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว. ๔๕ - ๔๖ ลว ๒๙ ธ.ค. ๒๕๖๔
เรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๗/๒๕๖๔ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลเรื่องที่
ถูกลงโทษทางวินัยไม่ร้ายแรงแล้ว

ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว. ๗ ลงวันที่ ๗ ก.พ. ๒๕๖๕
เรื่องเสร็จที่ ๑๔๙๐ - ๑๔๙๑/๒๕๖๔ การพิจารณาคำขอให้
พิจารณาโทษทางวินัยใหม่

แนวทางปฏิบัติตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.กลาง

ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๑๕ ลว. ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕
 ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ต้องลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามมติ
 ครม. ๒๑ ธ.ค. ๒๕๓๖

ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๑๗ ลว. ๗ เมษายน ๒๕๖๕ การ
 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีจำนวน องค์ประกอบ
 และคุณสมบัติ ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๙

สำนักงาน ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว.๒๔ ลว. ๗ มิ.ย.
 ๒๕๖๕ แจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติกรณี ป.ป.ช. ชี้มูลร่ำรวย
 ผิดปกติ (รส. ๑๕๙๒/๒๕๖๔)

ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๒ ลว. ๒๙ ธ.ค.๒๕๖๕ ต้องหา
 อาญา/แพ่ง/ล้มละลาย ต้องปฏิบัติตามมติ ครม. ๒ พ.ค.๒๕๔๒
 ไม่รายงานให้สอบสวนวินัย

แนวทางปฏิบัติตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.กลาง

๒๑.

ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๖ ลว. ๑ มี.ค. ๒๕๖๖
พณ.จ้าง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามกฎหมาย ป.ป.ช.
ถ้าแต่งตั้ง กก.สอบสวนทุจริต ต้องรายงาน ป.ป.ช.
ตามมาตรา ๑๓๖

๒๒.

ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว.๒๑ ลว. ๒๒ ก.ย.๖๖
ถูกตั้ง กก.สอบสวนไม่ร้ายแรง แล้วออกจากราชการ
ต้องสั่งยุติการดำเนินการทางวินัย รายงาน ก.จว.
พิจารณา

๒๓.

ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว.๒๒ ลว. ๒๕ ก.ย.๖๖
เสพยาเสพติดได้ประโยชน์จากมติ ครม. ๒๗ ก.พ.
๕๐ แล้วไปเสพอีก ไม่ได้ประโยชน์อีก

แนวทางปฏิบัติตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.กลาง

๒๔.

ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว.๒๖ ลว. ๑ พ.ย. ๖๖ ให้นำ
แนวทางการลงโทษของ ก.พ. มาเป็นกรอบในการ
พิจารณาความผิดกำหนดโทษ

๒๕.

ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว.๓๒ ลว. ๔ ธ.ค. ๖๖
การขอพิจารณาโทษทางวินัยใหม่กรณีศาลพิพากษา
แล้ว (รส. ๑๓๕๒/๒๕๖๖)

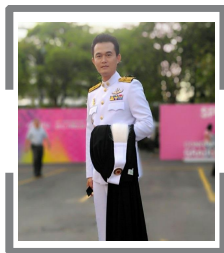
๒๖.

ก.กลาง. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว.๗ ลว. ๑๔ พ.ค. ๖๖
ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เสนอเรื่องต่อ
ก.จังหวัด พิจารณาภายในกรอบระยะเวลา

ขอบคุณ และ สวัสดีครับ

“๐๘๓๓๕ ๒๖๓๖๓”

Line

Facebook

